ROHİNGYALAR GÜZELDİR

ADNAN OKTAR (HARUN YAHYA)

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Nisan 2016

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3 Ataşehir - İstanbul

Tel: (0216) 660 00 59

Baskı: İklim Ofset

Litros Yolu Fatih İş Merkezi No: 280 Topkapı - İstanbul

Tel: 0 212 6134041

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

www.harunyahya.tv - www.a9.com.tr

Yazar ve Eserleri Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Yüce Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Okuyucuya

• Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

• Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

• Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedir.

• Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları bir arada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

• Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

• Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

• Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen; yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

İçindekiler

Göç Dalgası Ülkelerin Kıyılarına Vurmaya Başlayınca.....10
Burma (Myanmar) Yönetimine Açık Mektup.....14
Myanmar'da Yaşananlar İnsanlık Suçudur.....24
Rohingya Halkından Birleşmiş Milletlere Yardım Çığlığı.....34
Myanmar'daki Zulmün Perde Arkası.....44
Myanmar Radikalizme Dikkat Etmelidir.....52
Yine Rohingya, Yine Bir İnsanlık Dramı.....60
Myanmar Devletinin Yok Saydığı Rohingya Halkı.....68
Dünya, Güneydoğu Asya'nın Uzak Bir Köşesindeki Çocukların Yükselen Feryatlarını Neden Duymazdan Geliyor?.....74
Rohingya Halkı Vatansız Kalmaya Mahkum mu?.....80
Rohingya Müslümanları Kendi Yurtlarında Sürgün Ediliyor.....88
Farklılıklar Zenginlik Haline Getirilebilir 96
Ya Bu Dünyada Yaşayacak Bir Karış Toprağınız Olmasaydı?.....102
Rohingya Krizi Değil, İnsanlık Krizi 112
Arakanlılar Sığındıkları Ülkelerde Eziyet Görmeye Mahkumlar mı?.....120
Myanmar'da Müslüman Bir Kadın Olmak 128
Ya Arakanlı Olsaydınız?.....136
Zulmü Durdurmada Sosyal Medyanın Rolü.....142
Dünyayı Sarsan Mülteci Krizinin Tek Çözümü.....154
Seçim Zaferi Rohingya Halkına Ne Getirecek?.....162
Myanmar Müslümanları İçin Tüm Dünyanın Harekete Geçme Zamanı.....168
İnsan Hakları, Bildirge Üzerinde Var Ama Gerçek Hayatta Yok.....176
Unutturulan Rohingya Müslümanları Yardım Bekliyor.....194
Sonuç.....204
Darwinizm'in Çöküşü.....212

Giriş
Göç Dalgası Ülkelerin Kıyılarına Vurmaya Başlayınca

Berlin Duvarı yıkılıp Sovyetler Birliği dağıldığında, insanlar savaşların ve acıların daha az yaşanacağı bir dünya düşlemeye başlamışlardı. Komünizmin yıkılmasının ardından esen küreselleşme rüzgarları bu düşü daha da büyüttü.

Artık sermaye dolaşımı daha kolay olacak, zenginlik her yere dağılacaktı. İletişim gelişecek, insanlar yaşanan olaylardan anında haberdar olacak, bu ise baskıcı devletleri kısıtlayacaktı. Hatta sınırlar kalkacak, dünya adeta bir köy gibi olacak ve herkes istediği yere seyahat edebilecekti.

Tunus'ta Arap Baharı başlayıp yayıldığında bazı kimseler; "İşte Ortadoğu'daki otoriter rejimler yıkılıyor. Artık dünya demokrasinin kıymetini anlıyor, yakında tüm ülkeler demokrasi ile yönetilecek" şeklindeki sözleri ile küreselleşme konusunda bir adım daha atıldığını ifade ettiler. Ancak sonrasında yaşananlar, olayların hiç de beklendiği gibi gelişmediğini gösterdi.

Dev bir çatışma sahasına dönüşen Ortadoğu'da yaşayan insanlar canlarını kurtarmak için, daha güvenli ve ekonomik imkanları daha fazla olan Avrupa'ya doğru bir göç dalgası başlattı. Avrupa ülkeleri durumu önce önemsemedi, Akdeniz'i aşmaya çalışan göçmenler, yalnızca İtalya'nın sorunu olarak görüldü. Suriye'den kaçanlar içinse "Türkiye kucak açıyor" diye düşünüldü.

Fransa, Almanya, İngiltere ve diğer Kuzey Avrupa ülkeleri için endişe edecek bir şey yoktu. Ne var ki göçmen dalgası Yunanistan üzerinden Balkanlara oradan Avrupa'nın içlerine vurmaya başlayınca bu gibi değerlendirmeler de değişti.

AB ülkeleri bir anda alarm durumuna geçti. Almanya Başbakanı Merkel, göçü önleme adına kilit bir ülke olarak gördüğü Türkiye'ye gitmekte tereddüt etmedi. Türkiye'nin Avrupa'ya göçü önlemek için alacağı tedbirler karşılığında Türkiye'ye ödenek verilmesi, AB ile müzakere sürecinin canlandırılması gibi vaatler gündeme geldi.

Bugün Avrupa'yı tedirgin eden göçmen dalgasının benzeri dünyanın başka bir yerinde yaşanıyor. Ancak orada Türkiye gibi göçmenlere kucak açan, kendi bütçesinden milyarlarca dolar harcayacak bir ülke yok. Oysa onların da hayatları en az Ortadoğu ve Kuzey Afrika'dan göçenler kadar tehdit altında.

Bu ölümcül göç hareketi Avrupa'dan çok uzakta, dünyanın öbür ucunda, Hint Okyanusu'nun doğusunda yaşanıyor. Göç dalgasının merkez üssü, eski adı 'Burma' olan Myanmar. Göç edenler ise Myanmar'ın Arakan bölgesinde yaşayan Müslümanlar. Myanmar'da 1978'den beri Arakanlı Müslümanlara karşı insanlık suçları işleniyor. Kendi ülkelerinde ağır işkencelere uğruyor, tecavüze maruz kalıyor ibadetlerine izin verilmiyor, evlenemiyorlar, hatta bir çoğuna kimlik bile verilmiyor. Bu yüzden Arakanlılar ülkelerini terk etmek zorunda kalıyor.

Güvenlik, gıda ve barınma imkanlarından öte, ayaklarını basabilecekleri bir toprak parçası bile onlar için bulunması zor bir nimet. Çünkü Arakan Müslümanları sığındıkları ülkelerde de sorunlarla karşılaşıyor ve botlara bindirilip açık denizlerde terk ediliyorlar. **Arakan Müslümanlarının yaşadığı bu dram yalnızca Avrupa basınında değil, pek çok Müslüman ülkede bile kıyıya vuran yunuslar ya da balinalar kadar ilgi görmüyor.**

İşte bu kitapta Arakan Müslümanlarının zorlu yaşam mücadeleleri hakkında, muhtemelen büyük medya organlarında yer bulmayan haberlere ve bilgilere rastlayacaksınız. Tüm bu gerçekleri gündeme getirmekle amaçlanan ise, çocukları bile teknelere doldurup açık denizde ölüme terk edecek kadar vicdanların körelmesine neden olan ideolojilerin, hırsların yanlışlığını anlatmaktır. Ayrıca uluslararası kamuoyuna, daha fazla masum insanın ölmemesi için, Myanmar'da yaşananların sıradan birer olay olmadığını hatırlatmaktır.

Kitapta Sayın Adnan Oktar'a ait dünya basınında çıkan ve Rohingya halkının zorlu hayatını, yaşadıkları sıkıntıları anlatan makaleler yer almaktadır. Makaleler geçmişten günümüze tarih sırasına göre düzenlenmiştir.

Bölüm 1
Burma (Myanmar) Yönetimine Açık Mektup

Sayın Adnan Oktar'ın kaleme aldığı ve Burma yönetimine gönderilen açık mektup 27 Temmuz 2010 tarihinde yurt içi ve yurt dışında konu ile ilgili pek çok kuruma ve yetkiliye gönderilmiştir.

Myanmar nüfusunun yaklaşık %15'ini oluşturan Müslümanlar, Burma devleti için bir güzellik ve bir nimettir. Kuran ahlakının gereği olan çalışkanlık, fedakarlık, saygı, itaat, tevazu, barışseverlik, alçakgönüllük, sevecenlik gibi yüksek ahlaki değerlere sahip olan bu Müslüman kardeşlerimiz, Myanmar'ın refahı, ilerlemesi, düzeni ve istikrarı için önemli katkılarda bulunmakta ve ülkelerinin aydınlık geleceği için gayret etmektedirler. **Vatanlarına sevgiyle bağlı, yönetime saygılı ve barışsever bu kardeşlerimize, Myanmar yönetimi tarafından ihtiyaçları olan güven, huzur, adalet ve özgürlüğün sağlanması son derece önemlidir.**

Ne var ki, bölgeden gelen haberler bu topraklarda yaşayan Müslüman kardeşlerimizin hak ettikleri saygıyı, sevgiyi, güveni ve huzuru bulamadıklarını göstermektedir. Ülkenin ağırlıklı olarak Arakan bölgesinde yaşayan Müslümanlar, pek çok uluslararası kurumun hazırladığı raporlarda da görüldüğü üzere, ağır baskı altındadır. 20. yüzyılda hızı artan Müslüman karşıtı kampanya 100.000 Müslümanın hayatını kaybetmesine sebep olmuş; yalnızca 1942'deki Arakan katliamında yüz binlerce kişi ya sakat kalmış ya da topraklarından göç etmek zorunda bırakılmıştır.

1962 yılında, değişen yönetim tarafından hazırlanan "Burma Sosyalist Parti Programı", Müslümanların dini hak ve özgürlüklerini neredeyse tamamen ellerinden almış, dinlerini diledikleri gibi yaşama hakları engellenmiştir. Bu durum tüm İslami eğitim kurumları ve camilerin kapatılmasıyla neticelenmiş, hacca gitmek, kurban kesmek, toplu namaz kılmak ve diğer ibadetler yasaklanmıştır. Öte yandan kanunlara ve insan haklarına aykırı olarak yapılan tutuklamalar ve bu esnada yapılan -uluslararası kurumlar tarafından da tespit edilip, ispatlanmış olan- işkenceler Müslümanları Myanmar'ı terk etmeye zorlamıştır.

İnsan hakları kuruluşlarının vermiş oldukları raporlara göre, 1962-1984 yılları arasında 20.000 Arakan Müslümanı şehit edilmiştir. Yüzlerce kadına tecavüz edilmiş ve Müslümanların neredeyse tüm mal varlıklarına el konulmuştur.

Ocak 1992'de Myanmar'da yaşayan Müslüman azınlığa mensup 700 kişinin Bangladeş sınırı yakınlarında boğularak öldürüldüğü ortaya çıkmıştır. 1994 yılında ise 1000'den fazla Müslüman yargısız infaz yöntemiyle şehit edilmiştir.

Bu haksız ve şiddete dayalı uygulamalar 1990'lardan sonra da devam etmiş ve hayatlarını kurtarmak isteyen 200.000 Müslüman 1992 yılında Bangladeş'e sığınmak zorunda kalmıştır. Çok fakir bir İslam ülkesi olan Bangladeş, Burmalı mültecileri topraklarında ağırlamakta, ancak yiyecek ve barınma konusunda yaptığı yardımlar yetersiz kalmaktadır.

İletişim imkanlarının sınırlı olması, internetin sıkı denetim altında tutulması ve bölgeye girmeyi başarabilen gazetecilerin dahi haber almalarının ve iletmelerinin yasaklanması nedeniyle, Myanmar'da yaşayan Müslüman kardeşlerimiz dünyaya seslerini duyurmakta zorlanmaktadırlar. Nadiren de olsa elde edilen haberler ve resimler ise yaşanan zulmün ve haksızlığın boyutlarını gözler önüne sermektedir.

Myanmar yönetimi, halkını ve Müslüman vatandaşlarını baskı altında tutmakla çok yanlış bir politika izlemektedir. Baskı ve şiddet hiçbir zaman huzur ve istikrar sağlamaz. Myanmar yönetimi, ülkesinin 21. yüzyılın çağdaş devletleri arasında yer almasını istiyor; gelişmeyi, ilerlemeyi ve kalkınmayı hedefliyorsa öncelikle kendi vatandaşlarına karşı sevgiyle, şefkatle ve anlayışla yaklaşmak zorundadır. Bu, büyük bir devlet olmanın gereğidir.

Mazlum, hiçbir gücü olmayan, hiç kimseye zararı dokunmayan, tam tersine itidalli, dengeli, çalışkan, fedakar, vatanına ve milletine bağlı Myanmar Müslümanlarını ezmekle, baskı altında tutmakla, bu insanların dinlerini yaşamalarını engellemekle Myanmar'ın büyük bir devlet olamayacağı açıktır. Müslümanların yönetime karşı bir itaatsizlikleri ve saygısızlıkları söz konusu değildir. Myanmar yönetiminin Müslümanlardan tedirgin olmasını gerektirecek bir durum da yoktur. İslam barış ve sevgi dinidir. **Myanmarlı Müslüman kardeşlerimizin dindarlıkları, Kuran'a bağlılıkları, Peygamberimiz (sav)'in sünnetine sadakatleri Myanmar için bir nimet ve güzelliktir.**

Myanmar yönetiminin bu nimeti en iyi şekilde değerlendirebilmesi için Müslümanların üzerindeki baskıyı kaldırması şarttır. **Myanmar yönetimi zenginlik, güç ve refah istiyorsa bunu ancak vatandaşlarının güvenliğini tam sağlayarak, onları hür bırakarak, düşünce ve ibadet özgürlüğünü garanti ederek, onlara insanca yaşayabilecekleri bir ortam sunarak elde edebilir.**

Myanmar yönetiminin, bu açık gerçeği görmezlikten gelmesi, uluslararası toplumun insan hakları ve hukukun sağlanması için ifade ettiği talepleri göz ardı etmesi, baskıya ve şiddete devam etmesi durumunda ise, bundan en çok zarar gören yine kendisi olacaktır.

Temennimiz, Myanmar yönetiminin söz konusu uygulamalarından bir an önce vazgeçmesi, topraklarında yaşayan Müslümanlar, Hıristiyanlar, Budistler dahil tüm vatandaşlarına güzel ve kaliteli bir hayat sunmasıdır. Myanmar yönetimi bunu sağladığında 21. yüzyılın medeni devletleri arasında hak ettiği yeri alacaktır.

Bölüm 2
Myanmar'da Yaşananlar İnsanlık Suçudur

Bu makale, Harakah Daily'de, 4 Ocak 2014 tarihinde ayrıca Burma Times'da, 5 Ocak 2014'te yayınlandı.

Myanmar'ın Arakan eyaletindeki Rohingya Müslümanlarına karşı yürütülen acımasız etnik temizlik sürecinde yaşanan katliam, zulüm, işkence ve vahşetin boyutları hayal gücünün sınırlarını zorlayacak niteliktedir.

1942 yılından beri yürütülen sistematik arındırma politikası doğrultusunda yapılan katliam ve sürgünler sonucunda, bölgedeki 4 milyon Müslüman nüfustan geriye şu an yalnızca 700 bini kalmıştır. Bugüne kadar 3 milyon Müslüman komşu ülkelere göçe zorlanmış, yüzbinlerce Müslüman şehit edilmiş, on binlerce yerleşim birimi yakılarak yok edilmiş, on binlerce kadın tecavüze uğramış, yüzlerce cami ve medrese yıkılıp harap edilmiştir. Halihazırda hapsedilmiş ve işkence gören binlerce Müslüman olduğu bilinmektedir, ancak bu kişilerin akıbetleri belirsizdir.

Son yıllarda Bangladeş hükümeti de sınırlarını mültecilere kapattığı için kaçak olarak bu ülkeye sığınmak isteyen yüzlerce Müslüman sınırdaki nehir ve denizlerde boğularak hayatını kaybetmektedir. Bu da ülkeyi bütünüyle Müslümanlardan arındırmak isteyen Myanmar yönetiminin işine gelmektedir.

Geçtiğimiz sene Haziran ayı itibarı ile yeniden alevlenen saldırılarda 330'un üzerinde Müslüman köyü, cami ve medreseler de dahil, ateşe verilerek Müslüman kardeşlerimiz evlerinde diri diri yakılmıştır. Bağımsız insan hakları kuruluşlarına göre, yalnızca 2012 Haziran ayında bu bölgede 1000 Müslüman acımasızca şehit edilmiş ve 125 bin kişi evlerinden ve köylerinden sürülerek ormanlarda yaşamak zorunda bırakılmıştır.

İnsan Hakları İzleme Örgütü raporlarında Rohingyalar

İnsan Hakları İzleme Örgütü, geçtiğimiz aylarda Arakan Müslümanlarına karşı işlenen insanlık suçlarıyla ilgili 153 sayfalık bir rapor yayınlamıştır. Raporda Myanmar'lı yetkililer Arakan eyaletinde Rohingya Müslümanlarına karşı etnik temizlik yapmakla suçlanmıştır. **BM tarafından yapılan açıklamaya göre ise, Arakan Müslümanları dünyanın en çok zulme uğrayan topluluğudur.**

Myanmar yönetimi, her ne kadar kendisini şiddet ve terör olaylarının dışında göstermek istese de saldırılara göz yumarak, Müslümanlara yardım ulaştırılmasını engelleyerek, seyahat ve insanca yaşama özgürlüklerini kısıtlayarak ve saldırganları kollayarak bu soykırıma destek sağlamaktadır.

Bunun yanı sıra, devletin Müslümanlara getirdiği uygulama ve yaptırımlar tam anlamıyla insanlık dışıdır:

- Rohingya Müslümanlarının vatandaşlık hakları yoktur ve devletin hiçbir imkanından faydalanamazlar.

◉ Pasaport alamaz ve hastalandıklarında devlet hastanelerine kabul edilmezler.

◉ Devlet ya da özel kurumlarda ücretsiz çalıştırılırlar.

◉ Devlet memuru olma ve liseden sonra eğitime devam etme hakları yoktur.

◉ Müslümanlar, bir köyden başka köye gitmek için bile devlete vergi vermek zorundadırlar.

◉ Saat 21.00'den sonra sokağa çıkmaları, polisten izin almadan akraba ya da komşu ziyareti yapmaları yasaktır.

◉ Müslümanların beton ev yapmaları da yasaktır; ancak ahşap ev yapabilirler. Bu evlerin mülkiyeti de devlete aittir.

◉ Sabit telefon, cep telefonu ya da motorlu taşıt sahibi olmaları yasaktır.

◉ Bir suç isnat edildiğinde, kendilerini savunma hakları yoktur, derhal hapsedilirler.

◉ Polis ya da asker gerekçe göstermeden evlerine baskın yapabilir. İstendiğinde keyfi olarak da tutuklanabilirler.

1962-2011 yılları arasında komünist askeri yönetimle idare edilen Myanmar'da Müslümanların yok edilmesi adeta bir devlet politikası haline getirilmiştir. Ardından geniş çaplı usulsüzlüklerin yaşandığı siyasi seçimler sonucunda yine komünist askeri cunta güdümünde sözde demokratik bir yönetime geçilmiştir. Sonuçta bugün yine komünist askeri cunta, aynı politikayı kukla hükümet üzerinden devam ettirmektedir. Amaç, yok ederek ya da sürgün ederek Müslüman nüfusu sıfıra indirmektir.

Arakan'da süregelen Müslüman zulmü, bugüne kadar hep fanatik Budistlere mal edilerek etnik bir kavga gibi gösterilmeye çalışılmıştır. Oysa herkesin bildiği gibi Budistler, inançları gereği insan öldürmekten şiddetle kaçınan naif, uysal ve barışçıl insanlardır. Gerçek faillerin ise kendini Budist olarak gösteren, komünist derin devlete bağlı çeteler ve terör örgütleri olduğu artık bilinmektedir. Daha önceki şiddet ve katliamları "Lion Thein" isimli terör örgütü yapmaktayken, yakın zamanda başlayan yeni dalga şiddet olaylarını "969 Hareketi" üstlenmeye başlamıştır.

Bu çetelerin üyeleri genellikle Tayland ve Çin'de komünist gerilla eğitimi alarak Myanmar'a gelen militanlardan oluşmaktadır. Doğu Türkistan'daki Müslümanlara karşı yürüttüğü benzer etnik temizlik hareketi, Komünist Çin'in çok yakın dost ve müttefiki olan Myanmar'daki olayların da perde arkasında olduğu ihtimalini akla getirmektedir. Zira, zengin yer altı kaynakları, petrol rezervleri ve enerji kaynaklarına sahip ve Ortadoğu petrol ve gazının geçiş noktasında yer alan Myanmar, Çin'in stratejik olarak en önem verdiği ortaklarından biridir. Böyle bir ülkede Müslümanların söz sahibi olması ise, komünist Çin devletinin en son isteyeceği durumdur.

Dünyanın dört bir tarafında Müslümanların başına gelen zulüm, şiddet ve katliamlara dünyada birçok ülke nasıl her zaman seyirci kalmaktaysa Arakan için de değişen bir durum yoktur. İşte bu on yıllardır değişmeyen manzaranın, bu acıların, Müslümanlar bu iki ayetin hükmünü yerine getirip birlik olmadıkça, son bulmayacağı çok açıktır.

"İnkar edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur." (Enfal Suresi, 73)

"Ve haklarına tecavüz edildiği zaman, birlik olup karşı koyanlardır." (Şura Suresi, 39)

Müslümanların bir araya gelip tek bir vücut olarak hareket etmelerini istemeyen, gereksiz gören ya da pasif ve çekimser kalan kişiler ise, çekilen bu acıların, yaşanan bu zulümlerin, dökülen Müslüman kanlarının vicdani sorumluluğunu üstlenmek zorunda kalacaklarını unutmamalıdırlar.

Bölüm 3
Rohingya Halkından Birleşmiş Milletlere Yardım Çığlığı

Bu makale, Harakah Daily'de, 27 Ocak 2014'te yayınlandı.

Güneydoğu Asya'nın Çinhindi bölgesinin en büyük ülkesi olan Myanmar'da 70 milyonun, sadece 3 milyonunu Müslüman nüfus oluşturuyor. Ancak buna rağmen Müslümanlara karşı ciddi bir vahşet uygulanıyor. **Bu vahşetin ana kaynağı ise etnik ve dinsel ayrımcılık.**

Ülkede yaşayan yaklaşık 800.000 kadar Rohingya Müslümanı vatandaşlığa kabul edilmiyor. Bu insanlar, komşu ülke Bangladeş'ten gelen **'kaçak göçmenler'** olarak görülüyor. Diğer yandan sınırdaki kıyı şeridinde yaşayan Rohingyaları Bangladeş yönetimi de ülkesine kabul etmiyor.

İki ülkenin de dışladığı Rohingya insanları, bu topraklarda **'ülkesiz insanlar'** olarak yaşam mücadelesi veriyorlar. Nüfus cüzdanına, dolayısıyla herhangi bir vatandaşlık hakkına dahi sahip değiller. **Varlıkları ispat edilemediği gibi, yoklukları da ispatlanamıyor.**

Eğitim, sağlık gibi sosyal haklardan ve kamu hizmetlerinden yararlanamıyorlar, hastanelere kabul edilmiyorlar, devlet dairelerinde çalışamıyorlar. Eğitim imkanları olmadığı için okuma yazma bilmeyenlerin oranı %80. Çocuklarına doğum belgesi dahi alamıyorlar ve evlenme izinleri de yok. Mal, mülk, toprak sahibi olamıyorlar, betondan ev yapma izinleri yok, ancak bambu ya da ahşap veya balçıktan yapılmış evlerde yaşayabiliyorlar ki, bunlar da saldırılarda kolaylıkla tahrip oluyor.

1978'den bu yana Myanmar'da **"yasa dışı göçmen"** olarak görülen Rohingya halkına yönelik ciddi bir baskı ve zulüm politikası olduğu bilinen bir gerçek. Haziran 2012'den beri de bu uygulamalar şiddetlenmiş durumda. O günden bu yana, çoğu Arakan (*Rakhine*) eyaletinde yaşayan Müslümanlardan olmak üzere, 240 kişinin hayatını kaybettiği, 250 binden fazla kişinin yerinden olduğu belirtiliyor. Ancak geçtiğimiz günlerde Rohingya halkına yönelik yeni bir saldırı atağı daha başladı.

Ducharidan köyüne yapılan kanlı baskın

14 Ocak 2014'te Myanmar Askeri Kuvvetleri, Polis Kuvvetleri *(Hlun Hteins)* ve Rakhine teröristleri Arakan eyaletinde bulunan *Ducharidan (Kilai-Daung)* adlı Rohingyaların yaşadığı köye vahşi ve kanlı bir baskın gerçekleştirdiler. Görgü tanıkları bu saldırılarda yaklaşık 60 kişinin öldürüldüğünü, birçok masum köylünün tutuklandığını, kadın ve kızlara tecavüz edildiğini, 200 kadın, 6 erkek ve 5 çocuğun da kayıp olduğunu iddia ediyorlar. İnsan hakları örgütleri, Rohingya Müslümanlarının yaşadığı *Ducharidan* köyüne yapılan saldırıda yüzlerce kişinin de korkudan kaçarak bölgeyi terk etmek durumunda kaldığını bildirdiler. Şu anda, 340 barınak ve 4000 kişinin yaşadığı

yerleşim alanı tamamen boşalmış durumda. Köy, yetkililer tarafından 'yasak bölge' ilan edildi ve dışarıdan gelen gözlemcilerin, gazetecilerin ve Rohingyaların köye girişleri yasaklandı.

İddialara göre olaylar, *Duchiradan* köyü yöneticisi Aung Zan Phyu tarafından Rohingya halkından sekiz kişinin öldürülmesiyle başladı. Köylülerin bu olaya şahit olması nedeniyle, suçu gizlemek isteyen köy yöneticisi köylüleri tutuklamaya çalıştı ve üzerlerine ateş açtı. Ayrıca olaylar sırasında köydeki genç kızlardan birine tecavüz edildi. Bu gelişmeler sebebiyle bölgede gerilim daha da arttı ve olay yerindeki polislerden biri köylüler tarafından öldürüldü. Ardından da Arakan (*Rakhine*) eyaletine bağlı *Maungdaw* bölgesi yetkilileri, güvenlik güçlerinin köylüler üzerine ateş açması emrini verdi. Görgü tanıkları, yetkililerin ölen köylülerin cesetlerini saklamaya çalıştıklarını söylüyorlar. 22 Ocak günü gelen haberlerde ise, *Naypyidaw* yönetiminin, Rohingya halkından olan 10 yaşın üzerindeki tüm erkekler için bir 'yakalama emri' çıkarttığı bildiriliyor. Bunun da masum **halka karşı yeni bir soykırım dalgasının habercisi olduğu endişesi giderek büyüyor.**

Ancak bu, Rohingyalara yönelik ilk katliam haberi değil. Rohingyaların esir alınarak insan ticaretinde kullanıldıklarına, çeşitli işkencelere maruz kalarak öldürüldüklerine, cesetlerinin kamyonlarla ormana taşındığına, parçalara ayrılarak kesilip oluk kenarlarına atıldığına, kadınlarına tecavüz edildiğine ve öldürülmeden önce göğüslerinin kesildiğine dair tanıklar olduğu anlatılıyor.

Müslüman Rohingya halkı çok zor durumda, BM hemen harekete geçmeli

Rohingya halkı korku içinde. Ancak kendilerini korumak adına yapabilecek hiçbir şeyleri yok. Ne sığınabilecekleri bir kurum ne vatandaşlık hakları ne de hukuki hakları var. Dünyaya seslerini duyurabilecekleri en sıradan bir teknolojik imkandan dahi yoksunlar.

Diğer yandan Myanmar Hükümeti ise, BM İnsan Hakları Özel Raportörü Tomas Ojea Quintana'nın, 'olayların araştırılması' talebi üzerine, tüm bu olayları yalanladı ve bir polis memuru dışında Rohingya halkından ölen hiç kimse olmadığını belirtti. Arakan (*Rakhine*) Eyaleti Başbakanı Hla Maung Tin ise, dünya medyasını 'karalama kampanyası' yürütmekle suçladı. Tabi burada şunu tekrar hatırlatmak gerekir ki, **vatandaş olarak kabul edilmedikleri için Rohingyaların nüfusa kayıtları zaten yok. Dolayısıyla ölseler de ortadan kaybolsalar da onların varlığını ya da yokluğunu ispat edecek resmi bir kayıt bulunmuyor.** Bu nedenle iddialar doğruysa, görgü tanıklarının ifadeleri ve cesetlerin varlığı, olayların ispatlanabilmesindeki en önemli deliller. Fakat yetkililerin katliamlara ilişkin delilleri hızlı bir şekilde yok ettiği ve bu sebeple de dünyanın, yaşanan bu olaylara ilişkin kanıtlardan habersiz kaldığı bildiriliyor.

Evet Müslüman Rohingya halkı çok zor durumda. **Bu insanların kurtuluşu içinse öncelikle Birleşmiş Milletler'in harekete geçmesi, Rohingya halkının tüm yaşama haklarını garanti altına alacak bir çalışma için gerekli adımları atması gerekiyor.** *Maungdaw* bölgesindeki olayların daha da büyümesinin önlenmesi ve yapılan katliamların doğruluğunun tespit edilebilmesi için, deliller ortadan kaldırılmadan, bir an önce ülkeye uluslararası bir araştırma ekibinin gidip inceleme yürütmesi en aciliyetli konu.

Ardından abluka altına alınan köyden çıkarılan halkın, barınaklarına geri dönebilmeleri ve orada onlara güvenli bir ortam oluşturulması için kalıcı çözümler alınması gerekiyor. **İşkencelerin, tecavüzlerin, yağmalamaların, haksız tutuklamaların, öldürmelerin durdurulması; bu hukuksuz uygulamaları yapanlar hakkında gerekli sorgulamaların ve kanuni işlemlerin yapılması; ve uluslararası medyanın, yaşananları olay yerinde incelemesine imkan sağlanması, atılması gereken başlıca adımlar.**

Ardından da Rohingya halkının güvenliğinin sağlanması amacıyla Arakan (*Rakhine*) bölgesine Birleşmiş Milletler Barış Gücü gönderilmesi hayati önem taşıyor. Bundan sonra atılması gereken en önemli adım ise, Rohingya halkına

vatandaşlık hakkı sağlanıp koruma altına alınabilmeleri için BM'in gerekli girişimlerde bulunması. Ülkedeki tüm diğer vatandaşlar gibi, eğitim, sağlık, ilaç ve tedavi imkanlarından, bütün kamusal haklardan yararlanıp onlar gibi tüm insani haklara sahip olabilmeleri için Myanmar hükümetiyle temasların kurulması gerekiyor.

Myanmar ve Bangladeş arasında sıkışıp kalan bu ülkesiz ve savunmasız halkın koruma altına alınması için gerekli adımları atmak elbette vicdan sahibi her insanın sorumluğudur. **Dünyada barışı, güvenliği, temel insan hakları ve özgürlüklerini korumayı kendisine misyon edinmiş BM'in ise bu konuda öncü olması ve hiç vakit kaybetmeden harekete geçmesi son derece önemlidir.**

Bölüm 4
Myanmar'daki Zulmün Perde Arkası

Bu makale, Harakah Daily'de 14-17 Nisan 2014 tarihlerinde ve Burma Times'da 2 Haziran 2014'te yayınlandı.

Fransa'dan daha büyük bir alanı kaplayan Myanmar'ın küresel güçler için bir ilgi odağı olduğu bilinen bir gerçek. Dahası eski adıyla Burma olan Myanmar, Ortaçağda bile "Merkez" anlamına gelen adıyla, büyük bir Krallığın temsilcisiydi. Bundan yüzyıllar sonra da Myanmar, halen tam olarak keşfedilmemiş uçsuz bucaksız doğal zenginlikleriyle yine Asya'nın 'merkezi' olma özelliğini sürdürüyor.

Myanmar toprakları kalay, çinko, kurşun, tungsten, altın, gümüş gibi madenlerin yanı sıra petrol ve doğalgaz yatakları, mücevher, kereste, pirinç ve deniz ürünleri açısından da oldukça bereketli.

Ancak bütün bunlara rağmen Myanmar dünyanın en fakir ülkelerinden biri olarak biliniyor. Doğal zenginlikler yabancı devletler tarafından işletiliyor ve ülke içi karışıklıklar da bu fakirliği artırıyor. **Topraklarındaki yer üstü ve yer altı zenginliklerini işleyecek teknolojiye ve imkanlara sahip olmaması bir yana; iç çatışmalar, demokrasinin yaşanmaması ve insan hakları ihlalleri de yine bu ülkenin fakirliğinin sebeplerinden.**

Myanmar'ın stratejik önemi ise öncelikle Çin, Hindistan, Tayland, Bangladeş ve Laos gibi ülkelerin ortasında yer almasından kaynaklanıyor. Dolayısıyla uluslararası ticaret açısından da çok büyük bir stratejik öneme sahip. Kuzeyi Himalayaların güney sırtları, doğusu tik ormanlarıyla kaplı dağ etekleri, batıda ve güneyde ise Bengal Körfezi ve Hint Okyanusu ile çevrelenmiş Birmanya yani Burma tarih boyunca çevresindeki ülkelerin de tarihini ve siyasetini şekillendirmiş bir ülke.

1947'ye kadar İngiliz sömürgesi altında olan Myanmar, bu tarihten sonra uzun yıllar askeri cunta altında varlığını sürdürdü ve bu dönemde kendini adeta dünyaya kapattı. Tüm Asya'da ilerlemeler yaşanırken, Myanmar kendi iç sorunlarına gömüldü. Dünya ise bu duruma, Myanmar'ı hem ekonomik hem de diplomatik açıdan izole ederek karşılık verdi.

Hindistan'a ve Hint Okyanusu'na güneyden bir çıkış arayışı içinde olan ve Myanmar ile ilişkilerini güçlendirmek için uzun yıllardır önemli bir çaba harcayan Çin ise, bu dönemde uluslararası toplumların Myanmar'dan uzak durmasını kendi stratejik çıkarlarından yana kullandı. Güney ve Batı Çin'i Hint Okyanusu'na bağlayacak karayolları, demiryolları, limanlar ve boru hatları inşa etmek için kolları sıvadı. Ancak Çin'in Myanmar'a yatırım yapma konusundaki tek motivasyonu ticari değildi. Çin aynı zamanda kendi güvenliğini korumak ve Çin'in bölgesel gücünü genişletmek açısından da Myanmar'ı hayati önem taşıyan bir ülke olarak görüyor.

İşte bu açıdan dikkate alınması gereken önemli bir nokta da Myanmar-Çin arasında imzalanan enerji anlaşmaları. Çin'in enerji açığı ve enerji yolları konusundaki hassasiyeti bilinen bir gerçek. Bu doğrultuda Myanmar, Çin'in enerji güvenliği açısından çok önemsediği bir ülke. Myanmar'nın offshore doğal gaz kaynakları, kalitesi düşük de olsa petrolü, Çin'in enerji kaynaklarını çeşitlendirme politikası çerçevesinde önemli yer tutuyor.

Bilindiği gibi Arakan eyaletinin başkenti Sittwe'nin (Akyab) 120 kilometre güneyinde bulunan liman şehri Kyaukpyu açıklarındaki deniz sahasında toplam 1.2 trilyon metreküplük doğalgaz ve yine bu bölgede 2,1 milyar varillik petrol rezervi tespit edildi. Çin buradaki petrol ve doğalgaz projelerine büyük yatırımlar yaptı. Bu bölgede yılda 12 milyar metreküp gaz ve 22 milyon ton petrolün Çin'e pompalanacağı, Myanmar sahili boyunca yer alan 2.402 kilometrelik iki ayrı boru hattı inşa edildi ve Ekim 2013'te bu boru hatları devreye girdi.

Dünyanın en büyük rezervlerinden biri olarak nitelendirilen, 5 bin 620 dönüm yer işgal eden boru hatları ve çevresi Myanmar hükümeti tarafından askeri bölge ilan edildi ve koruma altına alındı. Myanmar burada 13 bin 500 asker bulunduracak, boru hatlarının bulunduğu köyler ise boşaltılıp kamulaştırılacaktı.

Arakan'da Müslümanların yoğun olduğu eyalet başkenti Sittwe'den başlayan ve Yunnan eyaletinden Çin'e giren Çin-Myanmar doğal gaz ve petrol boru hatları Arakan sorununu değerlendirmede oldukça önemli. Biri Arakan eyaleti sahillerindeki Kyauk Phru yakınındaki limandan Çin'e ve diğeri de Sittwe limanından Hindistan'a ulaşan bu boru hattı sadece Myanmar'nın enerji kaynaklarını Çin'e taşımakla kalmıyor. Bu bölge aynı zamanda Sittwe'de yapılacak derin deniz limanı ile, Ortadoğu'dan Çin'e giden tankerlerin boşaltım yapabileceği bir liman haline getiriliyor. Burası, Çin'in Malaka Boğazına ve dolayısıyla Singapur ve Malezya'ya olan bağımlılığına alternatif olarak düşünülüyor.

İşte tüm bu stratejik bilgiler, Rakhine bölgesinin Çin'in enerji güvenliği açısından taşıdığı önemi ortaya koyuyor. Arakan Müslümanları ise, bölgenin olası bir istikrarsızlaştırıcı unsuru olarak görüldüğünden, Çin'in enerji güvenliği açısından da bir tehdit olarak değerlendiriliyor. Bu nedenle de bölgeden sürülmelerine ya da ülkeyi terk etmelerine olumlu bakılıyor. Her ne kadar, bölgede süregelen zulüm politikası bir post-kolonyal ulusalcılık sorunu olsa da bu perspektifle bakıldığında aslında krizin son halinin daha çok bölgesel güç rekabetinin bir uzantısı olduğu ortaya çıkıyor.

İşte Arakan'da Müslümanların ciddi sıkıntılara maruz kalmalarının altında yatan en büyük nedenlerden biri de bu. **Myanmarla ilgili atılan adımlarda, reel politik ve ekonomik çıkarlar kritik rol oynuyor. Bölgedeki çatışmaların arkasında Budistlerin toprak, Çinlilerin ise petrol ve gaz yatırımlarını güvence altına alma hesapları var.** Bu nedenle de oradaki Müslümanların bölgeyi boşaltıp terk etmeleri için ciddi bir baskı politikası izleniyor. Yapılan saldırılara da bu sebeplerle gereken müdahalelerde bulunulmuyor.

Peki çözüm ne olabilir? Aslında orada **yaşayan Müslüman halk ne Myanmar'ın Budist halkı ne de Çin'in enerji güvencesi açısından bir tehdit unsuru değil. Arakan Müslümanları barış yanlısı, mazlum bir halk. Tek istedikleri kendi topraklarında güvenlik içerisinde yaşamak ve ülkedeki vatandaşlık haklarından herkes gibi yararlanabilmek.** Burada asıl görev ülke topraklarında birbirinden farklı onlarca etnik ve dini grubu barındıran Myanmar hükümetine düşüyor. Yapılacak olan, ülkedeki hak ve özgürlüklerin herkes için eşit olarak tesis edilmesini sağlamak, Arakan Müslümanlarına da bu güvenceyi vermektir. Bu demokratik adımlar atıldığı takdirde, Çin de, Burma hükümeti de, Arakan Müslümanları da rahat edecektir. Böyle kolay ve adil bir yol varken, zulüm ve baskı ile bölgede güvenliği ve istikrarı sağlamaya çalışmak ise, asıl zor ve en yanlış yoldur.

Mülteci meselesi insani bir meselesidir

Dinleri, mezhepleri, kökenleri ne olursa olsun herhangi bir sebeple yeryüzünde zayıf düşmüş insanlara sahip çıkmak, onları korumak ve dünyadaki zulmün sona ermesi için gayret etmek bir insanlık görevidir. Tek yapılması gereken, ölüm korkusuyla yurtlarından çıkan ve güvenli bir barınak arayışında olan mazlum insanlara sevgi ve şefkatle kucak açmak, eldeki tüm imkanları onlarla paylaşmaktır. Başkalarının can güvenliği söz konusu olduğunda onların kurtuluşunu, onların rahatını kendi rahatından, kendi huzurundan evla görmek erdemli olmanın bir koşuludur. Dahası mültecilere sadece sınır kapılarını açmak değil, onları kendi evlerindeymiş gibi ağırlamak, rahat ettirmek de İslami ve ahlaki değerler çerçevesinde üzerimize düşen bir sorumluluktur.

Bu noktada hem devletler hem sivil toplum kuruluşları hem de dünya medyasına büyük bir görev düşmektedir. Mülteci meselesine insani bir mesele olarak bakıldığında, ait oldukları vatandan, evlerinden, ailelerinden, mallarından, mülklerinden ayrılmak zorunda kalan bu zavallı insanlara sevgi ve şefkat temelli bir yaklaşım benimsendiğinde sorunun kökten çözüleceğine şüphe yoktur. Unutulmamalıdır ki sevgi tüm zorlukların çözümüdür. Dünyanın dört bir yanında yardımlaşma ve fedakarlığı diriltecek bir sevgi kampanyası başlatmak, mülteci sorununu çözmede en önemli adım olacaktır.

Bölüm 5
Myanmar Radikalizme Dikkat Etmelidir

Bu makale, MalaysiaKini haber sitesinde 10 Ekim 2014 tarihinde, Muslim Mirror'da 22 Ekim 2014'te, Burma Times'da ise 23 Ekim 2014 tarihlerinde yayınlanmıştır.

Arkeolojik bulgular, tarih öncesi Myanmar'ın bir medeniyet merkezi olduğunu, bakırı bronza ilk dönüştüren, pirinç yetiştiren ve kümes hayvanlarını evcilleştiren bir toplum olduğunu göstermiştir. Günümüz Myanmar'ı ise, zamanımızın medeniyet seviyesiyle kıyaslandığında o günlerinden çok uzakta görünmektedir.

Kolonizasyon, iç savaşlar, 50 yıllık askeri yönetim ve uluslararası izolasyon sonrasında ülke, çok sayıda insan hakları ihlalinin yaşandığı, işçilerin zorla çalıştırıldığı, insan ve uyuşturucu trafiğinin ve cinsel şiddetin yaygın olduğu iddia edilen, dünyanın en az gelişmiş ve en fakir milletlerinden biri haline gelmiştir. Ülkedeki nüfusun %30'dan fazlası yoksulluk içinde yaşamaktadır ve halkın yaklaşık %37'si işsizdir.

Bugün Myanmar'ın karşı karşıya olduğu zorluklar bunlarla da sınırlı değil.

Myanmar nüfusu, her biri kendi tarihi, kültürü ve diline sahip birçok farklı etnik gruptan oluşur. Nüfusun üçte ikisini oluşturan Burmalılar (Bamar), asker ve hükümeti kontrol altında tutarken, geri kalan yaklaşık üçte birini ise etnik azınlıklar oluşturur. Daha ziyade, doğal zenginlikleri bol olan kırsal kesimde yaşayan bu etnik azınlıklar, askeri hükümet tarafından zorla evlerinden çıkarılmıştır.

Myanmar'da Müslüman etnik azınlıklardan biri olan Rohingyaların sayısının 1.1 milyona kadar düşürüldüğü tahmin edilmektedir. Rohingyalar halen daha da çok ciddi ayrımcılığa, istismara ve şiddet eylemlerine maruz kalmaktadırlar. Dünyanın en çok zulme uğrayan topluluklarından biri olarak kabul edilen Rohingyalar, keyfi tutuklamalar, gasp, zorla çalıştırılma, tecavüz, tahliye, keyfi vergilendirilme gibi haksız uygulamalara ve istihdamda ayrımcı kısıtlamalara tabi tutulmaktadırlar.

Kendi vatanlarında istenmeyen bu insanlar, Burma vatandaşı olarak kabul edilmedikleri için eğitim, sağlık hizmetleri, evlenme ve seyahat gibi haklara da sahip değildirler. Son olarak bölgede tıbbi yardımın başlıca sağlayıcısı olan Sınır Tanımayan Doktorlar (MSF) Örgütü'nün, çoğunluğu Rohingya halkından olan Rakhine eyaletindeki faaliyeti de resmen yasaklanmıştır. Yardım görevlilerinin bölgeden ayrılmasıyla, hiçbir sağlık hizmeti alamayan köylerde ve kamplarda durum her geçen gün daha da kötüye gitmektedir. Rakhine kamplarında yetersiz beslenme, açlık ve hastalıkların giderek arttığı haberleri gelmektedir.

Myanmar'da artan ırkçılık ve Budist radikalizmi tehlikesi

Myanmar'daki etnik çatışmalar son on yılda, Müslüman azınlığın en kötü eziyetlere uğratılması ve sistematik cinayetlerle şehit edilmeleriyle alarm verici bir düzeye ulaştı. Budistlerle Müslümanlar arasındaki ölümcül çatışmalar, sadece ezilen Rohingya Müslümanlarının çoğunluğunun yaşadığı Rakhine eyaletiyle sınırlı kalmayıp, ülkenin geri kalan bölgelerinde de sıradan günlük olaylar haline geldi. 2012 yılı öncesinde Hindu nüfus ile Müslümanlar arasındaki gerginlikler Rakhine eyaleti ile sınırlı idi. Şimdi ise ülkenin kalbi, en büyük kenti Yangon ile Mandalay ve Lashio gibi diğer önemli şehirlere de yayıldı. Myanmar makamlarının ise, ya görmezden gelerek ya da isyancılara yardım ederek bu çatışmaları teşvik ettikleri iddia ediliyor.

Ülkenin bugün karşı karşıya kaldığı çatışmalara daha geniş bir açıdan bakıldığında, Budist değerlerin ve geleneklerin korunması görüntüsü altında, asıl itici gücün, giderek yükselen ırkçılık anlayışı olduğu görülür. Yöntem olarak şiddeti benimseyen Budist radikalizmi ve ultra-nasyonalizmi ülke için bir risk teşkil etmekte, bu çılgınlık her geçen gün giderek büyümekte, hız kazanmakta, hatta Myanmar sınırlarının ötesine ulaşmaktadır.

Ayrıca Myanmar Müslümanlarının kasabı olarak bilinen radikal Budist keşiş Ashin Wirathu önderliğinde, ultra-milliyetçi '969 Hareketi' oluşumu 2012 yılında, ülkedeki Müslüman-karşıtı duyguları provoke etmek için sahneye çıkmıştır. Hareket kendisini, dini yayma ve koruma için kurulmuş barışçıl, milliyetçi bir oluşum gibi gösterirken, altta yatan asıl söylemlerinde ise, 'toplam nüfusun %4'ünü oluşturan Müslüman azınlığın bir tehdit olduğunu, çünkü sonunda çoğunluk haline gelerek ülkeyi işgal edeceklerini' iddia etmektedirler. Hareket, kendince İslam'ı varoluşsal bir tehdit olarak kabul etmekte ve mensuplarını, dinlerini ve geleneklerini kurtarmak için ayağa kalkmaya çağırmaktadır.

Grup, her ne kadar Müslümanlara karşı yapılan şiddet eylemleriyle bağlantıları olduğunu reddetse de radikal Budistlerin düşmanlıklarını körüklemektedir. Örneğin Müslümanlara ait işletmelerin boykot edilmesi gibi dışlayıcı uygulamaların yapılması için kampanyalar yürüterek çatışmaya açıkça katkıda bulunmaktadır. Hareket ile bağlantılı manastırlar, 60.000 Myanmarlı çocuğu Pazar okul programlarına kayıt etmişlerdir. Bu çocukların gelecekte Myanmar ve Güneydoğu Asya'nın şiddet yanlısı radikalleri olarak yetiştirilme ihtimali oldukça yüksek görünmektedir.

"Burmalılaştırma" politikasının yanlışlığı

Birçok azınlık grubunun yanı sıra, tarafsız insan hakları örgütleri de ülkede "Burmalılaştırma" politikasının devam ettiğini ifade etmektedir. Hükümetin vatandaşlık konusundaki son taslak planı, Rohingyaların ya Bengalli olarak sınıflandırılmalarını ya da sınırsız tutuklama ile karşı karşıya kalacakları önerisini içermektedir. Rohingyalar ise bunun, onların vatansızlığını teyit ederek, kendilerini Myanmar'dan sürgün etmek için planlanmış bir girişim olduğunun farkındadırlar. Nitekim bu yılın başlarında **neredeyse tüm Rohingyalar Bengalli olarak kaydedilmeyi reddederek nüfus sayımı dışında kalmışlardır.**

Ülkeyi kuşatan bu nefret sarmalı ve radikalizmin üstesinden gelmek için, Myanmar hükümeti Budist inancın temellerinde de yer alan, toplumlar arası sevgi ve kardeşliği teşvik eden bir eğitim politikası uygulamalıdır. Cehaleti ve radikalizmi ortadan kaldırmak için halkına terör ve şiddetin doğuracağı sonuçları anlatmalıdır. Demokrasiye geçiş sürecinde Myanmar elini çabuk tutmalı ve radikalizm tüm ülkeyi harap edip karanlığa sürüklemeden önce, şiddetin ve aşırıcılığın her türünü lanetlemelidir.

Myanmar, tüm insanlığa karşı sevgi ve şefkat beslemeyi teşvik eden antik gelenekleri ve kültürü ile, barışçıl, huzurlu, modern bir ülke olmayı hak ediyor. Güvenle ziyaret edilebilecek, hem sosyal hem de ekonomik anlamda dünyaya açık, yüksek kalitede bir ülke olmayı da...

Bir ulus olarak Myanmar'ın imajının değişmesi gerektiği çok açık ortada. Ülke, kendi gelenek ve kültürünü bir bütün olarak, etnik zenginlikleri ile birlikte kucaklamalı. Aksi takdirde mevcut durum ülke için tehdit oluşturmaya devam edecek. Bu da, ülkenin zenginleşmesine engel olacak, yatırımcıların çekinmeden gelip yatırımda bulunacağı, istikrarlı bir zemin oluşmasını engelleyecektir.

Myanmar hükümeti artık kendi halkını şimdiki gibi yüzüstü bırakmaktan vazgeçmelidir. Uluslararası toplum da ırkına ve dinine bakmaksızın, zulme uğrayan nüfusu korumak için, tüm dünya ülkeleriyle el ele vererek işbirliği içinde harekete geçmek zorundadır.

Bölüm 6
Yine Rohingya, Yine Bir İnsanlık Dramı

Bu makale Arab News'ta 25 Ekim 2014 tarihinde, Burma Times'da ise 29 Ekim 2014 tarihinde yayınlanmıştır.

Uzun yıllardır uluslararası camianın uzaktan izlediği bir konudur Rohingya Müslümanları. Kendi ülkelerinde mülteci konumunda olan, hiçbir sosyal hakkı bulunmayan ve zaman zaman şiddet eylemlerine maruz kalan zulüm içindeki insanlar. 2012 yılındaki dehşetli saldırılar ve yangınlar sırasında dünyanın biraz olsun tanımaya başladığı Müslüman azınlık Rohingyaların yaşadığı Myanmar'da değişen pek de bir şey yok.

Geçtiğimiz ay Myanmar hükümetinin Birleşmiş Milletler'e sunduğu plan, görünürde barış, huzur, adalet ve birlikteliği hedefliyordu. Myanmar Dışişleri Bakanı bu temennilerle planı BM'e sunmuş ve pek çok ülkenin de onayını kazanmıştı. Bunun üzerine birçok ülke, Myanmar hükümetinin yıllar sonra da olsa Müslüman azınlığa karşı yürüttüğü ayırımcılık politikasından geri adım attığını düşünmüştü.

Rohingyalar kendi ülkelerinde "göçmen" olduklarını kabul etmeye zorlanıyorlar

Plana göre, ülke içinde zulüm gören azınlık Rohingya Müslümanları iki seçenek ile baş başa bırakıldı. Birincisi Bangladeş vatandaşlığına geçmeleriydi. Böylelikle vatandaşlık hakkı elde etmiş olacak ve 1982 vatandaşlık kanununa uygun düşecek belgeleri sağladıkları takdirde, daha sonradan Myanmar vatandaşı olabileceklerdi. İkinci seçenek ise bunu kabul etmemekti ki, bunun anlamı korkunç şartlardaki kamplara sürülerek tutuklu konumunda yaşamaları ve nihayetinde de ülkeden atılmalarıydı.

İlk bakışta birinci seçenek, Myanmar hükümetinin Rohingyalara verdiği bir vatandaşlık imkanı olarak değerlendirilebilir. Fakat buradaki **gerçek amaç, 1982 yasası ile zaten ülke içinde tüm haklarını kaybetmiş olan Rohingyaların resmi olarak göçmen sıfatını kabul etmiş olmalarıdır.** Kendi toprakları üzerinde tamamen yabancı statüsünde kalacak olan Rohingyaların büyük bir kısmının, tekrar Myanmar vatandaşı sayılabilmeleri içinse geçmişlerine dair belgeleri sunamayacakları bilinmektedir. Çünkü **bu insanların geçmişlerine ait belgeler, sahip oldukları her şey ile birlikte 2012'de Rohingyaları hedef alan korkunç ayaklanmalar sırasında yanıp yok olmuştur.** Dolayısıyla belgelerini sağlayamayanlar, kendi ülkelerinde Bengali vatandaşı olacak yani bir göçmen statüsünde kalacaklardır. Myanmar hükümeti ise bu kişileri kısa bir süre sonra, "yabancı" oldukları gerekçesiyle ya kamplara yollayacak ya da ülkeden atacaktır. Bu insanlar Bangladeş'te doğmadıkları için Bangladeş tarafından da kabul edilmemektedirler. Çünkü bu insanlar Bangladeş'te doğmamışlardır. Sonuç olarak bu yasa, Bangladeş'i bağlamamaktadır.

Bu arada Bengali vatandaşlığına geçmeyi kabul etmeyenler de yaşadıkları köy ve kasabalardan alınarak tutuklu olarak mülteci kamplarına gönderileceklerdir. Uygulamaya geçirilecek yeni plan dahilinde, bu kişilerin kısa bir süre sonra ülkeden atılacakları ve Myanmar hükümetinin bu kişileri denizaşırı bölgelere mülteci olarak göndermek için BM'e başvurması söz konusu olacaktır. **Sorun şu ki, BM de zulüm gören bu insanları mülteci olarak tanımamaktadır.**

Söz konusu plan dahilinde bir milyon Rohingya, bu korkunç son ile karşı karşıya kalacaktır. İnsan Hakları İzleme Örgütü Asya bölümü Genel Müdür Yardımcısı Phil Robertson *Reuters*'e şu açıklamayı yapmıştır:

> *"Bu plan oldukça tedirgin edicidir, çünkü bu plan ile tüm Rohingya halkı, bütün haklarından mahrum edilecek, keyfi bir süre boyunca tutuklu kalacakları kapalı kamplara sistematik olarak kilitlenecek."*[1]

Rohingya Müslümanlarının Problemleri rahatça çözülebilecekken neden hala devam ediyor?

Uzun zamandır Myanmar üzerinden geçen enerji koridorları ve buna bağlı ticari ilişkilere zarar gelmemesi gerekçesiyle dünyanın süper güçleri ve ASEAN üyelerinin Rohingya Müslümanları konusunda Myanmar hükümetine herhangi bir yaptırım uygulamadıkları ve bu konuya sadece seyirci kaldıkları bilinmektedir. İnsanlık suçları günümüzde dünya çapında çok geniş bir alanda ve oldukça vahşi şekilde işlenmektedir. Fakat Rohingya Müslümanları meselesi, dünya ülkelerinin rahatlıkla tedbir alabilecekleri ve çözüm getirebilecekleri konuların başında gelmektedir. İşte buna rağmen tüm dünya ülkelerinde hakim olan bu sessizlik anlaşılabilir gibi değildir. Şimdi ise, Myanmar hükümetinin sunduğu bu teklifin aldatıcı görüntüsünün, bir kısım ülkeleri ve Birleşmiş Milletleri ikna etme ihtimali, durumu çok daha ürkütücü bir hale sokacaktır. Reel politiğin insanlığın önüne geçtiği, siyasetin zalimlik gibi algılandığı, ülkelerin sevgi değil çıkar üzerine ittifak kurduğu şu günlerde, şiddetin, öfkenin ve savaşların yaygınlaşmasının tek sebebi var:

O sebep, insanların ve ülkelerin, sevgiyi çözüm olarak görmemeleridir. Bir ülke halkı, yıllardır bütün dünyanın gözlerinin önünde böylesine büyük bir soykırım ve zulüm altında yaşamakta, tüm dünya bunu bilmekte ama sesini çıkarmamaktadır.

Myanmar'da insanlık dramının çok uzun zamandır devam etmekte olduğu bir sır değildir. Bunun üstünü kapamak, zulme izin vermekte mahsur görmemek dünyayı saran felaketleri daha da güçlendirebilir. Dolayısıyla dünya ülkelerinin, insanlık adına ve bu ürkütücü senaryoyu düşünerek çıkardan çok adalet ve sevgiye önem vermeleri şarttır. Bunun için dünya, yıllardır sistematik olarak ezilen Rohingya Müslümanlarına el uzatmalı, oyuna gelmemeli ve bu mazlum halk için bir çözüm yolu bulmalıdır. Şu bir gerçektir ki, **dünyanın dört bir yanında toplantılar düzenleyen, doğalgaz, petrol anlaşmalarında imzası bulunan, birbirinden silah alıp birbirine füze satan her ülkenin bir avuç mazlumu korumaya da gücü yeter** Myanmar hükümetini ikna etmeye de. Bunun için ülkelerin reel politik hesaplardan uzaklaşıp vicdanlarını köreltmediklerini göstermeleri yeterlidir.

---

1 http://www.reuters.com/article/2014/09/30/us-myanmar-rohingya-idUSKCN0HP15T20140930

Arakan’da Müslüman Liderler Tutuklanıyor

Myanmar yönetiminin dini liderlere, cemaat önderlerine ve Müslüman halka yönelik kitlesel tutuklamalar yapması üzerine Arakan Müslümanları anayurtları olan Arakan'dan kaçıyor.

Sivil toplum kuruluşu Arakan Projesi'nin başkanı Chris Lewa, yaptığı açıklamada, bir haftada sekiz bin Müslümanın Arakan'dan ayrıldığını, bunun, 2013 yılı boyunca bölgeden kaçan Arakanlı sayısından fazla olduğunu söyledi. Lewa, Arakan'dan ayrılan Müslümanların, teknelerle Tayland ve Malezya'ya geçtiğini, Myanmar polisinin tüm bu olanlara seyirci kaldığını belirtti.

Arakan'da son dönemde dini liderlerin ve cemaat önderlerinin art arda tutuklandığını ifade eden Lewa, bazı tutukluların işkenceye maruz kalarak öldüğünü belirtti ve bu durumun, "halk arasında bir çeşit paniğe yol açtığını" bildirdi.

Myanmar'da başta Rohingyalar olmak üzere Müslüman toplulukların, yıllardır artan bir şekilde sosyal ve siyasi hayatta ötekileştirildiği ifade edilen raporda, Müslümanların büyük bölümüne tam vatandaşlık verilmediğine ve şu anda parlamentoda Müslümanların oy hakkının kaldırılması yönünde de çabalar yürütüldüğüne işaret edildi. *(www.dunyabulteni.net sitesinden alıntıdır)*

Bölüm 7
Myanmar Devletinin Yok Saydığı Rohingya Halkı

Bu makale, www.harunyahya.org sitesinde 16 Aralık 2014 tarihinde yayınlanmıştır.

Arakan'da yaşayan yaklaşık 1 milyon Müslümandan geriye sadece 140 bin kişi kaldı. Diğer yüz binlerce Müslümanın ise bir kısmı şehit edildi, bir kısmı da zulüm ve cinayetlerden kurtulabilmek için yurtlarını terk etmek zorunda bırakıldı.

Rohingya Müslümanları, yıllardır vatandaşlık haklarının verilmemesi, seyahat ve ticaret özgürlüklerinin sağlanmaması ve sayısız kısıtlamalara maruz kalmalarının yanı sıra, fanatik Budistlerin yoğun ve aşırı şiddetine maruz kalıyor. 2012'de başlayan son şiddet dalgasıyla yaklaşık 150 bin Müslüman evlerini terk etmek zorunda kaldı. Birçoğu yolda hayatlarını kaybeden ve bir kısmı da Bangladeş ve diğer komşu ülkelere sığınan Rohingyalar, göç ettikleri ülkelerdeki kamplarda da son derece zor ve insanlık dışı koşullar altında yaşamlarını sürdürüyor.

Ekim 2014'te BM Genel Sekreteri Ban Ki-Mun, Rohingya Müslümanlarının şiddete maruz kalmaya devam etmesinin endişe verici olduğunu belirterek, Myanmar hükümeti tarafından verilen sözlerin yerine getirilmediğini belirtti. Genel Sekreter ayrıca, ülkedeki etnik ve dini ayrımlar nedeniyle yaşanan şiddetin de kaygı verici boyutta olduğuna dikkat çekti.

Varlıklarını kanıtlayamayan Rohingyalar yardım bekliyor

Rohingya Müslümanlarının haklarını savunmak için kurulan Arakan Projesi'nden Chris Lewa, sadece Haziran ve Eylül ayları arasında en az 30 köyde şiddet olayları ve insan hakları ihlalleri olduğunu, çok sayıda Müslümanın da terör örgütleriyle bağlantılı oldukları gerekçesiyle gözaltına alındıklarını söyledi.

Arakan kanaat önderlerinden Aung Win de birçok Arakanlının vatandaşlık hakkı başvurusunun kabul edilmediğini, çünkü onların Bengalli sayıldıklarını söyledi. Sonuçta Arakanlılar şu an hala vatansız. Ne, içinde uzun yıllardır yaşadıkları Myanmar onları vatandaş olarak kabul ediyor ne de iddia edildiği gibi komşu ülke Bangladeş vatandaşlık hakkı veriyor.

Uluslararası toplumdan gelen baskılar sonucu Myanmar hükümeti, gerekli şartları yerine getiren göçmenlere vatandaşlık hakkı tanımayı kabul ettiğini söylese de, bunun bir aldatmaca olduğu anlaşılıyor. Çünkü Rohingyalar, ailelerinin en az üç nesildir bu ülkede yaşadığını belgeleyemedikleri için bu haktan yararlanamıyorlar. Rohingyaların resmi makamlarca evlenmelerine imkan tanınmazken, doğan çocuklara da devlet doğum belgesi düzenlemiyor.

Kısacası devlet, ülkede adeta Rohingya Müslümanları hiç yaşamamış ve böyle bir halk yokmuş gibi davranmaya devam ediyor.

Zulüm ve şiddet, sevgi ruhuyla ortadan kalkar

Yıllarca insanlara empoze edilen, materyalizm ve bunun sonucunda ortaya çıkan inançsızlık, toplumdaki şiddetin altında yatan ana sebeptir. Egoist, yalnızca kendi menfaatini düşünen insanlar, yoğun bir hırs, üstünlük arzusu ve tatminsizlik duygusuna kapılmaya başlarlar. Bu da toplumda kıskançlık, sevgisizlik ve nefret duygusunu zirveye çıkartır. Şefkat, merhamet ve anlayış, yerini kavgaya, saldırganlığa ve çatışmaya bırakır. 'Haklının değil, güçlünün ayakta kalabileceği' şeklindeki sapkın inanç, dünyayı adeta bir sevgisizlik cehennemine dönüştürür.

Ben merkezli, sağlıksız, patlamaya hazır bir bomba gibi yaşayan insan modeli, zengin ya da eğitimli de olsa, bozuk ruhundaki şiddet kültürünü bir türlü terk edemez. Egoizm ve sevgisizlik, bireyleri, kendisinden başkasına değer vermemeye iter.

Zulmün, şiddet ve silahla asla çözülemeyeceği açıktır. Yanlış ve sapkın ideolojilerin fikirle, ilimle, eğitim seferberliğiyle sağlanacak ikna yöntemleriyle kökten çözülmesi, silah ve güvenlik sanayiine harcanan trilyon dolarların sağlığa, sanata, eğitime ve dünyayı cennet gibi yapmaya harcanması gerekir.

Dünyanın artık şiddetle, bombayla değil de sevgiyle, merhametle meseleleri halletme yolunu seçmesi gerekir. Bütün ülkeler Kuran'daki ve diğer Kutsal kitaplardaki sevgi ruhuna uymuş olsa dünyada sevgi hakim olur. Tüm ülkeler hak dine göre ilkelerini şekillendirmiş olsa insanlık bu sevgi politikaları karşısında fevkalade merhametli hale gelir.

Müslümanlara yapılan zulmün önlenmesi, deccaliyetin ahir zamandaki dünya hakimiyetinin sona ermesi, dolayısıyla mazlumların tek kurtuluşu, sadece Hz. Mehdi (a.s.)'ın ortaya çıkışı ile mümkündür. Dolayısıyla günümüzde Müslümanlara yönelik devam eden bu zulüm, Allah'ın izniyle Hz. Mehdi (a.s.)'ın gelişinin çok yaklaştığının en açık ve net alametlerinden biridir.

Myanmar’da Bir Ayda 15 Bin Müslüman Kaçtı

“... Ayrımcılık ve zulme maruz kalan Arakan Müslümanlarının ülkeden kaçması için küçük balıkçı teknesini kullanmalarına izin veren kaptan Puton Nya, son zamanlarda Arakan'dan kaçmaya çalışanların sayısında büyük bir artış olduğunu söyledi. Puton Nya, "Herkes kaçmaya çalışıyor. Korkarım yakında kimse kalmayacak" dedi.

Teknesine aldığı Arakan Müslümanlarını Bengal Körfezi'nde bekleyen gemilere götürdüğünü belirten Puton Nya, kendisi gibi Arakanlılara yardım eden bir komşusundan, gemideki insan tacirlerinin kadınlara tecavüz ettiğini, erkekleri de dövdüğünü öğrendiğini söyledi.

Arakan Müslümanlarının haklarını savunmak için kurulan Arakan Projesi Direktörü Chris Lewa da 15 Ekim'den bu yana 15 binden fazla kişinin Malezya, Endonezya ve diğer ülkelere gitmek için Arakan'dan kaçtığını açıkladı. Bu rakam, geçen yıl aynı dönemde bölgeden kaçanların iki katı.

Son iki yılda yaklaşık 100 bin kişinin Arakan'dan kaçtığına işaret eden Lewa, son aylarda askerler ve sınır koruma birliklerinin "bölgede korku ortamı yaratmak ve Arakanlıları kaçırmaya teşvik etmek için" şiddet olaylarını artırdığına dikkati çekti.

Lewa, son iki ayda dört kişinin işkenceyle öldürüldüğünü, herhangi bir neden gösterilmeden gözaltına alınan gençlerin askerler tarafından darp edildiğini ve 24 köyde 140'tan fazla kişinin de göç yasasına muhalefet, aşırıcılarla bağlantılı olmak gibi suçlamalarla tutuklandığını söyledi." *(www.risalehaber.com sitesinden alıntıdır)*

Bölüm 8

Dünya, Güneydoğu Asya'nın Uzak Bir Köşesindeki Çocukların Yükselen Feryatlarını Neden Duymazdan Geliyor?

Bu makale, Burma Times'ta, 15 Şubat 2015'te yayınlanmıştır.

Burma ya da yeni adıyla Myanmar dünyada çoğu kişinin adını çok az duyduğu küçük bir ülke. Ancak 678 km^2'lik yüzölçümü ve yaklaşık 56 milyonluk nüfusu ile Myanmar, dünyada insan haklarının en fazla ihlal edildiği ülkeler arasında yer alıyor.

Nüfusunun büyük kısmı Budist olan Myanmar, dört yıl önce askeri yönetimden demokrasiye geçti. Ne var ki Müslüman Rohingya halkı, hükümetin uyguladığı baskı ve şiddet politikası nedeniyle ülkenin batısındaki Arakan eyaletinden kaçmak zorunda kalıyor.

Aslında, Rohingya halkının dünyada en çok zulme uğrayan topluluklardan biri olduğu tüm dünyada bilinen bir gerçek. 2014 yılı sonunda açıklanan rakamlara göre din temelli çatışmalarda 280 Müslüman yaşamını yitirmiş, 140 bin kişi de yerinden edilmiştir. Kendi vatanlarında istenmeyen bu insanlar, Burma vatandaşı olarak kabul edilmedikleri için, kendi ülkelerindeki eğitim, sağlık hizmetleri, evlenme ve seyahat gibi haklara dahi sahip değiller. İşte bu nedenle mülteci konumundaki 1 milyon 300 bin Rohingya Müslümanı, Arakan (Rakhine) eyaletinin başkenti Sittwe yakınlarında çağ dışı koşullara sahip, derme çatma kamplarda hayatlarını sürdürme çabasındalar. Bu kamplarda doğan ve yaşayan çocuklar ise, henüz çocukluklarını yaşayamadan pek çok sorunla mücadele etmek durumunda kalıyorlar.

Bambu ve kamıştan yapılmış derme çatma barakalardan oluşan 12 kampta, çoğu zaman aç, susuz olarak yaşayan ve hastalıklarla boğuşan Arakanlı çocuklar, ilaçsızlık ve sağlıktan yoksun koşullar nedeniyle zor günler geçiriyor. Bölgede tıbbi yardımın başlıca sağlayıcısı olan Sınır Tanımayan Doktorlar (MSF) Örgütü'nün, faaliyetinin resmi olarak yasaklanması kamplarda koşulların giderek daha da kötüleşmesine neden oluyor. Yardım görevlilerinin bölgeden ayrılmasıyla, hiçbir sağlık hizmeti alamayan bölge halkının ve elbette çocukların durumu her geçen gün daha da kötüye gidiyor. Arakan'daki (Rakhine) kamplarda yetersiz beslenme ve sağlık koşulları nedeniyle açlık ve hastalıkların giderek arttığı haberleri geliyor…

Arakanlı çocuklar ilkel koşullardaki bu kamplarda hayatta kalabilme mücadelesi veren anne babalarıyla birlikte, yaşamlarını sürdürebilme peşindeler.

Naylonla kapatılmış damlar altındaki, tek odalı derme çatma barakalarda güne uyanan çocuklar, her gün yenilerinin eklendiği kamp halkı arasında, yine de çocuklukları gereği her şeyden habersiz etrafa gülücükler dağıtıyorlar... En basit oyuncaklarla bile tanışmamış olan bu çocuklar çamurdan, poşetten, kutudan yaptıkları oyuncaklarıyla oynarken, yaşadıkları ağır yükün elbette farkında değiller.

Dahası bu çocukların karşılaştıkları zorluklar sadece yeme içme ve barınma sorunlarıyla sınırlı değil. Kamplardaki Müslümanlar sürekli olarak fanatik Budist çeteler tarafından rahatsız ediliyorlar ve hiçbir çocuğun maruz kalmaması gereken işkencelerin muhatabı oluyorlar. Radikal görüşlü Budist çeteler, Müslüman köylerine saldırıp, yağmaladıktan ve anne babaları sebepsiz yere tutukladıktan sonra çocuklara işkence yapıyorlar. Bu küçük canların, ellerini bacaklarının altından bağlayıp onları orada savunmasız bir şekilde bırakıp gidiyorlar. Çocuklar bu şekilde aç, susuz ve yarı çıplak bir şekilde, günlerce kendilerini kurtaracak birini bekliyorlar. Bazıları bu ağır işkenceye dayanamıyor ve küçük cansız bedenleri çamurlu toprağın üzerine düşüyor.

Dünyanın neresinde olursa olsun, bu duruma hiçbir anne babanın, hiçbir insanın sessiz kalmaması gerekir. İnsanlar rahat, sıcak, konforlu evinde huzur içinde oturup, çocuklarını hoşnut etmek için çabalarken, dünyanın uzak bir köşesinde yükselen bu çocuk feryatlarını duymazdan gelmemeli… Bir an için onların yerinde olduklarını düşünmeleri, bu umursamazlığı bozmak için yeterli. Hiç kimse çocuğu açken, hastalıktan titrerken, gözünün önünde işkenceye maruz kalırken, bu duruma karşı sessiz ve umarsız kalamaz. Onu kurtarmak için gerekirse kendi canını ortaya koyar. İşte bu nedenle Arakan'daki çocukların kendi çocuğu olmaması, onları hiç tanımamış olması, hiç kimseyi onlar için mücadele etmekten alıkoymamalı...

Dünyanın bu sevgisizlik ve merhametsizlik hastalığından bir an önce kurtulmaya ihtiyacı var. Egoizmin, nefretin ve çatışmaların ardında da hep yoğun bir sevgisizlik ve ilgisizlik olduğu görülüyor. Farklı ırk, mezhep ve inançtan oldukları için Myanmar'da yaşanan anlaşmazlıkların ve zulmün arkasında da yine aynı nedenler var. Dünya artık, sevgi ve adaletle hükmedecek, akan kanı durduracak, insanlara sevgiyi ve ilgiyi öğretecek, onları yönlendirip harekete geçirecek sevgi sahiplerini bekliyor. Allah en kısa zamanda insanlığı, sevginin hakim olduğu güzel günlere ulaştırsın.

Bölüm 9
Rohingya Halkı Vatansız Kalmaya Mahkum mu?

Bu makale, Burma Times'ta, 28 Şubat 2015'te yayınlandı.

Myanmar, dünyanın çatışmalar ve insani suçlarla adını duyuran bölgelerinden biri. Bu ülkeden gelen haberler, suların bir türlü durulmadığını ve bölgede hala büyük bir insanlık dramının yaşandığını gösteriyor. Burada yaşayan etnik gruplardan biri olan Arakan Müslümanlarına ya da diğer adıyla Rohingya halkına yönelik ciddi bir vahşet uygulanıyor. Bu vahşetin ana kaynağı ise etnik ve dinsel ayrımcılık. BM tarafından **"eziyet gören dini azınlık"** olarak kabul edilen Müslüman Rohingya halkı, 56 milyona yaklaşan Myanmar nüfusunun %4'ünü oluşturuyor.

Ülkenin batısındaki Arakan eyaletinde derme çatma kamplarda yaşayan bu halk şimdilerde yeni bir tartışma konusunun hedefi. Hükümetin, Müslüman Rohingya halkının, anayasal referandumda oy kullanmasına imkan sağlayan kararı, ülkede çoğunluk durumunda olan Budistlerin protesto gösterilerine neden oluyor. Çünkü Rohingya Müslümanları Myanmar vatandaşı sayılmıyor, bu nedenle oy vermeleri de istenmiyor. Rohingya halkı çok kötü koşullardaki kamplarda yaşıyor. Bunun sebebi ise kendi ülkelerinde mülteci konumunda olmaları.

Rohingya Müslümanları 1982'de kabul edilen yasa ile bir günde vatandaşlık haklarını tamamen kaybettiler. Bu insanlar, komşu ülke Bangladeş'ten gelen **'kaçak ya da yasa dışı göçmenler'** olarak nitelendiriliyorlar. Myanmar'da milyonluk nüfusa sahipler ama kendi kimliklerini, yani *'Myanmar vatandaşı'* olduklarını ispatlayamıyorlar. **Aslında varlar; ama resmi olarak yoklar.** Diğer yandan sınırdaki kıyı şeridinde yaşayan Rohingya Müslümanlarını da, Bangladeş yönetimi kendi vatandaşı olmadığı için ülkesine kabul etmiyor. İki ülkenin de dışladığı Rohingya halkı, **'ülkesiz insanlar'** olarak yaşam mücadelesi veriyor. İki ülkenin de reddetmesi sebebiyle Rohingya halkı resmi bir nüfus cüzdanına, dolayısıyla herhangi bir vatandaşlık hakkına sahip olamıyor.

En temel vatandaşlık hakları Rohingyalılar için bir hayalden ibaret

Myanmar dört yıl önce askeri yönetimden demokrasiye geçti. Şubat 2011'den beri iktidarda olan Devlet Başkanı Thein Sein yönetimindeki sivil hükümet, demokratikleşme yolunda bazı adımlar attı. Çok sayıda siyasi mahkumun serbest kalmasına, etnik gruplarla ateşkes imzalanmasına, basın özgürlüğünün genişletilmesine ve denetim yasalarının hafifletilmesine karşın, Myanmar hala Müslüman Rohingya halkına uygulanan insan hakları ihlalleri, dini azınlıklara uygulanan ayrımcılıklar ile dünya kamuoyunun dikkatini çekiyor.

Sivil hükümetin iktidara gelmesi Rohingya halkının yaşamında bir değişikliğe sebep olmadı. Yeni hükümet, din temelli çatışmalarda Müslümanların hayatını kaybetmesine, yüzlerce ev ve iş yerinin ateşe verilmesine ve bu çatışmalar nedeniyle 250 bin kişinin evlerini terk etmesine engel olamadı. Dahası **Rohingya halkına, bir insanın en temel haklarından biri olan vatandaş olma hakkını tanımadı.**

Vatansız ve sahipsiz olmanın acısını yaşayan Myanmar Müslümanları, bugün kendi evlerinde değil, Arakan eyaletinde tecrit kamplarına hapsedilmiş olarak yaşıyorlar. Eğitim, sağlık gibi sosyal haklardan ve kamu hizmetlerinden yararlanamıyorlar. Hasta oluyorlar ama hastanelere kabul edilmiyorlar, işsiz kalıyorlar ama devlet dairelerinde çalışamıyorlar. Eğitim imkanları olmadığı için okuma yazma bilmeyenlerin oranı %80. Çocuklarına doğum belgesi dahi alamıyorlar. Evlenme izinleri yok. Mal, mülk ve toprak sahibi olamıyorlar. Betondan ev yapma izinleri yok, ancak bambu ya da ahşap derme çatma barakalarda yaşayabiliyorlar, ki bunlar da saldırılarda kolaylıkla tahrip oluyor. Pek çok insanın farkına varmadığı, nimet olduğunu dahi düşünmediği vatandaşlık hakları, Rohingya halkı için şimdilik sadece bir hayal.

Arakan eyaletindeki etnik temizlik ve tecrit kampları

Elbette tüm bu uygulamalarla amaçlanan gerçekte bir etnik temizlik. Bu etnik temizliğin son uygulamalarından biri de Arakan Müslümanlarının vatandaş olma hakkını kazanabilmeleri için kendilerini 'Bengalli' olarak tanıtmaları şartı. Böylece Arakan Müslümanlarının kimliği yok edilmeye çalışılıyor. Bu kimliği kabul etmeyenler ise 'tecrit kamplarına' gönderilerek cezalandırılıyor.

Şimdilerde ise Myanmar hükümeti, göçmen sayılan 1,5 milyon Arakan Müslümanına geçici vatandaşlık hakkı tanıdığını bildirdi ve hazırlanan referandum yasasında oy kullanmaları hakkına izin verdi. Ne var ki bu da yine etnik temizlik amacı doğrultusunda hazırlanmış çok ince bir plandı. Çünkü aslında yine bu insanları vatandaş olarak tanımıyor, sadece göçmen sayılanlara verilen beyaz kart ile oy kullandırıyorlardı. Bu şekilde **onlara göçmen olduklarını kabul ettirmeye çalışırken, dünyaya da 'Biz demokratik bir ülkeyiz' imajı verilmeye çalışılıyordu.**

Dahası geçici olarak verilen bu hak bile, ülkede Müslüman halka karşı duyulan ayrımcılığı körüklemeye yetti. Myanmar'lı Budistler, Müslüman Arakanlıların geçici olsa bile oy kullanmalarına tepki gösterdi ve sokaklarda eylemlere başladılar. İşte tüm bunlar, Arakan Müslümanlarının hala hem şiddet olaylarına hem de yasal, ekonomik ve toplumsal ayrımcılığa maruz kaldıklarını açıkça ortaya koyuyor.

Farklı ırk ve milletlerin varlığı kültürel zenginliktir

Myanmar yönetimi, halkını ve Müslüman vatandaşlarını baskı altında tutmakla çok yanlış bir politika izliyor. Bir toplumda **farklı ırk ve milletlerin bulunmasının amacı, çatışma ve savaş değil, kültürel bir zenginliktir.** Bu çeşitlilik Allah'ın yaratışındaki bir güzelliktir. İslam dini ise zaten barış ve sevgi dinidir. Bu nedenle Myanmar'daki Müslüman kardeşlerimizin dindarlıkları, Kuran'a bağlılıkları, Peygamberimiz (sav)'e olan sadakatleri Myanmar için bir nimet ve güzelliktir. Müslüman olmak fedakarlığı, özveriyi, itidalli, dengeli, çalışkan, vatanına ve milletine bağlı olmayı gerektirir. Dolayısıyla **bu kardeşlerimizin Myanmar devletine hiçbir zararları olmaz, tam tersine onlar itaatli ve saygılı tavırları ile ülkelerine destek olmuş olurlar.** Bu nedenle Myanmar yönetiminin Müslümanlardan tedirgin olmasını gerektirecek bir durum yoktur.

Myanmar dünyanın modern ve demokratik ülkeleri arasında yer almak istiyorsa, hiçbir gücü olmayan, kimseye zarar vermeyen mazlum Müslümanları ezip baskı altına almak yerine, onları özgür vatandaşları olarak tanımalı, dinlerini ve hayatlarını özgürce yaşamalarına izin vermelidir. Myanmar 21. yüzyılın çağdaş devletlerinden biri olarak anılmak istiyorsa, baskı ve şiddet yerine demokrasi ve insan haklarını ön plana alan bir sistemi benimsemelidir. Tüm Myanmar halkının özlediği huzur ve istikrarın anahtarı budur.

"Myanmar'daki Müslümanlara uygulanan zulüm durmalı, bu konuda herkes yetkililere mektup yazsın."

Adnan Oktar: Bir izleyicimiz şöyle yazmış: "Adnan Oktar'ın Burma'daki kardeşlerimizin yaşadığı ağır zulme son verilmesi için bir çözüm aramak amacıyla General Than Shwe ya da Burma Myanmar cunta lideriyle bağlantıya geçmesi için istirham etmenizi büyük bir aciliyet ve endişeyle rica ediyorum."

Burada elçilikleri var mı bunların Türkiye'de?

Konuşmacı: "Bize yardım edin" diye pankart yazmışlar Hocam.

Adnan Oktar: Bu vicdansızlığa son verilsin. Obama'yla da konuşmak lazım. Mektup yazın Obama'ya. Bu fotoğrafları gönderin... Obama'ya da, Avrupa Birliği'ne de, onlara da bu konuyu bir açıklayalım. Fotoğrafları da gönderin. Bu kanı kessinler, bunu durdursunlar...

Konuşmacı: Ankara'da fahri konsoloslukları varmış.

Adnan Oktar: İstirham ederek söylersiniz, "bu rezalet dursun" dersiniz.

Herkes mektup yazsın, bizi seyredenler de. Birleşmiş Milletler'e, Amerika'ya, "bu zulüm dursun" desinler. Su gibi kan akıtılıyor. Obama'ya yazalım, Avrupa Birliği'ne yazalım. *(26 Temmuz 2010, Adıyaman Asu TV ve HarunYahya.TV)*

Bölüm 10
Rohingya Müslümanları Kendi Yurtlarında Sürgün Ediliyor

Bu makale, Burma Times'ta, 20 Mart 2015 tarihinde yayınlanmıştır.

Rohingya Müslümanları yüzyıllardır Myanmar'da, Arakan'ı da içine alan bir bölgede yaşıyorlar; tarihin de gösterdiği gibi bu topraklar onlara ait. Fakat bu mazlum halk, kendi yurtlarında işkenceye uğratılıyor, en barbarca yöntemlerle baskı görüyor ve sürgün ediliyor. Bu, tüm dünyanın görmezden geldiği apaçık bir soykırım. Giderek daha hunharca yöntemlerle işlenen bu insanlık suçunu görmemek ise mümkün değil. Çünkü günümüzde bilgiye ulaşmak artık çok kolay, internet başlı başına bir üniversite niteliğinde. Dolayısıyla, Myanmar'da yaşayan Rohingya Müslümanlarının tarihi ve bu topraklarda yaşadıkları zulüm hakkında bilgi edinmek hiç de zor değil.

İslam, Uzakdoğu coğrafyası ve Myanmar sınırlarında yer alan Arakan topraklarına, 8. yüzyıldan itibaren bölgeye seyahat eden Müslümanlar yoluyla ulaştı. 1203'te Bengal'in Müslüman olması ile birlikte, Arakan tümüyle İslam yönetimine girdi. Bölgenin Müslümanlar tarafından fethedildiği 1430 tarihi ile 1638 arasında, birkaçı dışında tüm hükümdarlar İslam'ı seçtiler. Bu nedenle Arakan'da yerleşik durumdaki Müslümanlar, bu tarihten itibaren bu topraklarda yaşayan Bengal Kralı Sultan Celaleddin Muhammed Şah tarafından tahta geçirilen Süleyman Şah'ın torunlarıdır.[1]

Arakan topraklarının gerçek sahipleri Rohingya Müslümanlarıdır

Tarihin de doğruladığı gibi, günümüzde kendi yurtlarında zulme uğratılan, köyleri ve evleri yakılan, anneleri kızları işkenceye uğratılan, erkekleri katledilen Rohingya Müslümanları, aslında yaşadıkları bu toprakların gerçek sahipleridir. Dahası Müslümanlar, Arakan toplumunun siyasi ve toplumsal yaşantısında, 350 yıldan fazla süre boyunca ülke yönetiminde önemli konumlarda bulunmuşlardır. Hatta baş vezir, katip, vali, kadı, orduda generallik, bakanlık gibi yüksek rütbeli görevlerde yöneticilik yapmışlardı.

Fakat Arakan'ın Müslüman sultanlarından II. Salim Şah'ın 1638 yılında bir entrika sonucu öldürülmesiyle, İmparatorluk gerileme ve çöküş dönemine girdi. 1784'ten sonra Burma işgaliyle bölgede yaşayan Müslüman halk büyük bir zulüm ve baskı altına alındı ve büyük bir kısmı İngiliz yönetimindeki Bengal'e sığınmak zorunda kaldı. İngiliz Doğu Hindistan şirketi kayıtlarına göre, 1799'da 35 bin Arakanlı Müslüman, Burmalıların zalimce tutumları nedeniyle ülkelerini terk ettiler. Kayıtlarda şu ifadeler geçmekteydi:

"... Arakan'ın işgalinden bir gün sonra Burmalılar, 40 bin kişiyi öldürdü; güzel bir kadın gördüklerinde önce eşini öldürüp onu ele geçiriyorlardı; genç kızlar ailelerinden zorla alınıyordu, bu fakir insanların sahip oldukları her şeye el konuldu."[2]

Burmalıların şiddetinden kaçan Müslümanların bir kısmı ülkelerini terk edip, Hindistan'a göç etmek zorunda kaldılar.

Arakan'daki Müslüman nüfus aşama aşama ortadan kaldırılmaya çalışılıyor

1824 yılında bölgeye hakim olan İngilizlerin ülkeden çekilmelerinin ardından, kısa süre sonra Müslümanlara yönelik saldırılar ciddi oranda artış gösterdi. İkinci Dünya Savaşı ve Japon işgali sırasında Müslümanlar üzerindeki baskıların artması sonucunda 1942'de Minbya kasabasına bağlı Çanbilli köyündeki Müslüman kadın, erkek ve çocuklar kılıç ve mızraklarla hunharca katledildi. Katliamın ardından bölge yağmalandı, Müslümanlara ait tüm altın, gümüş ve değerli eşyalar ele geçirildi, hayvanlarına el konuldu. Köyde başlayan ve tüm Arakan'a yayılan saldırılarda 307 Müslüman köyü haritadan silindi, 100,000 binden fazla Müslüman şehit edildi ve 80,000 kadarı yerlerinden edildi.[3] Asıl olarak, 1948'de Burma'nın bağımsızlığını kazanmasıyla Müslümanların hareketlerini sınırlandıracak kısıtlamalar getirildi. Tüm bunların amacı Arakan'daki Müslüman nüfusu ortadan kaldırmaktı. 1962 darbesi ile birlikte askeri rejim Müslüman halkın kimliğini tümüyle reddetti. Arakan Müslümanları, propaganda yöntemleriyle kendi ülkelerinde 'yabancı' olarak gösterilmeye başlandılar; memurluk ve polislik gibi görevlerinden alındılar ve bu insanların Arakan eyaleti içerisinde seyahat özgürlükleri de engellendi.

Arakan topraklarının gerçek sahipleri olan Müslümanlar, 1990 yılı sonrasından bu yana, yine zor şartlarda yaşamlarını sürdürmeye devam ediyorlar. Nüfuslarının azaltılması için sistematik baskı uygulanıyor; yerel yönetimlerin keyfi vergilendirmeleri nedeniyle tarım ve hayvancılık yapamıyorlar, toprakları kamulaştırılıyor. Dahası tutuklama, işkence, camilerin ve mezarlıkların yıkılması, 'kadınların geliştirilmesi' adı altında, Müslüman genç kızların köylerinden alınmaları ve işkenceler, eğitim haklarının bulunmaması, bu masum halka uygulanan zulmün yalnız genel bir tarifi olabilir.[4]

Rohingya Müslümanları kendi topraklarından, asıl yurtlarından sürgün edildiler ve başka ülkelere göç etmek zorunda bırakıldılar. Bugün bu toprakların gerçek sahipleri, evlerini, kök saldıkları yurtlarını, kültürlerini, tarihlerini bırakıp çevre ülkelere sığınarak en ağır şartlarda yaşamayı kabul edip, canlarını kurtarmaya çalışıyorlar. Myanmar'da 240,000'den fazla Müslüman, ülke içinde mülteci olmuş durumda ve ülkede yaşayan 810,000'den fazla Müslümana vatandaşlık hakkı tanınmıyor. Ülkenin Tayland sınırında 120,000 mülteci bulunuyor.[5] Bunun dışında bugün Pakistan, Suudi Arabistan, Malezya, Tayland, Bangladeş ve bazı Avrupa ülkelerinde yüzbinlerce Rohingya Müslümanı mülteci statüsünde yaşıyor. Yalnız Bangladeş'te 1,5 milyon Rohingya Müslümanı ormanlarda ve dere kenarlarında açlık sınırındaki şartlarda yaşamaya çalışıyorlar.

Tüm dünya, gazetelerde okudukları, televizyonlarda izledikleri, internet üzerinden neredeyse her gün haberdar oldukları bu insanlık suçuna karşı sessiz kalıyor. Dünyanın Batı yarıküresinde gelişmiş ülkelerde meydana gelen insanlık suçları ve saldırılar büyük bir etki uyandırırken, Rohingya Müslümanlarının yaşadıkları zulüm insanlar üzerinde aynı etkiyi uyandırmıyor. İnsanlar kendi coğrafi bölgelerinden uzak buldukları, Batı'nın modern yaşam tarzını görmedikleri, etnik kökenlerinin farklı olması nedeniyle sözde "ikinci sınıf" gibi gördükleri bu mazlum halkı materyalist dünya görüşleri yüzünden hiç umursamıyorlar.

Fakat dünyanın her neresinde olursa olsun, vicdan sahibi ve kalbi katılaşmamış her insanın üzerine düşen sorumluluk, mazlumların hakkını savunmak, adaleti ayakta tutmak ve dünya üzerindeki zulmü ortadan kaldırmak için bir çaba içinde olmaktır.

Unutulmamalıdır ki sosyal medyada yazılan bir cümle, paylaşılan bir makale, bir toplantıda söylenen bir söz veya insanların bu apaçık zulüm konusundan haberdar edilmeleri, uyarılmaları çok hayati önem taşıyor. Ayrıca kamuoyunun baskıcı rejimlere, tiranlara ve zalimlere karşı birleşmesi için atılan her adım, bu ve benzeri insanlık suçlarının durdurulması ve engellenmesi için bir set oluşturacaktır.

---

1 Dünden Bugüne Arakan, Dr. Muhammed Yunus, 2012, http://www.ihh.org.tr/fotograf/yayinlar/dokumanlar/dunden-bugune-arakan.pdf
2 Soas Bulletin of Burma Research, (Buchanan 1992:82), www.soas.ac.uk/sbbr/editions/file64388.pdf
3 Arakan Rohingya Milli Organizasyonu, 1942 Müslüman katliamı, http://www.rohingya.org/portal/index.php/rohingya-library/26-rohingya-history/55-the-muslim-massacre-of-1942.html
4 A Handbook of Terrorism and Insurgency in Southeast Asia, s. 330-340, https://books.google.com.tr/books?id=ZzMmpCinBYoC&pg=PA327&lpg=PA327&dq=Arakan+islam+embraced&source=bl&ots=CqkoQvEL1N&sig=EcmIrnCsz9Ops40I95VeTI6Ok2k&hl=en&sa=X&ei=dcn6VP7iA4WfyAPwx4C4BA&ved=0CCkQ6AEwAg#v=onepage&q=Arakan%20islam%20embraced&f=true
5 BM Mülteci Ajansı, UNHCR, http://www.unhcr.org/pages/49e4877d6.html

Bölüm 11
Farklılıklar Zenginlik Haline Getirilebilir

Bu makale Burma Times haber sitesinde, 25 Mayıs 2014 tarihinde yayınlanmıştır.

Dünyada çeşitli amaçlarla kurulmuş çok sayıda kuruluş var ve bu topluluklara dünyadaki birbirinden farklı ülkeler üye.

Coğrafi gereklilik ya da savunma, ticari veya politik ortaklık gibi amaçlarla ülkeler kolaylıkla bir araya gelebiliyorlar.

İslam İşbirliği Teşkilatı, Dünya Ticaret Örgütü, Ekonomik İşbirliği Örgütü, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı, UNESCO, Avrupa Birliği, Şangay Örgütü, Birleşmiş Milletler, Dünya Sağlık Örgütü, NATO gibi birçok uluslararası kuruluşa üye ülkeler ortak çıkarlar ve ihtiyaçlar doğrultusunda birlikte hareket edebiliyor.

Barışı ve toprak bütünlüğünü korumak, ticareti geliştirmek, halkın eğitimini sağlamak, siyasi bağımsızlık ve güvenliği oluşturmak ya da insani yardımlarda bulunmak bu örgütlerle amaçlanan ortak çıkarlardan bazıları. Ne var ki yıllardır devam eden açlık, iç savaşlar, ekonomik zorluklar bütün bu örgütlerin görevlerini aslında tam olarak yerine getiremediğini bize gösteriyor.

Durum böyleyken hiç kimse çıkıp da ülkeler böyle birlikler oluşturmasınlar demiyor. Şu ana kadar bu gibi örgütlerle amaçlananlara tam olarak ulaşılamamış da olsa, bu, yenilerinin kurulmasına engel olmuyor. Çok net sonuç alınmasa da birçok farklı bölgede, birçok farklı kuruluş, ortak çıkarlar doğrultusunda faaliyetler yürütüyor, görüşmeler gerçekleştiriyor. "Hiç yoktan iyi" olarak nitelendirilebilecek bu çalışmalar bize net bir gerçeği gösteriyor:

İşbirliği herkes için bir mecburiyettir, aksi yani çekişme ve anlaşmazlık ise gücü kıran, başarıyı ortadan kaldıran nedenlerdir. Birlik ortak amaçlara ulaşmayı kolaylaştıran bir vesiledir.

Kuran'a göre "kardeşler" olan Müslümanların birlik olmaları, dağılmamaları, ayrılıktan ve parçalanmaktan kaçınmaları bir farzdır.

> **Şüphesiz Allah, Kendi yolunda, sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak mücadele edenleri sever. (Saff Suresi, 4)**

Bunun için de yapılması gerekenler açıktır. Ayetlere göre Müslümanların,

- Öz kardeşlermiş gibi sevgi ve şefkatle birbirlerine bağlı olmaları,
- Çekişip tartışmamaları,
- Birbirlerinin velileri ve dostları olmaları,
- Birbirlerini her koşulda koruyup kollamaları,
- Birbirleriyle istişare halinde olmaları,
- Birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf halinde inkara karşı ilmen mücadele etmeleri **farz**dır.

Bütün bunların tam tersi, yani;

◉ Birleştirici değil, ayrıştırıcı olmak,

◉ Müslümanların arasını açmak,

◉ Anlaşmazlıkları yatıştırmak yerine alevlendirmek,

◉ Müslüman kardeşlerine sevgiyle ve şefkatle yaklaşmamak,

◉ Affedici, koruyucu ve kollayıcı olmamak,

◉ İnkara karşı verilen ilmi mücadelede Müslümanlara yardımcı olmamak ise **haram**dır.

İslam ahlakının gereği, tüm farklılıklara rağmen Müslümanların, birbirlerinin kardeşleri oldukları gerçeğini unutmamalarıdır. İnananların ırk, dil, mezhep ayrımlarına sahip olmaları ya da farklı ülkelerde yaşamaları bu kardeşliği bozamaz.

Arakan'daki, Filistin'deki, Amerika'daki, Hindistan'daki, Türkiye'deki ya da Afrika'daki bir Müslüman, her zaman tek bir yürek gibi hareket eder. Örneğin Doğu Türkistan'da yaşanan zulmü anlatır ve onlara destek olur, Afganistan'da gerçekleşen bir depreme ilkyardım götürür. Suriye'de bombaların altında kalan çocukların sesini dünyaya duyurmaya çalışır. Arakan'daki yetimleri düşünür, onlar için yardım faaliyetleri başlatır. Bunları yaparken de hangi mezhepten olduklarını düşünmez ya da dillerinin farklı olması onun için bir sorun oluşturmaz.

Farklılıklar güzelliktir, zenginliktir ve hiçbir zaman için çatışma nedeni haline getirilmemelidir. Müslümanlar aciliyetli olana, yani ortaklaşa hareket etmeye yönelmeli ve ayrılık çıkarmaya çalışanlara da hiçbir şekilde prim vermemelidirler.

> **Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (Hucurat Suresi, 13)**

Ayrılıklar ve farklılıklar önemsiz görülür ve kardeşlik vurgusu temel alınırsa bu, inşaAllah dünyanın huzuruna vesile olacak yolları da açacaktır.

Bölüm 12
Ya Bu Dünyada Yaşayacak Bir Karış Toprağınız Olmasaydı?

Bu makale Burma Times haber sitesinde, 1 Haziran 2015 tarihinde yayınlanmıştır.

Son birkaç haftadır tüm dünyanın gözü önünde bir insanlık dramı yaşanıyor. Konu yine mülteciler, yine Arakan ve yine ölüme terk edilen binlerce savunmasız, mazlum insan. Myanmar ve Bangladeş'ten kaçan, aralarında Arakan Müslümanlarının da bulunduğu 8 binden fazla göçmen Güneydoğu Asya sularında, Tayland, Endonezya ve Malezya'ya geçebilmek için açık denizde bekletiliyor. Günlerce aç ve susuz kalan bu insanlardan bir kısmı, Endonezya'daki geçici kamplarda ve Malezya'daki spor salonlarında tutuluyor. **Açık denizde bekleyen binlerce göçmen ise açlık ve hastalık tehdidiyle karşı karşıya.**

Bir an için kendinizi bu insanların yerine koyun; 'Ülkem' dediğiniz topraklarda vatandaşlık hakkına sahip değilsiniz, doğduğunuz, büyüdüğünüz kendi vatanınızda mülteci konumundasınız ve toplama kamplarında yaşamak zorundasınız. Çocuğunuzu okula gönderemiyorsunuz, kızlarınıza, eşlerinize her an tecavüz edilebilir korkusuyla yaşıyor ama onları koruyamıyorsunuz. Evlenmek veya doğan her çocuğunuz için vergi vermek zorundasınız. Hastalandığınızda tedavi edilmiyorsunuz, sadece Müslüman olduğunuz için zulüm görüyor, hapse atılıyor, öldürülüyorsunuz. Bu durumda siz olsanız ne yapardınız? Elbette kurtuluşu başka bir ülkeye sığınmakta arar, orada hem aileniz hem de kendiniz için insanca koşullarda yaşama imkanı bulmaya çalışırdınız.

Peki ya yoksulluk içerisindeyken, binbir zorlukla biriktirdiğiniz paranızı, bu zulümden kaçıp kurtulmak için insan tacirlerine verip, bindiğiniz teknelerde denizin ortasında bırakılsaydınız ne yapardınız? Etrafınız suyla kaplı, ama tek damla su içemiyorsunuz, yiyeceğiniz yok. Gece, karanlık okyanus dalgalarıyla, gündüz, kavurucu güneş ışınlarıyla mücadele etseydiniz, hıncahınç insanla dolu teknenin batmaması için, hareket dahi etmeden günlerce okyanusta sürüklenseydiniz? Tam da artık ölüme yaklaştım derken karayı görüp *"Kurtulduk"* ümidiyle içiniz sevinçle dolduğunda, buradaki insanlardan da *"Sizi kabul edemeyiz"* sözlerini duysaydınız ne yapardınız? İşte Arakan Müslümanlarının yaşadığı durum tam da böyle...

Arakan'daki cinayetlere ortak olmak

Dünyanın dört bir yanında, uçsuz bucaksız topraklar bomboş duruyor ama tüm dünya, bu bir avuç insanı barındıracak bir yer bulamıyor. İnsanlık açısından daha da dramatik olanı ise, bu insanlara yardım ulaştırılırken de, gıda ve yardım malzemelerinin helikopterlerden doğrudan teknelerin bulunduğu sulara atılması. Günlerdir aç ve susuz kalan bu insanların gönderilen yardımlara ve yiyeceklere ulaşmak için soğuk suya atlamaları gerekiyor... Tekneleri batmak üzereyken kurtarılan ve Endonezya'nın Langsa limanındaki ambarlarda kalmalarına izin verilen göçmenler ise, bir lokma yemek için birbirleriyle mücadele ediyorlar. Bu hayatta kalma yarışının sonucunda ise, 100 kişi hayatını yitiriyor...

Bu, nereden bakılsa insanın içini titreten bir durum. **Artık dünyanın bu gidişata dur demesinin ve bir çözüm bulmasının zamanı gelmedi mi?** Malezya ve Tayland'ın ileri sürdüğü gibi, "Arakan Müslümanlarını geldikleri yere gönderelim" demek bir çözüm yolu olabilir mi? Ya da vicdana uygun olabilir mi? Elbette hayır. Tam aksine bu yaklaşım, onları ölüme göndermek anlamına gelir. Kimse böyle bir cinayete ortak olmamalı. Onları geri göndermek yerine, bu insanlara boş arazi verseler, ekecek toprakları ve besleyecek hayvanları olsa, kimseye yük olmadan şimdiye kadar yaşadıkları gibi, sessizce hayatlarını idame ettirebilirler.

Dünya Arakan'daki zulme neden sessiz kalıyor?

Bir ülkede insan hak ve özgürlüklerine yönelik bir sınırlama olduğunda pek çok Batı ülkesi bu duruma sert tepki gösterir. Ancak çok vahim durumda olan Arakan Müslümanları için, bu ülkelerin, kayda değer bir çaba göstermediklerini görüyoruz.

Doğaya gelecek bir zarar söz konusu olduğunda dünyayı ayağa kaldıran, bir yunus balığı karaya vursa onu kurtarmak için her türlü teknik imkanı devreye sokan, yeşili korumak için maksimum düzeyde titizlenen **Batı kamuoyunun, söz konusu insan canı olduğunda, çok daha duyarlı ve vicdanlı hareket etmesi gerekir.** Myanmar ve benzer ülkelerdeki bazı zalim yöneticiler, dünya kamuoyundan siyasal veya toplumsal baskı görmedikleri sürece, zulüm ve baskılarını artırarak devam ettiriyorlar. Buna engel olmanın yolu, öncelikle herkesi olan bitenler hakkında bilgilendirmekten geçmektedir. Dünya kamuoyunu vicdanlı olmaya çağıran, zulümleri herkese doğru ve objektif olarak anlatan bir faaliyetin, Batı kamuoyunu harekete geçirebileceği ve bunun da Myanmar gibi rejimleri oldukça rahatsız edeceği ortadadır.

Zulme hep birlikte "dur" denmeli

Arakan sorununun çözümü için İslam dünyası da ciddi bir birlik ruhu içinde hareket etmelidir. Kardeşlerinin göz göre göre yaşamlarını yitirmesini hiçbir Müslüman asla kabul edemez. İslam ülkeleri bu konuya titizlikle yaklaşmalı ve yaşanan insanlık dramının derhal son bulması için Myanmar yönetimine baskı yapmalıdır. Bunun için İran, Türkiye, Pakistan, Mısır gibi ülkelerin birleşik bir donanma ile Güneydoğu Asya sularına doğru yola çıkması, Myanmar hükümeti için caydırıcı bir girişim olabilir. Nitekim geçtiğimiz günlerde Myanmar savaş uçağından düşen bomba nedeniyle dört Çinli'nin hayatını kaybetmesi üzerine Çin'in, Myanmar'a, *"Böyle bir olayın tekrarı durumunda sert müdahalede bulunulacağını"* açıklaması oldukça caydırıcı olmuştu.

İşte Arakan Müslümanlarına Myanmar yönetiminin sert davranmasının nedeni de budur, kimse bu zulme "Dur" dememekte, kimse Arakan Müslümanlarına gerektiği gibi destek olmamaktadır. **Müslüman dünyası da caydırıcı bir tepki göstermediği için, zulmü uygulayanlar, bu mazlum insanları ezmekten çekinmemektedir.** Bu nedenle Müslüman ülkelerin, Arakanlı kardeşlerimize sahip çıkmaları ve Myanmar yönetimi üzerinde siyasi, ekonomik ve toplumsal bir baskı uygulamaları oldukça etkili olacaktır.

Müslüman ülkelerin önderliğinde mültecilere insani yardım ulaştırılması ve hastaların oradan tahliye edilerek çok iyi bakılacakları hastanelere yerleştirilmeleri şarttır. Aksi takdirde yeni ölümler meydana gelecek ve sayı giderek artacaktır.

Aynı şekilde elbette ki Batılı ülkelerin de Myanmar üzerindeki imtiyazlarını kullanıp oradaki masum insanların kurtulmasına vesile olacak girişimlerde bulunmaları gerekir.

Arakan sorunu asla bölgesel bir mesele olarak düşünülmemelidir. Masum insanların susuz, yiyeceksiz, ilaçsız bırakılmalarını; yaşayacak bir karış toprak parçası dahi bulamamalarını hiçbir vicdan kabul edemez. Dünyanın bir bölgesinde deprem ya da sel gibi bir doğal afet yaşandığında, her ülke elindeki imkanlarla afetzedelere yardıma

koşmaktadır. Bunun örneğini geçmişte pek çok defa gördük. Hatta araları soğuk olan ülkeler dahi böyle bir durum yaşandığında birbirlerine yardım eli uzatmaktadırlar. Demek ki insanlar ve devletler, istedikleri takdirde bu dayanışmayı sergileyebilmektedir. İşte şimdi de böyle bir yardımlaşma ve dayanışma örneği göstermenin tam zamanıdır.

İnsanlar, kurum ve kuruluşlar ve de devletler beraberce seslerini yükselttikçe, Myanmar yönetimi hızla geri adım atarak ya Arakan Müslümanları üzerindeki baskıyı kaldırıp onlara vatandaşlık hakkı tanıyacak ya da adaletsiz uygulamalarını hafifletecektir. Bu kamuoyunun oluşması için gereken duyarlılığı gösterip sorumluk almak hepimizin üzerine düşen bir insanlık görevidir.

Bölüm 13
Rohingya Krizi Değil, İnsanlık Krizi

Bu makale, Tehran Times gazetesinde, 24 Mayıs 2015 tarihinde ve Burma Times haber sitesinde, 5 Haziran 2015 tarihinde yayınlanmıştır.

> *Tekneye bindim çünkü gidecek başka yerim yoktu. Artık bir evim yok, hiçbir şeyim yok. Arakanlılar annemi ve tüm akrabalarımı öldürdüler. Köydekiler Malezya'ya gideceklerini söylediklerinde ben de onlarla gitmeye karar verdim.*[1]

Bu sözleri Andaman Denizi açıklarında botla yolculuk eden Rohingya Müslümanlarından bir kadın söylüyor. Aslında kadının birkaç cümleyle açıkladığı bu korkunç manzara vicdanların asla kabul etmemesi gereken bir sefaleti özetliyor.

Elbette hiç kimse açık denizin ortasında bir bot içinde ölüme gitmek istemez. Ancak bu kadın yüzyıllardır atalarının yaşadığı bir ülkede olmasına rağmen, vatandaşlık ve oy verme hakkı bulunmadan hayatını sürdüren azınlık bir topluluğa mensup. Hiçbir medeni hakka sahip olamadığı gibi içinde yaşadığı toplum, halkının özgür ve onurlu yaşamasını reddeden bir rejim tarafından yönetiliyor.

Bu insanlar yanlarına erzak ve kişisel eşya alamadan bu yolculuğa çıkıyorlar. Çoğu zaman üstlerinde doğru düzgün kıyafetleri dahi bulunmuyor. Kendimizi bir ıssızlığın ortasında ülkemizden, vatandaşlarımızdan, arkadaşlarımızdan veya akrabalarımızdan uzak hayal ettiğimizde bunun ne kadar zor olduğunu görmemek mümkün değil.

İşte Rohingyalı Müslümanlar ölümü göze alarak çıktıkları bu zorlu yolculuklarda insan tacirleri tarafından sıkışık bir biçimde teknelere istifleniyor ve açık denizlerde ölüme terk ediliyorlar. Bu tekneler kendilerinin deyimiyle adeta birer "yüzen tabut". Birleşmiş Milletler, Rohingya Müslümanlarını "dünyada en çok zulme uğramış azınlık" olarak nitelendiriyor. Diğer taraftan Adaman Denizi kıyısındaki ASEAN (Güneydoğu Asya Uluslar Birliği) ülkelerinin tutumları durumu daha da vahim hale getiriyor. Bangladeş, Myanmar, Tayland, Malezya ve Endonezya gibi komşu ülkeler de denizlerde başıboş sürüklenen Rohingyaları ülkelerine kabul etmiyorlar.

Bugünlerde dünya medyası Rohinya Müslümanlarının çektikleri acıları sütunlarına taşımaya başladı. Artık uluslararası toplum onların varlığından ve içinde bulundukları zor durumdan haberdar. Buna rağmen ülkelerin bu duruma yaklaşımları ve gösterdikleri çabalar oldukça yetersiz kalıyor. Şimdilerde Endonezya ve Malezya haftalarca açık denizde mahsur kalan binlerce mülteciyi ülkelerine kabul etmeye geçici olarak razı olurken; bazı çözüm önerileri de yeni yeni gündeme gelmeye başladı...

Her insanın hayatı kıymetlidir

Aslında bu kriz bizi daha da vahim bir durumla yüzleştiriyor. Bizler bu yaşananları azınlıktaki bir grup insanın içinde bulunduğu bir kriz olarak değerlendiremeyiz. Tüm bu yaşananlar ‘insanlığın' da büyük bir kriz içinde olduğunu bizlere

göstermektedir. Açıkça bilinmelidir ki, Rohingya Müslümanlarının tekneyle yaptıkları bu yolculuk trajedisi tüm insanlık üzerinde kapkara bir lekedir.

Eğer bizler kendi çocuklarımız için arzu ettiğimiz özgürlüğü dünya üzerindeki her çocuk için istiyorsak bu durumu iyi analiz etmeli ve doğru çözümler sunmalıyız. Örneğin komşu ülkelerin Arakanlı mültecilerle ilgili yersiz endişelerinin aslında kolaylıkla bertaraf edilebileceğini dünyaya gösterebiliriz. Malezya, Endonezya ve Tayland gibi ülkeler geniş topraklara ve kıyı alanlarına sahipler. Ülkelerine aldıkları mültecileri balıkçılık, tarım veya hayvancılık gibi işlere yönlendirerek hayatlarını kazanmalarını sağlayabilir, sığındıkları ülkelere yük olmaktan kurtarabilirler. İnsanlığa yakışan, kesinlikle böyle bir yaklaşımdır. Bu zorlu zamanlarda en çok ihtiyacımız olan şey vicdanımıza uygun davranmaktır.

Yaşanmakta olan bu insanlık krizi bize bir kısım insaların hayatına değer verilirken diğer bir kısmının görmezden gelindiğini gösteriyor. İnsanoğlu hangi ırktan, ulustan, dinden, etnik kökenden veya kabileden olursa olsun çok değerlidir. Ticari, siyasi, endüstriyel ve sanatsal aktiviteler insanoğlu sayesinde icra edilmektedir. Herkes bir insan olarak hak ettiği özgürlüğe ve onura sahip olmalıdır. Siyasiler veya devlet başkanları bu dürüst bakış açısını benimsediklerinde bozulmuş vicdanlar arınmaya başlayacak ve kalıcı çözümler birer birer elde edilecektir.

---

1. http://www.aljazeera.com/news/2015/05/stranded-rohingya-migrants-dying-board-150517130244345.html)

"Tayland kendisine sığınan Müslümanları Burma'ya geri göndermesin"

Konuşmacı: ... Zulümden kaçan iki milyon Müslüman Tayland'a sığınmış durumda. Tayland da seçimlerden sonra Müslümanları Burma'ya geri göndereceğini açıkladı. Ancak bu, o kişilerin hapsedilmesi ve öldürülmesi anlamını taşıyor.

Adnan Oktar: Yani 'Tayland Burma'ya Müslümanları göndermesin' diyorsun. Evet, bunu Hükümetimizden de biz rica ediyoruz. Allah rızası için büyük bir tehlike bu, Tayland hükümetine de dilekçe verelim, konuşalım, anlatalım, gündeme getirelim. Oradaki kardeşlerimizi Burma'ya teslim etmesinler. Çünkü canlarına kastedecekler.

Ahir zamanın şiddetine bak. Her gün dünyanın her yerinde yüzlerce, binlerce Müslüman şehit ediliyor. Çoğu kimsenin haberi bile gelmiyor. Afganistan'da bir Müslümanın şehit edilmesi çok sıradan bir konu. Irzına geçilen kız kardeşler, anneler, bacıların haddi hesabı yok... *(Adnan Oktar, 21 Ekim 2010, Samsun Aks TV)*

"Rohingya Müslümanlarının denizin ortasında terk edilmesi çok büyük zulüm."

Konuşmacı: Arakanlı kardeşlerimiz, Endonezya tarafından kurtarıldı.

Adnan Oktar: Endonezya'nın uçsuz bucaksız arazileri var. Bunlar bir avuç insan, bir tabak yemek ile doyuyorlar. Bir çadır verseler, yeter onlara. Bir şey istedikleri yok, sadece canlarını kurtarmak istiyorlar.

Konuşmacı: Bildiğiniz gibi Adnan Bey, Malezya çok yakınlarda; "Eğer bunları alırsak gerisi gelir, binlercesi gelir, burada istenmiyorlar, biz de o yüzden almayacağız" diye açıklama yaptı.

Adnan Oktar: Ne kadar büyük vicdansızlık, bomboş toprakların var. Al bir köşesine, onlara prefabrik evler de yapabilirsin, çadır da olur. Bir tabak yemek ile doyarlar. İnsanları ölüme terk etmenin alemi ne? Bu nasıl bir vicdan, nasıl uyuyorsun?

Konuşmacı: Gemi geçtiğimiz hafta Tayland'a gitmişti, onlar da kabul etmemişlerdi.

Adnan Oktar: Dünyaya vicdansızlığı öğretmeye çalışıyorlar, çok korkunç bir şey bu. *(Adnan Oktar, 16 Mayıs 2015, A9 TV)*

Bölüm 14
Arakanlılar Sığındıkları Ülkelerde Eziyet Görmeye Mahkumlar mı?

Bu makale Burma Times haber sitesinde 10 Mayıs 2015 tarihinde, ayrıca News Rescue haber sitesinde 16 Haziran 2015 tarihinde yayınlanmıştır.

Tüm uluslar vatandaşlarına güvenlik içinde yaşama, evlenme, eğitim görme gibi haklar sağlar. Bunlar yasalarla da güvence altına alınmış o kadar doğal haklardır ki, yoklukları düşünülemez bile. Ne var ki yeryüzünde bu hakların hiçbirinden yararlanamayan insanlar da var, Arakanlı Müslüman kardeşlerimiz gibi.

Eski adı Burma olan Myanmar'da 1978'den beri Arakan Müslümanlarına karşı insanlık suçları işleniyor. Bu insanlar kendi ülkelerinde ağır işkencelere uğruyor, tecavüze maruz kalıyorlar. İbadetlerine izin verilmiyor, evlenemiyorlar, hatta birçoğunun kimliği bile olmuyor. Bu yüzden Arakanlılar ülkelerini terk etmek zorunda kalıyor. Bugün Pakistan'da 200 bin, Bangladeş'te 300 bin, Suudi Arabistan'da 500 bin, Malezya'da 13.600 ve Tayland'ta 3 bin Arakanlının yaşadığı tahmin ediliyor.

Aslında "yaşamaya çalışıyorlar" demek daha doğru bir terim, çünkü Arakanlı kardeşlerimizin sığındıkları bu ülkelerde de rahat, huzurlu ve güvende olduklarını söylemek pek mümkün değil. Örneğin 2009'da Tayland'da 9 kampa yerleştirilen yaklaşık 111 bin Arakanlı'ya işkence edilmiş, bu mazlum insanlar botlara bindirilerek açık denize terk edilmişlerdi. Denize bırakılan 5 bottan sadece birinin Endonezya makamlarınca bulunmasıyla bu vahşet ortaya çıktı. [1]

Tayland bu tutumunu günümüzde de devam ettiriyor. 2015'in Ocak ayında, Tayland ve Malezya'dan bu konuda şok edici haberler geldi. Bangladeş ve Myanmar'dan teknelerle gelen 1000'in üzerindeki Arakanlı, Tayland güvenlik güçleri tarafından yeterli yiyecek ve suları olmadan açık denizde terk edildi.

Bu insanlık dışı uygulama, aslında uluslararası hukuka göre de bir suçtur. Uluslararası hukukta bir ülkenin, denizden gelen sığınmacıların kendi karasularına girmesini engelleme hakkı mevcuttur. Ancak bu hak, "sığınmacıların hayatının tehlikeye girmemesi" koşuluna bağlanmıştır. Ne var ki bu şart rahatlıkla ihlal edilebilmektedir. Arakanlı sığınmacılar haftalarca denizde sürüklenmiş, ardından 400 kadarı Hint donanması, 392'si Endonezya makamlarınca kurtarılabilmiştir. Geri kalanlar ise denizde hayatlarını kaybetmişlerdir.

Arakan Müslümanlarının iltica ettikleri ülkelerdeki zor durumları

İltica ettikleri ülkelerde kalmayı başarabilen Arakan Müslümanları da aslında oldukça zorlu koşullarda yaşıyorlar. Çoğu, gayri resmi yollarla işçi olarak çalıştırılıyor ve birçoğu da insan tacirlerinin elinde kayboluyor. Resmi evrakları olmadığı için cezalandırılıyor, tutuklanıyor, gözaltına alınıyor, sürgün ediliyor ya da ülkelerine geri dönmeye zorlanıyorlar. Oysa BM öncülüğünde hazırlanan 1951 Mülteci Sözleşmesi[2] 33. maddesi uyarınca uluslararası hukukta sığınmacıların iadesi kesin bir biçimde yasaklanmıştır.[3] Buna göre sığınmanın gerçekleştirildiği ülke kendi ulusal düzenlemeleri ne olursa olsun, sığınmacıları zulme uğrayacakları ülkeye iade etmemelidir.

Kimi İslam ülkelerinin de Arakanlılara karşı tutumları "dostane" olarak tanımlanamayacak durumda. Onlar da din kardeşlerini ülkelerinde istemiyor ve yardım elini uzatmıyorlar. Örneğin Suudi Arabistan'ın Mekke ve Cidde civarındaki hapishanelerinde yaşayan 3000 Arakanlı aile, evlerine geri dönmeye zorlanıyor. Bu hapishanelerde kadınlar ve çocuklarla, erkekler ayrı yerlerde tutuluyor, yani aileler parçalanıyor. Kadınlar eşleriyle sadece cep telefonları aracılığı ile bağlantı kurabiliyor.

Mekke-i Mükerreme şehri çevresindeki gecekondularda yaşayan yaklaşık 250.000 Arakanlı Müslüman ise hamallık, marangozluk, temizlik işçiliği veya şoförlük gibi vasıfsız işlerde çalıştırılıyorlar. Bazı aileler reşit olmayan kızlarını Suudi erkeklerle evlendiriyor. Fakat bu genç kızlar da, sosyal çevre içinde daima ikinci sınıf eş olarak görülüp aşağılanıyorlar.[4]

Bangladeş'te de 300 bin dolayındaki Arakanlı, mülteci kamplarında altyapı, hijyen, sağlık, eğitim, barınma, temiz su, gıda ve kıyafet gibi temel insani ihtiyaçlardan bile mahrum şekilde yaşıyorlar. Arakanlılar bu zor koşullara dahi razı oldukları halde, Bangladeş makamlarınca, ülkelerine dönmeleri konusunda zorlanıyorlar.

Bangladeş, bu zavallı insanları ülkelerine geri göndermek için çeşitli fiziksel ve psikolojik baskılar da uyguluyor. Geri dönmek istemeyenler hapse atılmakla tehdit ediliyor, yiyecek karnelerine el konuluyor, kamptaki barınaklarına zarar veriliyor veya bu kişiler işkenceye maruz kalıyorlar. Kısacası Arakanlıların çaresizlikleri, haklarının istismar edilmesine neden oluyor.

Burada bir konunun hatırlatılmasında fayda var: Arakanlı sığınmacıları ülkelerine geri yollayan bu ülkeler, yoğun göçmen akışı nedeniyle birtakım sorunlarla karşı karşıya kalmış olabilirler. Ancak unutmamak gerekir ki, Arakanlı kardeşlerimiz de mecbur oldukları için kurtuluşu başka ülkelerde arıyorlar. Çaresizlik içinde sığındıkları bu ülkelerin onları tekrar geri göndermeleri ise, tam olarak onların ölüm fermanlarını imzalamak ve cinayete suç ortağı olmak anlamına geliyor. Bu insanlara sığınmacı oldukları için zulmetmek değil, tam tersine onların istedikleri ülkelere serbestçe girebilmelerini sağlamak; onlara rahat edebilecekleri, güven içinde çalışabilecekleri ve yaşayabilecekleri bir ortam hazırlamak gerekir. Allah Kuran'da her zaman adaletli olmayla ilgili olarak şöyle buyurmaktadır:

> **Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır. (Maide Suresi, 8)**

Arakanlıları "yaşadışı göçmen" olarak nitelendirmek hatadır

Arakan halkı yasadışı göçmenler değildir. Eziyet gören insanların ülkelerinden ayrılması, sığınma yeri araması, uluslararası hukuka göre de meşrudur. Bu nedenle sığındıkları ülkelerin onlara kapılarını açması, hem insanlık adına hem

de uluslararası hukuka göre doğru ve meşrudur. Özellikle bu konuda Müslüman ülkeler çok daha duyarlı olmalıdırlar. Çünkü Allah Kuran'da 'Muhacirler'le, yani zalim yöneticilerin elinde zulüm gören savunmasız insanlarla karşı karşıya olduklarında Müslümanların nasıl bir tavır göstermeleri gerektiğini şöyle bildirir:

> **Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahip) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına mücadele etmiyorsunuz? (Nisa Suresi, 75)**

Ayette mazlum erkekler, kadınlar ve çocuklar söz konusu olduğunda, Müslümanların hemen yardıma koşmaları emredilir. Allah bu ayetiyle ırk, inanç, mezhep gibi, hiçbir ayrım gözetilmeden zulme uğratılan her topluma yardım etmeyi Müslümanlar üzerine bir sorumluluk kılmıştır. Kuran'da "yolda kalmış kişilere" yardım eli uzatılması da şöyle emredilmiştir:

> **Akrabaya hakkını ver, yoksula ve yolda kalmışa da... (İsra Suresi, 26)**

Kuran ayetlerine göre, yolda kalmış kişiler yardım etmede öncelik verilmesi gereken bir gruptur. Mültecilik ise yolda kalmışlığın, yani evsiz, yiyeceksiz bir yolculuk halinin tam karşılığını oluşturmaktadır.

Diğer taraftan mülteci sorununun asıl kaynağı, Myanmar'da uzun süredir yaşanan zulümdür. Başta BM olmak üzere dünyadaki tüm insani yardım kuruluşlarının bu ülkede yaşanan insanlık dramına "Dur" demesi gerekir. Dünyanın gücü bu bir avuç mazlumu korumaya, Myanmar hükümetini ikna etmeye elbette ki yeter. Bunun için yapılması gereken, bazı kalplere yerleşen duyarsızlığın yerini vicdanın ve merhametin almasıdır.

---

1. http://edition.cnn.com/2009/WORLD/asiapcf/02/12/thailand.refugees.admission/index.html
2. BM üyelerinin imza koyduğu sözleşmenin tam adı Mültecilerin Hukuki Statüsüne İlişkin Cenevre Sözleşmesi'dir
3. "Hiçbir taraf devlet; bir mülteciyi, ırkı, dinî, tabiiyeti, belirli bir sosyal gruba mensubiyeti veya siyasi fikirleri dolayısıyla hayatı ya da özgürlüğü tehlike altında olacak ülkelerin sınırlarına, her ne şekilde olursa olsun geri göndermeyecek veya iade ("refouler") etmeyecektir." (madde 33/1)
4. http://www.milligazette.com/news/11598-burmese-muslims-stateless-at-home-no-refuge-elsewhere

Bölüm 15
Myanmar'da Müslüman Bir Kadın Olmak

Bu makale, Burma Times haber sitesinde, 8 Nisan 2015 tarihinde ve The Hans India gazete ve haber sitesinde 25 Haziran 2015 tarihinde yayınlanmıştır.

Dünya dikkatini daha çok Ortadoğu'daki Şii-Sünni çatışmalarına ya da radikal terör örgütlerinin yaptığı şiddet eylemlerine verirken, eski adıyla Burma, yeni adıyla Myanmar'da vatandaşlığa dahi kabul edilmeyen Rohingya halkı yıllardır acımasız katliamlara maruz kalıyor. Müslümanların köylerini, evlerini, camilerini ateşe veren, acımasızca kadınlarını, çocuklarını öldüren bazı ulusalcı Budist teröristler bölgede kan dökmeye devam ediyor. Zulüm ve şiddet dolu bu savaşın en büyük mağduru ise çocuklar ve kadınlar.

Çağdışı koşullardaki derme çatma kamplarda hayatlarını sürdürmeye çalışan kadınlar bir yandan çocuklarının karınlarını nasıl doyuracaklarını, hastalandıklarında neyle tedavi edeceklerini bilememenin çaresizliğini yaşarken, diğer yandan da kendilerinin ve kız çocuklarının tecavüze uğrayıp köle haline getirilmelerini önlemek için çözüm arıyorlar. Haklarını aramak için yasal yollara başvurduklarında ise linç ediliyorlar. Pek çok genç kızın kendini uçurumdan aşağı veya denize atarak intihar ettiği biliniyor.

Dünya ise bu ülkeden yükselen çığlıkları duymamayı ve zulme seyirci kalmayı sürdürüyor. Dünyanın bu tutumu sebebiyle de, Myanmar'daki Müslümanların dramatik yaşamları her geçen gün şiddetini artırarak devam ediyor. Tüm İslami eğitim kurumları ve camiler kapatılıyor. Hacca gitmek, kurban kesmek, toplu namaz kılmak ve diğer ibadetler yasaklanıyor. Kanunlara ve insan haklarına aykırı olarak yapılan tutuklamalar ve uluslararası kurumlar tarafından da tespit edilip ispatlanmış olan işkenceler, Myanmar yönetiminin gündelik uygulamaları. Kısacası Arakan Müslümanlarının dinlerini diledikleri gibi yaşama hak ve özgürlükleri tamamen ellerinden alınmış ve engellenmiş durumda.

On binlerce Müslüman çareyi, boğulmayı göze alarak derme çatma teknelerle Tayland, Malezya ve Avustralya gibi komşu ülkelere sığınmakta buluyor. Üstelik canlarını hiçe sayarak atıldıkları bu yolculuk için insan tacirlerine büyük paralar ödüyorlar.

Arakan Müslümanlarının en çok sığındığı ülkelerden biri ise Bangladeş. Dünyanın en yoksul ülkeleri arasında yer alan Bangladeş'te kısıtlı imkanlarla hayatlarını devam ettirmeye çalışan yaklaşık 500.000 Arakanlı, bu mülteci kamplarında altyapı, hijyen, sağlık, eğitim, barınma, temiz su, gıda ve kıyafet gibi en temel insani ihtiyaçlar konusunda dahi büyük sorunlar yaşıyorlar. Tüm bu olumsuz koşullara rağmen Arakanlılar yine de Bangladeş'e sığınmaya çalışıyorlar fakat Bangladeş de artık Arakanlıları kabul etmiyor.

Eğer tüm bunlar sizin başınıza gelseydi siz neler hissederdiniz? Kendi ülkenizde, vatandaş olarak kabul edilmiyor, her türlü haksızlığa ve zulme uğruyorsunuz. Küçük çocuğunuza yedirecek yiyecek, giydirecek giysi bulamıyorsunuz. Evladınızın, eşinizin namusunu koruyamıyor hatta ölüm ve intiharlarına şahit oluyorsunuz. Hiç kuşku yok ki, bu, bir insanın dünyada hissedebileceği en büyük acılardan biri.

Arakan'daki zulüm Batı'da herhangi bir ülkede yaşansaydı neler olurdu?

Dünyanın görmezden geldiği bu durumun çok daha hafif bir örneği Batı ülkelerinde meydana geldiğinde ise büyük bir etki uyandırıyor. Elbette ki saldırı karşısında tepki göstermek, saldırılara karşı çıkmak ve saldırıyı bir insanlık suçu olarak değerlendirmek normaldir. Dolayısıyla Batı'da meydana gelen benzer olaylara tepki gösterilmesi son derece olağan ve gereklidir. Ancak aynı insanların şiddetin en üst boyutuna maruz kalan Arakan Müslümanlarının yaşadıkları zulüm karşısında aynı tepkiyi göstermemeleri ve sessiz kalmaları, onlar adına bir utançtır. Belli ki bu insanlar, kendi coğrafyalarına çok uzak buldukları, kendileri gibi modern olarak nitelendirmedikleri, etnik kökenleri farklı olduğundan belki de ikinci sınıf gördükleri bu mazlum ve değerli halkı pek umursamamaktadırlar. Oysa zulüm gören insanlara karşı yaklaşım her yerde aynı olmalı ve tüm insanlık, zulmün son bulması paydasında birleşmelidir.

Şüphesiz bu noktada Birleşmiş Milletler'e de büyük bir sorumluluk düşmektedir. BM, temel ilkesi olan 'tüm insanların yaşama hakkını garanti altına alacak' tedbirleri bir an önce Myanmar için uygulamalıdır. Tecavüz, işkence, haksız tutuklama, yaralama ve öldürme gibi insanlık suçlarının ortadan kaldırılması için BM tarafından denetimler yapılmalı; evlerinden uzaklaştırılan halkın, köylerine geri dönmeleri ve burada güven içinde oturmaları sağlanmalıdır. Bu hukuksuz uygulamaları yapanlar, insan hakları mahkemelerinde yargılanmalı; Rohingya halkının vatandaşlık hakkını kazanması yönünde bir an önce girişimlerde bulunulmalıdır. Uluslararası medya ise, Myanmar'da yaşananları tüm dünya kamuoyuna duyurarak vicdanları harekete geçirecek bir yöntem izlemelidir.

Arakan Müslümanlarının ülkedeki tüm diğer vatandaşlar gibi eğitim, sağlık, ilaç ve tedavi gibi kamusal haklardan yararlanmaları ve diğer tüm insani haklara sahip olmaları sağlanmalıdır.

Ülkedeki zulüm ve şiddetin merkezindeki Myanmar hükümetinin ise, sevgi temelli bir sisteme geçmesi şarttır. Sevgi ve kardeşlik ruhu, Budizm'in özünde de vardır. Myanmar hükümeti bir an önce bu sevgi temelli politikalara geçmeli ve demokrasiye geçiş sürecini hızlandırmalıdır. Yeni siyasi yaklaşımla uluslararası arenada imajı değişecek olan Myanmar, yabancı yatırımlara da açık hale gelecektir. Böylece ülke zenginleşecek, tüm Myanmar halkının yaşam standardı yükselecektir.

Arakan halkı Myanmar hükümetinin kendi halkıdır. Dolayısıyla hükümetin kendi halkına zulmetmekten vazgeçmesi gerekmektedir. Irkına ve dinine bakmaksızın, zulüm altındaki bu mazlum insanları, yani kendi halkını korumak, onlara sevgi ve kardeşlikle yaklaşmak devlet borcudur.

Bölüm 16
Ya Arakanlı Olsaydınız?

Bu makale Burma Times haber sitesinde 15 Nisan 2014 tarihinde yayınlanmıştır.

Uzakdoğu'da Rohingya isimli bir yer 2012 yılından beri uluslararası basının gündeminde. Öldürülen insanlar, yakılan köyler, denizde ölüme terk edilen mülteciler, haberlere yansıyan olayların sadece bir kısmı.

Peki Myanmar'da neler oluyor?

Arakanlı Müslümanlar bir zamanlar bu bölgede 350 yıl boyunca hakimiyet sürmüş bir krallığın günümüzde yaşayan mensupları. Ama bugün kendi ülkelerinde azınlık durumundalar. Gördükleri şiddet ve düşmanlık öyle akıl almaz boyutlara ulaştı ki, dünyanın en çok zulüm gören topluluğu olarak tanınıyorlar. Ne yaşayacakları bir ülkeleri var ne de sığınabilecekleri bir yerleri...

Peki bir an için Arakanlı bir Müslüman olduğunuzu düşünün. Bu kabustan kurtulmak için ne yapardınız? İki seçeneğiniz olurdu:

1) Ya ülkenizde kalırdınız... Ama bu durumda şu zorlukları kabul etmek zorunda olacaktınız:

-Korkunç şartlara sahip kamplarda, bir yere gitme ya da kamptan ayrılma gibi bir özgürlüğünüz olmadan, İslam karşıtı ve şiddet yanlısı radikal çetelerin malınıza ve canınıza kasteden saldırılarına maruz kalarak yaşayacaksınız.

-Herhangi bir vatandaşlık hakkınız olmayacak, güvenlik güçlerinden yardım beklemeyeceksiniz.

-Devlet hastanelerine gidemeyecek, paranız olsa bile motorlu araç ve telefon satın alamayacaksınız.

-Ayrıca ancak ahşap olmasına izin verilen eviniz bir nedenle yanarsa, altı sene hapis yatacaksınız.

Bu yaşanan öyle şiddetli bir zulüm ki, **1942 ile 1996 yılları arasında iki milyon Arakanlı evlerini terk etti, 15.000 yerleşim yeri talan edildi, 20.000 kadın tecavüze uğradı, 300.000 kişi şehit edildi, 5000 cami yıkıldı ve 2012 yılında 330 köy içindekilerle birlikte yakıldı.**

2) Ya da ülkenizi terk ederdiniz... Peki nereye gideceksiniz ve daha da önemlisi hedeflediğiniz yere nasıl ulaşacaksınız?

Bangladeş bir İslam ülkesi olmasına rağmen, kapasitesinin çok üstünde doldurulan balıkçı teknesinden bozma iptidai teknelerdeki zavallı insanları çoğu zaman ülkesine almıyor ve denizde ölüme terk ediyor. Öyle ki bu tekneler genelde taşıdığı insanlarla birlikte derin okyanus sularına gömülüyor.

Diyelim ki Tayland'a gitmek istediniz. Sizi kabul ettiklerini düşünelim. Bu durumda insan tacirlerinin eline düşüp köle olarak satılma riskiniz var. Nitekim Reuters yakın tarihte Taylandlı göçmen bürosu yetkililerinin de parçası olduğu dev bir insan ticareti şebekesini ortaya çıkardı. Ama zaten Tayland çoğunlukla bu zavallı insanları kabul etmiyor ve denizde ölüme terk ediyor. Malezya ise güzel bir İslam ahlakı göstererek bu ezilmiş insanlara çoğunlukla yardım ediyor ama burası da kötü balıkçı tekneleriyle gidilemeyecek kadar uzak.

Akıllara durgunluk veren bu zulüm, siz bu satırları okurken halihazırda devam ediyor. Sınır Tanımayan Doktorlar Arakanlılara iltimas gösterdikleri iddiasıyla bir süre önce bu ülkede faaliyet göstermekten men edildiler. Halbuki bu doktorlar Arakanlılara yardım eden tek ekipti, ama artık onlar da yok.

Arakan'daki insanlık dışı uygulamaların bir örneği de yakın tarihte Myanmar güvenlik güçleri ve radikal Budistlerin saldırısına uğrayan Du Chee Yar Tan köyünde yaşandı. Dışarıdan girişlere kapatılan köye bir şekilde girmeyi başaran beş Müslüman erkek, aralarında çocukların da olduğu en az 10 Arakanlı'nın kesilmiş başlarını bir su tankının içinde buldu.

Tüm bunlar olurken radikal Budist gruplar da tüm ülkeyi motosikletlerle dolaşıp Müslümanlara karşı nefret propagandası yapıyordu.

Dünyanın uzak bir köşesinde yaşayan bu masum insanların karşı karşıya oldukları dehşet verici zulüm bütün dünya tarafından görmezlikten geliniyor. Oysa ki sadece haberlerde gördüğümüz bu mazlumlar bizler gibi ailesi olan, sevdikleri olan, işleri olan, meslekleri olan insanlar. Ama dünya onları görmüyor ve yalnızlıkları içinde hepsini ölüme terk ediyor.

Arakan'daki bu korkunç trajediyi sona erdirmek için ne yapmak gerekiyor?

Öncelikle Myanmar hükümeti ve ülkedeki Budist çoğunluğun ülkelerini Müslümanların ele geçireceği yönündeki asılsız korkularından kurtulmaları gerekiyor. Arakanlı Müslümanlara yönelik insan hakları ihlallerinin bir an önce sonlandırılması ve Arakanlıkların hak ettikleri insani muameleyi görmeleri hayati önem taşıyor.

Budistler, yapıları gereği barışçıl insanlardır. Ülkedeki her iki inanç grubunu da hedefleyen ve barış vurgusu yapan fikri bir kampanyanın ciddi olumlu etkileri olacaktır. Bunun için kapsamlı bir çalışmayla, insanlar İslam'ın barışçıl ruhu hakkında bilgilendirilip, farklı etnik grupların geçmişteki barışçıl yaşamlarından örnekler verilebilir.

ABD, BM ve AB sürekli olarak durumdan endişeli olduklarını söyleyen açıklamalar yapsalar da bunlar ne yazık ki herhangi bir etki uyandırmıyor. Müslüman ülkeler ise bu konuda üzerlerine vebal oluşturacak bir sessizlik içindeler. Yapılması gereken daha fazla vakit kaybetmeden bir araya gelinmesi, ardından sevgi, birlik, barış ve kardeşlik içinde tüm dünyanın ezilen insanlara yardım etmesi. Hiçbir ekonomik endişe ya da dünyevi çıkarın, yardıma ihtiyacı olan insanların yanında olmaktan daha önemli olmadığının herkese gösterilmesi.

Bölüm 17
Zulmü Durdurmada Sosyal Medyanın Rolü

Bu makale, Arab News gazetesinde 18 Temmuz 2014 tarihinde ayrıca The Bosnia Times'ta 8 Ağustos 2014 tarihinde yayınlanmıştır.

Dünyanın herhangi bir yerindeki bir mesele, sadece saniyeler içinde bize ulaşabiliyor: Güçlü ve etkili bir yöntemle; sosyal medya ile. Siyasetten magazine, politikadan spora kadar her konuda sosyal medyadan ses duyurabilmek, bir konuya dikkat çekebilmek, bilinmeyeni bilinir hale getirmek mümkün. Sosyal medya, doğru ve yerinde kullanıldığında toplumları iyi yönde harekete geçirebilmede müthiş bir araç.

Sosyal medyayı nefretlerini ve öfkelerini yaymak ya da radikal anlayışlarına taraftar toplamak için kullananlar da var elbette. Fakat bu yazının konusu, nefret insanlarından çok, vicdanı biraz olsun harekete geçebilen insanlarla ilgili. Sosyal medyayı bir uyanış vesilesi olarak kullanan ama bunda sebat gösteremeyenler ile ilgili.

Hatırlayın, Nisan 2014 tarihinde Nijerya'da Boko Haram terör örgütü 200'den fazla kız çocuğunu kaçırmış, özellikle Michelle Obama'nın da sahip çıkmasının ardından bu konu sosyal medyanın gündemi olmuştu. Bütün dünya ayağa kalktı, siyasiler bunu konuştu, köşe yazılarında bu konu yazıldı. İnsanlar gece gündüz genç kızların kurtarılabilmesi için sosyal medyadan seslerini duyurmaya çalıştılar. Aradan yaklaşık üç ay geçtiğinde ise, genç kızların 54'ünün kaçıp kurtulması basında sadece küçük bir haber olarak yer aldı. Geri kalan yüzlerce genç kız, son dönemlerde IŞİD'e bağlılığını açıklayan Boko Haram'ın elinde hala. Fakat bu olay, pek çok kişi için popülerliğini yitiren bir haber olarak kaldı. Sesler cılız çıkıyor. Nijerya'da ise pek bir şey değişmiş değil; Boko Haram daha fazla insanı kaçırmaya, daha fazla kan dökmeye devam ediyor.

Geçen yıl Bangladeş'te idam edilen Cemaati İslami lideri Abdul Kadir Molla'yı hatırlayın. İdamın iptali için sosyal medyada ortaya konulan tepkiler dünya çapında ses getirmişti. Bu yoğun tepki nedeniyle idam ertelenmiş ama sosyal medyada sesler kısılmaya başlayınca cesaret bulan hükümet yetkilileri infazı gerçekleştirmişlerdi. İdamın üzerinden zaman geçtiğinde ise, sanki Bangladeş'te bu kirli sistem sona ermiş gibi herkes kendi işine döndü. Şu an halen aynı camiadan 14 kişinin daha idama mahkum edilmiş olmasıyla ise kimse ilgilenmiyor. Çökmüş bir hukuk sisteminin içinde, yaşam hakkı tanınmayan bu insanlar da diğerleri gibi unutuldu gitti.

Müslümanlar sokaklarda diri diri yakılmaya başlandığında, Orta Afrika Cumhuriyeti yine sosyal medyanın en çok konuşulan konusuydu. Şu an kimsenin bu konudan bahsetmiyor oluşu sizi şaşırtmasın. 23. Afrika Zirvesi'nde gerçekleştirilmeye çalışılan barış görüşmelerine rağmen, bu ay başında 70 Müslüman daha katledildi ve bir hafta içinde 14 bin kişi komşu ülkelere sığınmak zorunda kaldı. Orta Afrika Cumhuriyeti tüm dünyanın hafızasında ve sosyal medyada adeta unutulmuş durumda. Ama oradaki mazlumlar dehşet verici bir iç çatışmanın tam ortasında yaşamaya devam ediyorlar.

İnsan ölümlerinin sadece istatistik olarak görülmesi kabul edilemez

Trajedinin belki de en büyük boyutlarının yaşandığı Suriye'deki ölümler ise, artık sadece aylık birer istatistik olarak verilmeye başlandı. Suriye konusunda sesini duyurmaya ve çözüm üretmeye çalışan grupların sayısı çok az. Ana akım medyada arada bir enkazdan kurtarılan bebekler gösteriliyor, sosyal medyada ise sadece aylık istatistikler paylaşılır oldu. Ramazan ayının başından beri sadece Halep kentine 273 varil bombası atılmış olduğundan kaç kişinin haberi var dersiniz?

Arakan Müslümanları gibi bu trajediyi onlarca yıldır yaşayan topluluklar için ise durum hala aynı. 2011'de Myanmar'ın dışa kapalı cunta rejiminin yarı sivil bir idareye geçişi ile Arakan Müslümanları gerçeğini görebilmiştik. Dünya, 2012 yılındaki katliamlardan bu vesileyle haberdar olmuş, Arakanlılara uygulanan vahşete ve soykırıma şaşkınlık ve dehşet içinde şahit olmuştu. Arakan konusunda sosyal medyada farkındalık yaratmaya çalışanlar var kuşkusuz. Fakat bir türlü bu çabalara cevap veren, azimle o insanlara sahip çıkan büyük topluluklar oluşamadı. Bu sebeple o topraklarda durum değişmedi; Arakan Müslümanları hala vatansız, haklarından yoksun ve zulüm altındalar. ASEAN'ın büyük Asya ülkeleri, Müslüman camiası ve süper güçler ise sessiz kalmaya devam ediyorlar.

Bu liste bunlarla sınırlı değil kuşkusuz. Ne Irak'ta; ne yıllardır açlıkla, AIDS ve son dönemlerde Ebola ile mücadele eden Afrika'da; ne de drone saldırıları altındaki Pakistan, Afganistan ve Yemen'de durum değişmiş değil. Değişen sadece sosyal medyadaki insanların ilgisi. Vahşete, zulme, haksızlığa tepki sadece birkaç saat veya birkaç gün olmamalı. Özellikle de zulüm hala devam ediyor ve hatta şiddetleniyorken.

Suskunluk zulme ortak olmak demektir

"Benim çabamdan ne olur?" diye düşünenler yanılıyorlar. Devletlerin, hükümetlerin vicdan ve ittifak ile devreye giremedikleri, çözümler bulamadıkları konularda halkın sesi güçlü çıkmak zorunda. İttifakla bir araya gelen halklar, NATO'nun, BM'nin gücünden daha fazla ses getiren, daha etkili bir güç ortaya koyabilirler. Suskunluk, o kişiyi -istemese de- zulme ortak yapar.

Çoğunluğun sesi hem yapılan zulümlerin gizlenip saklanmasını engeller hem de bir duadır. Fakat bu ses, dünyadaki her zulüm için güçlü çıkmalı ve sürekli olmalıdır. İlk duyduğumuzda canımızı acıtan konular, zaman geçince alışkanlık konuları halini almamalıdır. Ancak, Ortadoğu ve Afrika'yı bir kan gölü, ölümleri de birer istatistik gibi gören zihniyetten sıyrıldığımız, her giden candan sorumlu olduğumuzu hissettiğimiz zaman harekete geçebilir, etkili olabiliriz. Bu konuda sabırlı, sebatlı ve sürekli olmalıyız. Dünyaya yaydığımız bir ses, gün gelir sistemlerin değişmesine yol açabilir. Bunun bir dua olduğunu kimse unutulmamalı; Allah dilerse mutlaka olur.

> **Şüphesiz Allah, adaleti, ihsanı, yakınlara vermeyi emreder; çirkin utanmazlıklardan (fahşadan), kötülüklerden ve zorbalıklardan sakındırır. Size öğüt vermektedir, umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz. (Nahl Suresi, 90)**

"Myanmar ve Doğu Türkistan'daki zulmün durması için her yere dilekçe verelim."

Adnan Oktar: ... Müslümanlara yapılan bu zulme karşı her yeri ayaklandıralım. Burma'da yapılan zulüm bitsin.

Müslümanların yakasını bıraksınlar. Doğu Türkistan konusunu da gündemde tutsun kardeşlerimiz, her yere şikayet edelim. Birleşmiş Milletlere dilekçe verin, Amerikan Dışişleri Bakanlığına, Amerikan Başkanına, İngiliz, Alman, Rus, her yere bildirin. ‘Biz duymadık, bilmedik' demesinler.

Bu kanı bu zulmü durduracaklar. Uyarsınlar, uyarı etkili olacak inşaAllah. Her yere bildirin, resimlerle. Girin bizim internet sitelerimize alın oradan fotoğrafları gönderin. Obama'ya da bizzat mektup, el yazısıyla da olur, kağıda yazın, daha güzel. Atın imzanızı, adresinizi de koyun. Hatta resminizi de koyun, gönderin. "Bu zulmü istemiyoruz biz" diyeceksiniz. "Rahatsız olduk, vicdanen rahatsızız, bunu durdurun" diyeceksiniz. Dünyanın her yerindeki zulmün durması için, her yere mektup yazın, inşaAllah... *(26 Temmuz 2010, Adıyaman Asu TV ve HarunYahya.TV)*

Bölüm 18
Dünyayı Sarsan Mülteci Krizinin Tek Çözümü

Bu makale, İran Daily gazetesinde 16 Kasım 2015 tarihinde, Harakah Daily'de 7 Aralık 2015 tarihinde, IRNA (İran Resmi Haber Ajansı)'da ise 17 Kasım 2015 tarihinde yayınlanmıştır.

Kitlesel mülteci akımı ve beraberinde baş gösteren zulüm ve vahşet son zamanlarda dünya gündeminin en dikkat çeken konuları arasında yer alıyor. Milyonlarca insanın karşı karşıya kaldığı acılar büyük bir insanlık dramına dönüşmüş durumda.

Myanmar'ın Arakan bölgesinde yaşayan Müslüman Rohingyalar kendi yurtlarında işkenceye maruz kalan, baskı gören, sürgün edilen çileli bir topluluk. 2012'den bu yana yüz binlerce Rohingya Müslümanı evini terk ederken, hayatını kaybedenlerin sayısı o günden bu yana binleri aştı. Geriye kalanlar ise derme çatma teknelerle okyanusa açılıyor, rüzgarın ve dalgaların gücüyle günlerce yolculuk ederek komşu bir ülkeye ulaşmaya çalışıyor.

Umuda yapılan bu yolculuklarda bugüne dek yüzlercesinin hayatını kaybettiği Rohingya mültecilerinin sıkıntıları, Malezya ve Endonezya'nın, bir yıllığına kendilerine kucak açmasıyla beraber bir nebze olsun hafifledi. Ancak asıl gereken, ASEAN, BM ve en başta da İslam aleminin mazlum Rohingya halkının kurtuluşu için kalıcı bir çözüm sağlaması. Bunun için de onları mülteci olmaya mecbur kılan koşulları ortadan kaldırmak için kararlı bir mücadele başlatmaları.

Mülteci sorunu yalnızca Rohingyalarla sınırlı değil elbet. Dünyanın pek çok yerinde yaşanan savaş ve çatışmaların etkisiyle milyonlarca insan mülteci konumuna düştü. Evlerini barklarını, eşlerini, dostlarını, ailelerini, mallarını mülklerini geride bırakıp vatanlarından ayrılan ve yabancı ülkelere sığınan mültecilerin büyük bir kısmını ise Suriyeliler oluşturuyor.

Suriyeli mülteciler kendilerini kabul eden ülkelere ulaşmaya çalışırken bazı AB ülkelerinin insanlık onuruyla bağdaşmayan, ayrımcı ve acımasız engelleriyle karşılaşıyorlar. Bazı AB ülkelerinde mülteciler polis ve sahil güvenlik tarafından şiddet kullanılarak geri püskürtülüyor, "geri-itme" operasyonuna tabi tutuluyor, yani içinde bulundukları özel şartlar dikkate alınmadan toplu olarak sınır dışı ediliyorlar. Oysa çocuklar dahil tüm mültecilerin hayatını tehlikeye sokan bu uygulama tamamen hukuka aykırı.

Mültecilere karşı insan hakları değerleriyle tamamen çelişen tavırlar sergileyen AB ülkelerinden biri, sınırına zırhlı araçlar yerleştiren ve askerlerinin mültecilere karşı plastik mermi ve göz yaşartıcı gaz kullanmalarını serbest kılan Macaristan. Bir diğeri de, içlerinde bebek, çocuk, kadın ve yaşlıların bulunduğu yüzlerce mülteciyi biber gazıyla durdurmaya çalışan Slovenya. Bu ülkelerin aksine, 800.000, hatta daha fazla mülteciye kapılarını açacağını belirten Almanya, mülteciler konusunda vicdanlı bir davranış ortaya koyan güzel bir Avrupa ülkesi. Güzel ahlaklı bir millete ve barışçıl ve birleştirici bir ruha sahip olan, fedakarlığı ve yardımseverliği ile tüm dünyanın takdirini kazanan Türkiye ise, iki milyon Suriyeli mülteciyi ağırlaması ve onlara olan sıcak yaklaşım ve tavırlarıyla örnek alınması gereken başlıca ülke.

Mülteciler konusu, insani bir meseledir

Uluslararası iltica hukuku mülteciler arasında din, dil, cinsiyet ve ırk ayrımı yapmayı kesin olarak yasaklarken, Slovakya ve Çek Cumhuriyeti'nin ülkeye kabul edecekleri göçmenleri dini kriterlere göre belirlemeleri ve yalnızca belli sayıda Hıristiyan Suriyeli sığınmacıyı almaları ise, insan hakları değerleriyle açıkça çelişen bir başka uygulama. Bu noktada demokrasiye ve insan haklarına verdiği değerle ve tüm inançlara eşit durmakla övünen Avrupa'nın üzerine düşen, AB'ne üye ülkelerin bencil ve dışlayıcı anlayışlarını bir an önce terk etmelerini sağlamaktır.

Avrupa şu gerçeği kabul etmelidir ki, mülteci meselesi bir güvenlik meselesi değil, insani bir meseledir. Sınırlara dikenli teller, duvarlar örerek, sınır bölgelerine mayın döşeyerek, zulümden kaçan zavallı insanları yeni bir zulümle karşı karşıya bırakarak, güvenli sığınma haklarını hukuk dışı yollarla ellerinden alarak bu mesele çözülmez. Çözüm ancak sevgiyle, insani bir yaklaşımla, sabırla, fedakarlıkla mümkündür. AB ülkeleri mültecilerin yaşama hakkına saygı göstererek, sevgi ve saygıyla onlara yaklaşmalıdır. Sevgi, saygı, şefkat ve merhamet oluştuktan sonra, mültecileri göçe zorlayan sebeplerin ortadan kaldırılması için gerekli siyasi ve diplomatik askeri adımlar hızla atılacaktır.

Binlerce mazlum açık denizlerde boğularak can verirken sınır nöbetini kimin tutacağını ya da göçün nasıl engelleneceğini tartışmak, insanlığa sığmayan önlemler alarak sınırları geçilemez hale getirmek, hiç şüphesiz Avrupa'ya tahmin etmediği kadar zarar verir; yüzünü karartır, maneviyatını alıp götürür. İnsanları ölüme terk edenler içten içe kendi yaşam sevinçlerini de yitirirler.

Avrupa, elini vicdanına koymalı, sınırlarını açarak, güvenli geçiş sağlayarak ve insan hakları ihlallerini durdurarak mülteci sorununa son vermelidir. Sığınma ve mültecilik hakkının bir insanlık hakkı olduğunu çok iyi bilen AB ülkeleri, bu hakkı kazanmış mültecilerin istedikleri ülkeye yerleşmelerini engelleyen yasal düzenlemeleri derhal kaldırmalıdır. Böylece mülteciler, bulundukları ülkelerde 1951 Cenevre Sözleşmesi uyarınca kendilerine tanınan tüm haklardan faydalanabilmelidirler. Öte yandan şu da bir gerçektir ki, yarım milyar nüfuslu AB birkaç milyon mülteciyi iyi bir planlama ile pekala tüm kıtaya dağıtabilir. Rahatlıkla onlara eğitim, meslek edinme ve küçük işletmeler açma gibi imkanlar sunabilir ve yaşama dahil olmalarını sağlayabilir.

Gazetelerden, televizyonlardan, internet üzerinden neredeyse her gün haberdar olduğumuz bu insanlık suçuna karşı sessiz kalmak, vicdanların kabul edeceği bir davranış değildir. Daha fazla zaman kaybetmeden mültecilerin yaşamlarını koruyacak acil bir eylem planı hazırlanması, insani yardım programlarının hayata geçirilmesi ve bu korkunç insanlık trajedisinin sona ermesi için gerekli tüm adımların atılması insanlığın gereğidir.

Bölüm 19
Seçim Zaferi Rohingya Halkına Ne Getirecek?

Bu makale, New Strait Times gazetesinde 20 Kasım 2015 tarihinde yayınlanmıştır.

Myanmar halkının dramı 2012 yılında gerçekleşen çatışmaların ardından giderek arttı. Rohingya Müslümanları bir soykırım ile yüz yüze kaldılar, köhne tekneleriyle ülkelerinden kaçmak isterken kara sularında terk edildiler, Myanmar vatandaşlığından çıkartılıp insani haklarından mahrum bırakıldılar. Rohingya Müslümanlarının bu yaşadıklarını bilenler, geçtiğimiz hafta Myanmar'da gerçekleşen genel seçimlerin de bu insanlar için ne anlama geldiğini anlayabilirler.

Myanmar, yaklaşık 50 yıl süren bir cunta rejiminden gelmiş bir ülke. 2010 yılındaki seçimler, söz konusu askeri yönetime teoride son vermiş olsa da iktidar partisine destek veren cuntanın varlığı ülkede her daim hissediliyor. Geçtiğimiz hafta yapılan 2015 seçimleri ise, Nobel ödüllü muhalif lider Aung San Suu Kyi'nin liderliğindeki NLD'nin büyük başarısı ile sonuçlandı. Bu büyük başarıya rağmen, ülkedeki sistemin tam anlamıyla demokratik olduğu söylenemez. Çünkü meclise girecek milletvekillerinin %75'ini halk belirlerken, kalan %25'i ordu tarafından atanıyor. Dolayısıyla meclise giren lider partinin meclisten kanun geçirebilmesi, yeni reformlar yapabilmesi imkansız gözüküyor. Her yenilikçi harekete ordunun mutlaka veto ile karşılık vereceği anlaşılabiliyor.

Suu Kyi, aslında 1990 seçimlerinden zaferle çıkmış olan bir lider. Parlamentoda %80'lik bir çoğunluğu almış olmasına rağmen cunta o tarihte seçim sonuçlarını tanımamış ve Suu Kyi'yi ev hapsine mahkum etmişti. Suu Kyi, 2010 yılına kadar, tam 15 sene ev hapsinde kaldı.

Şu anda cunta hakimiyeti teoride sona ermiş olsa da Suu Kyi'nin bu başarısının tekrar bir darbe ile karşılık görebileceğine dair endişeler var. Ülkeyi 2011 yılında cunta rejiminden devralan Thein Sein, "Seçmenlerimizin verdiği kararı kabul etmeliyiz" dese de pek çok analiste göre asker, ülkede ortaya çıkan bu beklenmedik sonuç için Sein'in ılımlı reformist görüşlerini sorumlu tutacak ve memnuniyetsizliğini hissettirecektir.[1]

Peki bu sonuçlar Rohingya halkı için ne anlam ifade ediyor?

Seçimler öncesine dönelim. 2012 yılında gerçekleşen ve yüzlerce Rohingya'nın ölümüyle sonuçlanan çatışmalar sonrasında ülkede yaşayan pek çok Rohingya Müslümanı işlerinden ve evlerinden edilip mülteci kamplarına sürüldüler. Myanmar hükümeti onların ülke içinde hareket etmelerini, sağlık ve eğitim gibi hizmetlerden yararlanabilmelerini engelledi. Bu yılın başında ise hükümet, söz konusu azınlık Müslümanların Myanmar vatandaşı olmadıklarını iddia ederek onların ellerindeki kimlik belgelerini aldı. İşte bu nedenledir ki Rohingya Müslümanları, bu yıl Kasım ayında

gerçekleşen seçimlerde ne kendilerini temsil edebildiler ne de oy verebildiler. Myanmar seçimlerinde ilk kez parlamentoda bir Müslüman yok.

Rohingya halkı ise, mevcut yönetimin düşmesinden memnun olmakla birlikte, geçmişte çok büyük beklenti içinde oldukları Aung San Suu Kyi'ye karşı bir burukluk içindeler. Bunun en büyük sebebi, Suu Kyi'nin "Rohingya" ifadesini kullanmaktan kaçınması, yaptığı seçim gezileri sırasında ülkenin kuzeyinde pek çok Rohingya'nın yaşadığı bölgeyi ziyaret etmeyi reddetmesi. Rohingya konusu gündeme geldiğinde ise verdiği kaçamak cevap gözlerden kaçmamış ve azınlık hakları konusunun "oldukça hassas bir konu" olduğu ve "çok dikkatli" şekilde ele alınması gerektiğini belirtmiştir.[2]

Pek çok Rohingya için bu kaçamak cevap ülkedeki Budistlerin oyunu kaybetmemek adına izlenmiş politik bir yöntem olarak kabul edilip eleştiriliyor. Ülkenin genel durumu dışarıdan ve bir bütün olarak analiz edildiğinde ise, bu politik manevranın aslında farklı anlamları olabileceğini dikkate almak gerekiyor.

Cuntanın hakimiyetindeki bir ülkede dengeleri sağlamak ve cuntanın istemediği kesimlerin haklarını savunmak daima güçtür. Myanmar gibi, cunta hakimiyetinin pratikte son bulmadığı, şiddet ve işkence eylemlerinden çekinmeyen ülkelerde ise, ülkedeki çalkantıları ve elektriklenmeyi daha fazla artıracak riskli girişimlerden uzak durarak hak savunuculuğu yapmak daima en akılcı yöntem olmuştur. Suu Kyi'nin seçim öncesi Rohingya haklarına vurgu yapması durumunda, askerin reaksiyonu ile karşılaşması kuvvetle muhtemeldir. Ülkenin şartları göz önüne alındığında, Suu Kyi'nin seçim öncesi farklı bir taktik benimsemesi bu anlamda garip karşılanmamalıdır.

Bu konudaki eleştirileri haklı veya haksız çıkaracak faktör, Suu Kyi'nin bundan sonraki stratejisinin ne olacağıdır. Her ne kadar partisinin cunta anayasası dışında hareket etme ve dolayısıyla ciddi reformlar yapma gibi bir gücü olmasa da ülke içinde haksızlık ve soykırımı önleme ve konuyu uluslararası topluma taşıyabilme imkanı genişlemiştir. Suu Kyi, akılcı bir politika ile Myanmar'da yaşanan ve BM tarafından da resmi olarak kabul edilmiş soykırımın, uluslararası toplumun sürekli gündeminde olmasını sağlayabilir. Myanmar için çözüm, en pratik anlamda, uluslararası baskı ile mümkün olabilir.

Seçime kadar olan süreçte Rohingya halkının yaşamında pek bir değişiklik olmadığını da buraya ekleyelim. BM, 2015 yılında Ocak-Haziran ayları arasında denizlerde 370 Rohingya'nın yaşamını yitirdiğini belirtti. Fakat Uluslararası Af Örgütü'ne (Amnesty International) göre bu sayı bilinenden çok daha fazla. Şahitler, kıyılardan düzinelerce botun ayrıldığını fakat bunların sadece birkaç tanesinin Endonezya ve Malezya kıyılarına ulaştığını belirtiyorlar.[3] Yani Rohingyaların dramı sessiz sedasız devam ediyor.

Umarız bu yeni dönem, baskı altında tutulan, tüm insani hakları elinden alınan ve soykırıma uğrayan Rohingya halkı için hayırlı bir dönem olur. Bizler de bu arada, onlar adına bu satırlardan sesimizi duyurmaya ve dua etmeye devam edeceğiz.

---

1. http://www.theguardian.com/world/2015/nov/09/myanmar-election-result-military-aung-san-suu-kyi-govern-analysis
2. http://foreignpolicy.com/2015/10/22/myanmar_rohingya_violence_election_aung_san_suu_kyi/
3. http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/asia/burmamyanmar/11942819/Burma-election-Rohingya-Muslims-look-to-sea-not-ballot-box-as-new-wave-of-Asian-boat-people-prepares-to-flee.html

Bölüm 20
Myanmar Müslümanları İçin Tüm Dünyanın Harekete Geçme Zamanı

Bu makale, The Jakarta Post isimli günlük gazetede 22 Kasım 2015 tarihinde yayınlanmıştır.

Myanmar'da geçen hafta yapılan 2015 genel seçimlerinin resmi sonuçları açıklandı. Nobel ödüllü San Suu Kyi'nin liderliğini yaptığı muhalefet partisi **Ulusal Demokrasi Birliği (NDL)** parlamentodaki 664 koltuğun 348'ini kazandı ve ülkeye önümüzdeki dönem cumhurbaşkanlığı yapacak olan ismi tek başına belirleyecek çoğunluğu elde etti.

Bu sonucu aşağı yukarı herkes zaten tahmin ediyordu. Esas bilinmeyen ve merak edilen husus, bundan sonra ülkede neler gelişeceği... Çünkü ülkeyi 1962 askeri darbesinden bu yana demir yumrukla yöneten ordunun seçim sonuçlarını tanıyıp tanımayacağı meçhul. Tanısa bile 15 sene ev hapsinde tuttuğu muhalefet lideri Aung San Suu Kyi'yle nasıl bir ilişki kuracağı belli değil. Acaba ordu 1990 seçimlerinde yaptığı gibi **"Seçimleri tanımıyorum"**mu diyecek? Yoksa iktidarı teslim mi edecek?

İşin doğrusu, kim iktidarda olursa olsun, Myanmar'ın rejiminde ve politikalarında kısa vadede herhangi bir değişim olması pek mümkün değil. Çünkü, Parlamento'nun %25'ini otomatik olarak askerlere tahsis eden **Myanmar Anayasası** generallerin onaylamadığı hiçbir değişikliğin hayata geçmesine izin vermiyor. O nedenle yeni başkan ve yeni hükümet, **askerlerin çizdiği rotanın** sınırları içerisinde yürümek zorunda olacak.

Kuşkusuz, rejimin değiştirmek istemediği şeylerin başında bu ülkedeki **Müslümanların trajedisi** geliyor. Çoklukla **Rakhine** Eyaleti'nde yaşayan ve **"Rohingyalar"** ismiyle bilinen Müslümanlar, en temel **barınma, sağlık, eğitim, seyahat, evlenme, çocuk sahibi olma, seçme-seçilme** haklarından mahrum durumdalar.

Bu da yetmiyormuş gibi, Budist görünümlü komünist çetelerin, **cinayet, tecavüz, gasp, şiddet** eylemleri eşliğinde yürüttükleri bir **etnik temizliğe** maruz kalıyorlar. Kimi resmi görevlilerden de himaye gören bu insanlık dışı saldırılardan kaçan yüz binlerce Müslüman, derme çatma teknelerle komşu ülkelere sığınıyorlar. Binlercesi de saldırılarda veya kaçarken hayatlarını kaybediyorlar. Başta **4 milyon** olan Müslüman nüfus, toplu katliamlar ve saldırıların tetiklediği göçler nedeniyle bugün **1-1,5 milyona** düşmüş durumda.

Human Rights Watch'ın Myanmar raporu ne ifade ediyor?

Bağımsız insan hakları kuruluşu ***Human Rights Watch***'ın 153 sayfalık, 22.04.2013 tarihli Myanmar raporunda, Müslümanları hedef alan eylemler için "**etnik temizlik", "insani kriz", "insanlığa karşı suç"** nitelemeleri yapıldı. Raporda, Müslümanların toplu mezarlara gömüldükleri, resmi görevlilerin camileri tahrip ettikleri, toplu gözaltılar

yaptıkları, şiddet kullandıkları, insani yardımları engelledikleri, sivil halka yönelik yaygın ve sistematik saldırılarda bulundukları ifade edildi.

Yale Üniversitesi Hukuk Fakültesi tarafından hazırlanan Ekim 2015 tarihli son raporda ise Rakhine'de yaşananlar **"soykırım"** olarak tanımlandı ve bu soykırımın halihazırda **devam ettiği** ifade edildi. 1948 tarihli BM Soykırım Sözleşmesi'nin en az 3 noktadan ihlal edildiğini ifade eden rapor, soruna **Güvenlik Konseyi**'nin derhal el koyması gerektiğini söyledi.

Myanmar'da yaşananlar uzun zamandan beri **Birleşmiş Milletler**'in takibinde. **BM İnsan Hakları Konseyi**, Myanmar hakkında 5 ayrı rapor yayınlarken, **BM Genel Kurulu** da 15 ayrı karar imzaladı. Bunlardan en sonuncusu olan 24.02.2014 tarihli kararda Genel Kurul **"keyfi gözaltılar... zorla göç... tecavüz... işkence... dini ve etnik ayrımcılık... şiddet... uluslararası insancıl hukuk ihlali..."** şeklinde ifadeler kullandı.

Bunu müteakiben, BM Güvenlik Konseyi'nin 29.05.2015 tarihli toplantısında Myanmar sorunu ele alındı. Daimi üyeler **Çin** ve **Rusya**, Myanmar'da yaşananların bu ülkenin bir iç meselesi olduğunu, dünya barışını ve güvenliğini tehdit etmediğini savunarak bu ülkeye yaptırım uygulanmasına karşı çıktılar. Onların vetoları nedeniyle de Konsey hiçbir karar alamadı.

Oysaki bu veto gerekçesi hukuki dayanaktan yoksun. **BM Anlaşması**, önsöz'de "insanın temel haklarına, insanın temel haysiyet ve değerlerine" vurgu yaptıktan sonra **"amaçlar ve ilkeler"** başlıklı 1. maddede *"bütün devletlerin ırk, cinsiyet, dil veya din ayrımı yapmadan herkes için insan hakların ve temel özgürlüklerine saygıyı geliştirip güçlendirme"*yi BM'nin **temel amaçları** arasında sayar. İşte bu nedenledir ki BM Güvenlik Konseyi bir ülkeye yaptırım uygulamanın ön şartı olan "uluslararası barışı tehdit" kavramını "bir başka ülkeye silahlı saldırı"dan ibaret saymaz.

Konsey, bir ülkenin kendi sınırları içinde meydana gelen **soykırımı** (1994 Ruanda kararı), **etnik temizliği** (1991 Irak kararı), **yüksek mal ve can kayıplarını** (1992 Somali kararı), **yüksek sivil kayıpları** (1994 Ruanda kararı), **yaygın insan hakları ihlallerini** (1993 Haiti kararı), **ırk ayrımcılığını** (1977 G. Afrika kararı) "uluslararası barışı tehdit" olarak kabul eder.

Myanmar'da ise **tüm bunların tamamı** vardır. Hal böyleyken uluslararası barışın tehdit edilmediğini öne sürmek hem mantığa, hem vicdana, hem de tüm bu GK kararlarına aykırıdır.

"İnsani müdahale" kavramı Myanmar'daki soykırımı durdurabilecek mi?

Hukukta ***"jus cogens"*** olarak isimlendirilen **soykırım yasağı, işkence yasağı** gibi üstün hukuk kuralları, uluslararası belgelerdeki normların üzerindedir. Bu temel ilkeden yola çıkarak önce **Avrupa Parlamentosu** (1944) sonra da **BM** (1965 Rodezya kararı) **"insani müdahale"** kavramını geliştirmiştir. Eğer bir devlet kendi halkına karşı bu kuralların gereğini yerine getirmiyorsa o zaman **uluslararası camia** bunu yerine getirecektir.

Mesela **Kosova İç Savaşı** sırasında Müslümanlara yönelik etnik temizliği durdurmayı hedef alan GK tasarıları Rusya ve Çin tarafından vetolarla engellenince, NATO **"insani müdahale"** kapsamında harekete geçmiş ve hiçbir **GK kararı olmadan** müdahale ederek o zulmü **durdurmuştur.**

Myanmar'da kronik bir hal almış olan ve gittikçe derinleşen trajediyi de sadece **uluslararası camianın** durdurabileceği çok açıktır. Eğer olağan yollar netice vermezse, **"insani müdahale"** gibi olağandışı yollar insanlık adına devreye sokularak **Myanmar'daki soykırım durdurulmalıdır.**

Böyle bir müdahale için **hukuki altyapı** mevcut olduğu gibi, infial halinde olan **uluslararası kamuoyu** da fazlasıyla hazırdır. Yapılması gereken tek şey, **BM Genel Kurulu**'nu acil toplantıya çağırmak ve **"Barış için Birlik" kararı** çıkarmaktır. Bu tavsiye kararı doğrultusunda ilgili ülkelerce gereği yapılacaktır.

Bölüm 21
İnsan Hakları, Bildirge Üzerinde Var Ama Gerçek Hayatta Yok

Bu makale, Harakah Daily gazetesinde 19 Aralık 2015 tarihinde, ayrıca Morocco World News haber sitesinde 23 Aralık 2015 tarihinde yayınlanmıştır.

Tüm insanların doğuştan hür ve eşit olduğu prensibi üzerine hazırlanan İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi, 10 Aralık 1948 tarihinde Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda kabul edildi.

Bu bildirgeyle, milyonlarca masum insanın hayatını kaybettiği I. ve II. Dünya Savaşı gibi felaketlerin bir daha yaşanmaması; siyasi çıkar ve hesaplarını gerçekleştirmede hiçbir engel tanımayan, her türlü hukuki engeli, şiddet ve zor kullanarak aşmayı meşru gören, güç sahibi liderleri durduracak bir mekanizmanın kurulması amaçlanıyordu.

Ancak aradan geçen 67 yıla rağmen, dünya genelindeki manzara Bildirge'nin hedeflediği modelin tam zıt yönünde gelişiyor. Dünyanın birçok ülkesinde insan hakları ihlalleri had safhaya ulaşmış durumda. Ortadoğu bu ihlallerin en yoğun yaşandığı yerlerin başında geliyor. İnsan hakları savunucuları hemen her gün, bu bölgelerdeki insanlık dışı uygulamaları rapor ediyorlar.

Söz konusu raporlarda, dünyada insan hakları ihlallerinin en yoğun yaşandığı 11 ülke baş sırayı çekiyor. Bu ülkeler, ihlallerin şiddetine göre sondan başa doğru; Nijerya, Yemen, Myanmar, Kuzey Kore, Irak, Afganistan, Somali, Pakistan, Kongo Demokratik Cumhuriyeti, Sudan ve Suriye.

Yine bu raporlarda, özellikle son dönemde savaşlarda yaşanan sivil kayıpların; yerleşim bölgelerine pervasızca atılan uçak bombaları, havan topu, roket, varil bombaları ve balistik füze gibi ölümcül silahların patlaması sonucu meydana geldiğine dikkat çekiliyor. Son iki yıl içinde sivil yerleşim bölgelerine atılan bu tür patlayıcı silahlar yüzünden on binlerce masum sivilin öldüğü ya da sakat kaldığı bildiriliyor. Bu sayı her geçen gün daha da artıyor.

İnsan hakları ihlalleri raporları neden sonuca ulaşmıyor?

İnsanlık adına büyük bir utanç olarak kabul edilen bu sivil katliamların, tüm dünyanın gözleri önünde olanca hızıyla işlenmeye devam ettiği ülkelerin başında ise Suriye geliyor.

Uluslararası rekabet, çıkar ve çekişmelerin sonucunda savaş alanına dönen Suriye'de, 5 yıldır en zalim ve acımasız boyutlarda süren savaşta, ağır yaralılar hariç, 300 bini aşkın insan hayatını kaybetti. 7 milyon kişi evlerini terk etmek zorunda kaldı ve bunların 4 milyonu yabancı ülkelerde mülteci, 14 milyonu ise kendi ülkesinde insani yardıma muhtaç hale geldi. Zorunlu göçe maruz bırakılan mazlum Suriyeliler içinse, Akdeniz adeta mültecilerin topluca hayatlarını kaybettikleri bir ölüm tuzağına dönüştü.

644 sayfalık "2015 Dünya Raporu"nda *Human Rights Watch*, 90'dan fazla ülkedeki insan hakları ihlallerini inceledi.

Senato, CIA için 6000 sayfalık bir işkence ve savaş suçları raporu hazırladı. Bu rapora göre, yakın tarihte güvenlik güçlerinin özellikle siyahi kesime uyguladıkları orantısız güç kullanımı, haksız ve kötü muamele ve cinayetlerle ABD, insan haklarını göz ardı eden başlıca ülkelerden.

Son yıllarda, özellikle Doğu Türkistan bölgesindeki ordu ve güvenlik güçleri kaynaklı kaybolmalar, faili meçhuller, işkence ve yargısız infazlarla Çin'in durumu da çok farklı değil.

Aynı raporda, Mısır'daki insan hakları ihlallerinin, ülkenin modern tarihindeki en ciddi insani kriz olduğu ve bunun halen de tüm şiddetiyle devam ettiği ifade ediliyor. Bilindiği gibi, Mısır'da 3 Temmuz 2013 askeri darbesi sonrasında binlerce kişi hayatını kaybetmişti. Ülkede yönetim karşıtlarına yönelik keyfi gözaltılar, uzun tutukluluk süreleri ve işkenceler halen hız kesmeden devam ediyor.

On yıllardır dehşet verici zulüm, baskı ve ayrımcı uygulamalara maruz kalan Rohingya halkının durumu da Dünya Raporu'nda yer alıyor. Myanmar'ın batısındaki Arakan eyaletinde, 2012'deki şiddet olayları sonrasında yaşadıkları bölgeleri terk eden 140.000 Rohingya Müslümanı'na yönelik sistematik baskının, bugün de aynı şekilde devam ettiği bildiriliyor. Bangladeş sınırındaki Maungdaw ve Buthidaung kentlerindeki yaklaşık 1.000.000 Rohingya, yaşam hakları, iş edinme ve dini özgürlükler konusunda sayısız kısıtlamalarla karşı karşıya.

Benzer şekilde, 2015 yılı içinde çeşitli Avrupa ülkelerinde mültecilere karşı sergilenen ve Hitler dönemini hatırlatan ayrımcı, acımasız ve tahammülsüz davranışlar, insan hakları ve demokrasi öncülüğüne soyunan Batı'nın bu konudaki samimiyetini sorgulanır hale getirdi. 13 Kasım Paris saldırılarından sonra Fransa'nın, Avrupa Konseyi'ne, "acil durum" gerekçesiyle insan hakları konusundaki sorumluluklarını askıya alacağına dair yaptığı resmi başvuru ise son derece endişe verici.

Dünyadaki nefret, kavga ve savaşlar hemen terk edilmeli

Yukarıda sadece bir bölümünden örnekler verdiğimiz insanlık suçları dünyanın hemen her yerini sarmış durumda. Şiddetini artırarak da devam ediyor. Hak ihlalleri ile zalim uygulama ve yaptırımlardan kaynaklanan bu mağduriyetlerin yanı sıra, ihmal, ilgisizlik, umursamazlık ve adaletsizlik nedeniyle dünya genelinde mağdur olan aç, yoksul, barınaksız ve sefalet içindeki insanların sayıları da yüz milyonlarla ifade ediliyor.

Oysa Dünyamız, toplam kaynakları ve ekonomik zenginliğiyle, üzerinde yaşayan insanları, hatta daha da fazlasını rahatlıkla ve en güzel biçimde konuklayacak bir kapasiteye sahip. Ancak bencillik, dünyevi hırslar, hesap ve kaygılar, çıkar kavgaları, sevgi, şefkat ve güzel ahlak eksikliği, milyonlarca mazlum insanın acı çekmesine yol açıyor.

İnsan Hakları Bildirgesini imzalayan BM'in, asıl böyle bir zamanda bu haklara sahip çıkıp koruması gerekiyor. Oysa BM, şiddeti tarihi boyutlara ulaşmış dünya çapındaki insanlık suçlarına, sadece cılız bazı kınama ve serzenişler dışında pek bir çözüm getiremiyor. Görünen o ki BM, güç sahibi birkaç devletin çıkarlarını yasalaştırma rolü dışında, insanlığa katkı anlamında bütünüyle sembolik ve işlevsiz bir mekanizmaya dönüşmüş durumda. İnsan haklarını koruma misyonu

yüklenmiş BM gibi önemli bir kurumdan tüm dünyanın beklentisi, öncelikli ve aciliyetli olarak bu konuda gerçekten kayda değer, somut ve çözüm getirici adımlar atabilmesi.

İnsanlık artık en acil şekilde, kin, öfke, şiddet, kavga ve savaşlardan, nefret ilişkilerinden arınmış yepyeni bir modele muhtaç. 10 Aralık İnsan Hakları Günü vesilesiyle bir kez daha, tüm insanların barış, huzur, mutluluk, adalet ve sevgi dolu, haklarının tam korunduğu insanlık onuruna yakışır bir dünyaya en kısa zamanda kavuşmasını diliyoruz.

Zulmün Nedeni Müslümanların Sahipsiz Olmasıdır

Bugün Irak'ta, Suriye'de, Libya'da, Mısır'da, Afganistan'da ve daha dünyanın birçok bölgesinde Müslümanlar saldırıya, tecavüze uğruyor, göçe zorlanıyor ya da katlediliyor. Göçe zorlananların da önemli bir kısmı yollarda canlarını veriyorlar. Göçe zorlandıkları için, Ege Renizinde boğulan küçük, masum çocukların fotoğrafları halen gözlerimizin önünde. Böyle bir tabloyu kuşkusuz hiçbir samimi Müslüman kabullenemez. Sanki bu olayların hiçbiri kendisini ilgilendirmiyormuş gibi asla arkasını dönüp gidemez. Her Müslüman, bu gidişata ‘Dur' demekle sorumludur. Öncelikle, Müslümanların birbirlerine sahip çıkmaları ve bir an önce birlik olarak zulme karşı koymaları Allah'ın bize Kuran'da bildirdiği bir farzdır:

> **"Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına mücadele etmiyorsunuz?“ (Nisa Suresi, 75)**

Dikkat edilirse Avrupa'nın bir şehrinde tek bir insan öldürülse bütün dünya ayağa kalkıyor, ancak milyonlarca Müslümanın katledilmesi dünyada derin bir sessizlikten başka bir etki oluşturmuyor. Müslümanlar, dünyanın büyük bir bölümü tarafından değersiz görülüyor. Hatta, hayvanlar için gösterilen ilgi ve şefkat bile, kimi yerde Müslümanlar için gösterilmiyor. Peki bu durumun suçlusu ya da sorumlusu kim? Neden bu gidişata bir "Dur" denilemiyor ve gittikçe artan bir hızla bu zulüm büyüyor.

Bu gidişatın sorumlusunu ve sebebini elbette ki öncelikle Müslümanlar arasında aramak gerekir. Zira, Allah zulmün sadece ‘birlik olmakla' son bulacağını bildirmişken, Müslümanların çok büyük bir kesimi Allah'ın bu emrini göz ardı ediyor. Kimileri, sanki kendilerinden başka doğru yolda olan Müslüman topluluğu yokmuş gibi davranıyor. Hatta bazıları da birbirlerini düşman olarak görüyor. Bu yüzden de hiçbir zaman gerçek anlamda birlik olamıyorlar. Örneğin Avrupa'da birçok cami farklı grupların hakimiyeti altında kullanılıyor. Dolayısıyla bir Müslüman, istediği gibi herhangi bir camiye gidemiyor; mutlaka kendi inancına uygun kişilerin, kendi dahil olduğu Müslüman topluluğun olduğu camiye gitmesi gerekiyor. İşte bu acı gerçek bile, Müslümanların yüzyıllardır neden birbirinden kopuk olduğunun, neden zayıf ve güçsüz bırakıldığının açık bir göstergesidir. En önemlisi de, Allah'ın ‘kardeş olduklarını' bildirdiği Müslümanların bu ayrılığı, Allah'ın razı olmayacağı bir ahlak olduğu için, bu durum bereketsizlik, acı ve sıkıntılara yol açmaktadır. Allah Kuran'da, birlik olmamanın nasıl sonuçlanacağını şöyle açıklamıştır:

> **"İnkar edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur." (Enfal Suresi, 73)**

1,5 milyarlık İslam dünyası ve ihtilafların sona ermesi

Birliktelik bir yana, şu an dünyanın birçok yerinde Müslümanların en büyük düşmanları da yine bir kısım Müslümanlardır. Bugün yeryüzünde katledilen Müslüman sayısına baktığımızda, bu sayının %90’ının Müslümanlar eliyle gerçekleştiğini görüyoruz. Dünyanın ana kriz ve savaş bölgelerine baktığımızda da bunların Müslüman toprakları

olduğunu ve o alanlarda birbiriyle kıyasıya savaşan, birbirini katledenlerin de yine Müslüman toplulukları olduğunu görüyoruz.

Yeryüzünde yaklaşık 1,5 milyar Müslüman yaşıyor. Müslüman ülkeler oldukça geniş ekonomik ve askeri imkanlara sahipler. Müslümanlar aralarındaki ihtilafları bir kenara bırakıp bir araya gelecek olurlarsa, hem maddi hem de manevi açıdan dünyanın en büyük gücünü oluştururlar. Bu öyle bir güç ki, bu gücün binde biri bile kullanılsa yeryüzünde aç susuz, yardıma ihtiyacı olan Müslüman kalmaz. Sadece Müslümanlara değil, Kuran ahlakının gereği olarak, dünyanın dört bir yanındaki her inançtan, her fikirden insana yardım eli uzatılır. Bu birliğin gücü ile insanlığın yaşadığı tüm acı ve sıkıntılara çözüm getirilebilir.

İşte böyle güzel bir sonuç için ise öncelikle, Müslümanların mezhep, meşrep farkı gözetmeksizin ve hiçbir büyüklük hissine kapılmaksızın, Allah'ın farz kıldığı bu önemli ibadeti yerine getirmeleri ve birlik olmaları gerekmektedir. Bugüne kadar yaşanan acılar göstermiştir ki, bu süreç ne kadar uzatılırsa, acılar da artarak büyüyecek ve daha korkunç sonuçlar meydana gelecektir. Elbette ki bunun vebali de bu çağrıya kayıtsız kalan, kendi aralarındaki ihtilaflarla uğraşan Müslümanların boynuna olacaktır.

Öncelik, birlik olmaktadır

Dünyada da ahirette de böylesine büyük bir sorumluluğun altında kalmaktan sakınan tüm Müslümanların öncelikle ‘büyüklük' ve ‘üstünlük' iddiasından vazgeçmeleri gerekir. Sonrasında ise Müslüman kardeşlerine muhalif olmalarındaki yanlışlığı görmeleri şarttır. Allah'ın emrini yerine getirmek için niyet etmeli; birlik ve beraberliği bozacak ihtilaflı görüşlerden kaçınmalıdırlar. Bugün öncelik ‘birlik olmakta'dır. Bu, Allah'ın Müslümanlara açık bir emridir. Bu nedenle bunun önünde hiçbir engel olamaz. Şu an dünya herc-ü merc içindedir. Milyonlarca masum Müslüman zulüm altındadır. Nasıl ki bir yerde bir ev yanıyorsa, kimse önce evdeki masayı, sandalyeyi kurtarmanın peşinde olmaz, önce insanların canını kurtarmaya çalışırsa; şu an dünyada böyle bir zulüm varken de Müslümanların öncelikli sorumluluğu, tüm diğer konulardan önce bu birliği oluşturmak için çaba harcamak olmalıdır.

Kuşkusuz ki bu durumda akla gelen soru şu olacaktır: **"Peki ama Müslümanlar nasıl bir araya gelecekler?".** Bu birliktelik elbette ki resmi, göstermelik bir birliktelik olmayacaktır. Nitekim böyle denemeler çok yapılmış ve bu organizasyonlar bir gösterişten öteye gidememiştir. Örneğin, son dönemde İran'da yapılan bir birlik konferansında, Şiiler ve Sunniler ayrı ayrı, kendi mezheplerine bağlı imamların arkasında namaz kılmışlardır. Dolayısıyla sözde birlik için bir araya geldikleri bir ortamda, ayrılıklarını açıkça ortaya koymuşlardır.

Şu bilinmelidir ki: Müslümanlar ancak, resmiyetten uzak, samimi, sevgi dolu bir ortamda bir araya gelebilirler. **Bu durumda, Müslümanların birlik olması için izlenecek yegane yol; her kesimden Müslümanın sözüne, samimiyetine, ferasetine, sevgisine, kardeşliğine, bilgisine tam güvenebileceği ve hiçbir kesime bağlı olmayan, tarafsız, adil bir Müslümanı manevi bir lider olarak seçmeleridir.** Zira, bir baş olmadan hiçbir zaman bir birliktelikten bahsedilemez. İşte o kişi, büyük Müslüman birliğinin başı olacaktır. Böylelikle, Müslümanlar artık sahipsiz olmayacak, kalben bağlı oldukları bu insana çok değer verecek ve onun sözlerini severek uygulayacaklardır.

Müslümanların manevi bir lideri olduğunda neler olur?

Belli başlı, ilk akla gelen öncelikli konuları sıralayalım:

· Müslümanlar farklı görüşte de olsalar, tüm sorunlarını birbirleriyle savaşmadan, şiddete başvurmadan, sevip saydıkları liderlerine danışarak kolaylıkla kendi aralarında çözerler.

· Büyük bir sevgi ortamı oluşur, tüm Müslümanlar kaynaşır, güven ve huzur ortamı yaşanır. Böylelikle Müslüman dünyasında her alanda büyük bir potansiyel ortaya çıkar; bilim, sanat, ekonomi alabildiğine gelişir, müthiş bir bolluk ve refah ortamı oluşur.

· Müslümanlar arasında kalite, modernlik, sevgi, şefkat ve görgü artacağı için Hıristiyan ve Musevi toplumlarla da iyi ilişkiler kurulur.

· Dünyanın neresinde olursa olsun, hiç kimse sahipsiz gördüğü için Müslümanların haklarına saldırıda bulunamaz; zira böyle bir durumda, hak ve hukuk ile kendisini savunacak, birbirine sımsıkı bağlı büyük bir gücü karşılarında bulacaklarını bilirler.

· Birlik içinde olan Müslümanların arasına yabancı derin devlet mensupları ayrılık, savaş tohumları ekemez. Her fitne, Müslümanların manevi lideri tarafından söndürülür. Böylelikle savaş tüccarlarının Müslüman kanıyla beslenmesi de engellenir.

· Örneklerine sıkça rastladığımız gibi, yeryüzünde işlenen herhangi bir suçun Müslümanlara mal edilmesi suretiyle Müslüman kıyımı başlatılamaz. Zira Müslümanlar, Kuran ahlakının bir gereği olarak, suça ve şiddete kesin olarak karşı olan liderlerinin sözünden çıkmazlar. Böylelikle, hiçbir provokasyona da imkan tanınmamış olur.

Şimdi de "Bu mümkün mü?" sorusuna şu cevabı verebiliriz: Elbette ki mümkün. Zira, bu Allah'ın Kuran'da farz kıldığı ve yerine getirildiğinde yeryüzüne güven ve huzuru yerleşik kılacağını müjdelediği büyük bir ibadettir.

Bölüm 22
Unutturulan Rohingya Müslümanları Yardım Bekliyor

Bu makale New Straits Times'ta 16 Şubat 2016 tarihinde yayınlanmıştır.

Myanmar'da, Kasım 2015'de gerçekleşen seçimleri muhalif ve demokrasi yanlısı Nobel Barış Ödüllü[1] lider Aung San Suu Kyi'nin kazanmasının ardından cuntanın da yer aldığı yeni parlamento ilk oturumunu geçtiğimiz günlerde açtı. Ülkenin tarihinde ilk kez Myanmar parlamentosunda hiç Müslüman milletvekili bulunmamaktadır. **50 yılı aşkın bir sürenin ardından ilk demokratik parlamentonun kurulması umut verici olmakla birlikte, Su Kyi'nin seçim dönemi boyunca Rohinyalardan hiç bahsetmemesi dikkat çekicidir.** Ancak hükümet içinde cuntanın hala varlığını sürdürdüğü dikkate alınacak olursa, gösterilen bu tavrın şartları zorlamamak adına gösterildiğini düşünmek yerinde olacaktır.

Bununla birlikte, cunta yönetiminin hala mecliste alınan kararları bloke edebilecek sayıda olması endişe vericidir. **Etnik konularla ilgilenen bakanlığın cuntanın elinde olması, Rohingyalar lehine karar alınmasının önünde büyük bir engel oluşturmaktadır.** Ülkede halen Rohingyalara karşı yapılan ayrımcılık devam etmektedir. Şu anda 140 bin Rohingya halkı toplama kamplarında tutulmakta ve 1.3 milyonunun ise insani yardıma erişmesi engellenmektedir.

Yale Üniversitesi'nin Ekim 2015'te yayınladığı 78 sayfalık rapor, Myanmar hükümetinin radikal Budist grupları kullanarak Rohingya Müslümanlarına karşı soykırım uygulamaya çalıştığını ortaya koymuştur.[2] Rohingya Müslümanları etnik kökenleri ve dini görüşleri nedeniyle her gün işkencelerin, keyfi gözaltıların ve tecavüzlerin mağduru olmaktadır.

Fiziki ve psikolojik işkencelerin yanında toplum tarafından dışlanan Rohingya Müslümanları sosyal hayatta yer alamadıkları için ekonomik güçten de mahrumdur. Bu insanlar temel ihtiyaçlarını gidererememekte, eğitim ve sağlık hizmetlerinden faydalanamamaktadır.

Acı bir örnek olarak, 14 yaşındaki Muhammed ayağındaki basit bir sıyrık nedeniyle tetanos olarak yaşamını yitirmiştir. Tedavisi ve önlenmesi çok basit bir hastalık olmasına rağmen bulunduğu toplama kampında Muhammed'e, uygun tedavi yapılamamıştır.

20 yaşındaki Begüm normalde hayati risk oluşturmayan Hepatit-A virüsü nedeniyle ölmüştür. Küçük çocukların ve bebeklerin hayatları açlık nedeniyle tehlikededir. 2012 yılından beri toplama kamplarına mahkum edilen aileler banka hesaplarında paraları dahi olsa bu varlıklarına ulaşamamakta ve ihtiyaçlarını karşılayamamaktadır.[3] Toplama kamplarına mahkum edilen ve bu kamplarda en temel ihtiyaçlardan yoksun bir şekilde yaşayan her yaştan Rohingya açıkça ölüme terk edilmiştir.

Askeri Cunta yönetimi yalnızca Rohingyalara değil her türlü farklı etnik gruba ve farklı düşünceye karşı olmuştur. 2011-2014 yılları arasında onlarca kişi yargısız infaz edilmiştir. Devlet Rohingyaları toplama kamplarına göndermek için topraklarına el koymaktadır. Bir başka yöntem olarak aşırı vergilendirme uygulanmakta ve topraklarında yaşamak isteyen insanların direnme gücü kırılmaktadır.[4]

Devletin yan sıra Monkların öncülük ettiği radikal Budist hareketler sık sık Müslümanlara karşı olduklarını ifade eden açıklamalarda bulunmakta ve halkı Müslümanlara karşı boykota çağırmaktadırlar. Ancak bu insanların, son derece barışçıl olan Budizm'in birer temsilcisi olması elbette imkansızdır. Bunu, hayatını Rohingyaların haklarını korumaya adamış ileri gelen Budist aydınlar ve bazı Budist rahipler de açıkça dile getirmektedir. Söz konusu isyancıların, Budizm'le ilgisi olmayan çeşitli çete mensupları olduğu açıktır. Bahsi geçen çeteler halka, ev ve araçlarına yapıştırabilecekleri 'Müslümanlara Karşıyız' etiketleri dağıtmaktadırlar. Monklar bu kirli faaliyetlerini yürütürken sırtlarını devlete dayamakta ve etnik kökeni korumaya yönelik çıkarılmış yasaları bahane etmektedirler. Myanmar hükümeti ise Müslümanlara karşı yürütülen bu kampanyalara karşı sessiz kalmaktadır.[5]

Myanmar hükümeti adeta Rohingyaları unutturmaya çalışıyor gibi bir görünüm vermektedir. Rohingya adından hiç söz edilmemekte ve bu insanların varlıkları tamamen reddedilmektedir. İnsan hakları örgütlerinin ve basının Rohingyalarla iletişimi olabildiğince engellenmektedir. Rohingyaların varlıkları reddedildiği gibi seslerini duyurabilecekleri bütün imkanlar da ellerinden alınmaktadır. Son olarak, Myanmar'da 25 yıl sonra gerçekleşen ilk özgür seçimlerden önce Rohingyaların geçici vatandaşlık belgeleri iptal edilmiş ve seçimlere katılmaları engellenmiştir.

Bütün bunların yanında, yayınlanan onlarca soykırım raporuna rağmen uluslararası barış ve insani yardım örgütlerinin de somut bir girişimde bulunmadıklarını burada hatırlatalım. Her şey gözler önünde olmasına karşın yardıma muhtaç ve zayıf bırakılmış Rohingyalar adına hiçbir mücadele gerçekleştirilmemektedir. Ne barış ödüllerine layık görülen insanlar ne de insan haklarının koruyuculuğunu üstlenen Avrupa devletleri girişimde bulunmaktadır.

Cunta rejimi ve radikal çeteler Rohingyalara yalnızca Müslüman oldukları için bu eziyetleri yapmaktadır. Müslümanlara karşı yapılan bu zulme karşı çok cılız sesler çıkmakta ancak topyekûn bir karşılık verilmemektedir. Müslüman devletler bir araya gelerek, yapılan bu zulme karşı hep beraber karşı koymalıdırlar.

Müslümanlar arasında gerçekleştirilecek bir dayanışma ve ağız birliği hiç şüphesiz Myanmar hükümeti üzerinde ve uluslararası arenada müthiş bir siyasi baskıya neden olacaktır. Ne var ki Müslüman devletler sevgi ve dayanışma etrafında birleşmek yerine birbirleriyle çekişmeye devam etmekte ve güçlerini yitirmektedirler. Bu çekişmelerin sonucunda bütün dünyada Müslümanlara yönelik zulüm ve baskı devam etmektedir.

Müslüman devletlerin liderleri yaşanan zulme karşı sorumlu olduklarını unutmamalıdırlar. Sevgi ve barış esas alınarak fikri zeminde ortak bir çalışma yürütülmelidir. Ayrıca yeni kurulan hükümetin Obama ile önümüzdeki günlerde görüşecek olması güzel bir gelişmedir ve çok büyük bir önem taşımaktadır. Hem Müslüman liderlerin hem de sivil toplum örgütlerinin, medyanın, İnsan Hakları kuruluşlarının ve akademisyenlerin Obama'nın Aung San Suu Kyi'nin Rohingyalar için bir girişimde bulunması konusunda kamuoyu oluşturması, bu konuda somut adımların atılmasını teşvik etmesi hayatidir. Ancak bu şekilde bütün dünyanın dikkati zulme uğrayan Müslümanların üzerine çekilir ve kalıcı çözümler üretilebilir.

---

1 http://www.nobelprize.org/nobel_prizes/peace/laureates/1991/kyi-facts.html
2 http://www.mcclatchydc.com/news/nation-world/world/article41822457.html
3 http://www.nytimes.com/2016/01/10/opinion/sunday/myanmars-peace-prize-winner-and-crimes-against-humanity.html?_r=1
4 Network for Human Rights Documentation (2015) "To Recognize and Repair, Unofficial Truth Projects and the Need for Justice in Burma"
5 United States Holocaust Memorial Musem, "They Want Us All to Go Away"

"İttihad-ı İslam kurulduğunda Burma'da ve diğer ülkelerdeki zulüm biter."

Konuşmacı: Birleşmiş Milletler Burma özel raportörü Quintana; "Rohingya Müslümanlarının barındığı kampların hapishaneyi andırdığını" söyledi. Burma'da gerçekleştirdiği beş günlük incelemenin ardından gazetecilere yaptığı açıklamada, "ülkede halen yasal olmayan tutuklamaların, işkence ve etnik ayrımcılığın sürdüğünü" belirtti. "Yaklaşık 120 bin Müslümanın mülteci kamplarında kötü koşullarda yaşadığına" dikkat çeken Quintana, "Müslümanların tıbbi hizmet alamadıklarını, bunun en önde gelen sebebinin ise bölgedeki Budistlerin sağlık ekiplerini taciz etmeleri olduğunu" söyledi. Ayrıca "Hükümetin mülteci kamplarındaki insan hareket özgürlüğünü kısıtladığını da vurgulayarak, kampların hapishaneye benzediğini" ifade etti.

Adnan Oktar: İşte İttihad-ı İslam olmadığı müddetçe, bu acıların ucu-bucağı gelmez. Bazıları, "Sadece şurayı kurtaralım yeter; Filistin'in kurtuluşu, Suriye'nin kurtuluşuni istiyoruz." diyorlar. Kardeşim, bütün İslam alemi kan ağlıyor. Nasıl anlamazdan gelirsiniz? İttihad-ı İslam net çözümdür. İsrail için de çözümdür, Afganistan, Rusya için de çözümdür. Çünkü burada kardeşlik, barış, sevgi, dostluk, iyilik, güzellik, bilim, sanat, estetik her şey var. Terörün, savaşın, anarşinin durması var. Silahların yeryüzünden kaldırılması var. Böyle bir güzelliği bütün dünya ister, herkes ister. Dolayısıyla bu konuda vakit kaybetmek zulüm olur, çok büyük hata olur. *(18 Şubat 2013, A9 TV)*

Sonuç
Müslümanların Birliği En Hayati Konudur

Bu makale, Burma Times'ta, The Gulf Today'de ve Harakah Daily'de Mayıs 2014 tarihinde yayınlanmıştır.

Mültecilik, Kuran'a göre yardım etmede öncelik verilecek olan yolda kalmışlığın, yani evsiz, yiyeceksiz bir yolculuk halinin tam karşılığını oluşturmaktadır. Bugün yalnız Arakan'da değil, Afganistan'da, Suriye'de, Libya'da yaşayan Müslümanların durumu da işte tam olarak, "zayıf bırakılmış" ya da "yolda kalmış", yardıma muhtaç bir topluluğu ifade etmektedir. Bugün Müslümanları kurtarma sorumluluğu yine Müslümanlara düşmektedir.

Bu sorumluluk ilk olarak herkesi olan biten hakkında bilgilendirmeyi gerektirmektedir. Nitekim okuduğunuz bu kitabın yazılmasıyla amaçlanan hedeflerden biri de budur. Bunun yanı sıra, başta Müslüman ülkelerin yöneticileri ve BM olmak üzere, dünyadaki tüm insani yardım kuruluşlarını harekete geçirecek girişimlerde bulunulmalı, Myanmar'da yaşanan insanlık dramına "dur" denmesi için işbirliği yapılmalıdır. Başta Türkiye ve Körfez ülkeleri olmak üzere Müslüman ülkelerin gücü, zulüm altındaki bu bir avuç mazlum ve muhtaç konumdaki insanı korumaya, Myanmar hükümetini ikna etmeye yetecektir. Dünya kamuoyunun vicdanını ön plana çıkaran, zulümleri herkese iyi ve objektif anlatan bir faaliyetin, Batı kamuoyunu harekete geçirebileceği ve bunun da Myanmar gibi rejimleri oldukça rahatsız edeceği ortadadır.

Bilgilendirmenin ötesinde başvurulacak diğer yol ise, İslam dünyasının Arakan sorununun çözümü için ciddi bir birlik ruhu içinde hareket etmesinden geçmektedir. Myanmar başta olmak üzere İslam coğrafyasında yaşanan zulümlerin ana nedeni Müslümanlar arasında bir 'birlik ruhu'nun canlandırılamamasıdır. Müslümanların, aralarındaki etnik, mezhep ayrımlarını kaldırıp Allah'ın farz kıldığı şekilde birlik olmaları gerekir.

Müslümanların Birliği En Hayati Konudur

Pek çok insan rahatlıkla koltuğuna uzanmış TV izleyip kurabiye eşliğinde sıcak çayını yudumlarken, dünyanın farklı bölgelerinde milyonlarca Müslüman kardeşimiz ağır bir zulüm altında hayatta kalabilme mücadelesi veriyor. Irak, Afganistan, Doğu Türkistan, Kırım, Filistin, Kerkük, Moro, Patani ve Arakan'da Müslümanlar, umutlarını her gün yeniden tazelemeye çalışarak sabırla Müslüman kardeşlerinden uzanacak bir yardım eli bekliyorlar. Zulmü ve baskıyı tüm şiddetiyle yaşayan kardeşlerimizin içinde bulundukları durumu anlamak için bir an kendimizi onların yerine koyalım.

Bu sayfaları okurken ya da yatağınızda uyurken birdenbire evinizin yıkıldığını ya da yakıldığını düşünün; çevrenizdeki tüm diğer evlerin de aynı durumda olduğunu... Çocuklarınızı, annenizi-babanızı alarak canınızı kurtarmak için dışarıya çıktığınızı, dışarıda da sizi silahlı kişilerin beklediğini hayal edin; sığınacak hiçbir yer olmadığını ve sadece kaçmanız gerektiğini...

İşte Arakan'daki kardeşlerimiz her an bu dehşeti yaşıyorlar...

Sokakta yürürken yaklaşan uçak sesini, ardından şiddetli patlamalarla havadan bomba yağdığını ve canınızı kurtarmak için nereye sığınmanız gerektiğini bilemeden koşuşturduğunuzu hayal edin. Son günlerde artık haberlerin ilk sıralarında yer almasa da Suriye'de 2 yıldır devam eden iç savaş nedeniyle masum çocukların, kadın ve erkeklerin her an hissettikleri, her an yaşadıkları duygu bu... Esad'ın uçakları masum sivillerin evlerini, ekmek fırınlarını, hastanelerini, hatta okullarını bombalıyor.

Açlıktan mideniz ağrırken, kendi açlığınızı bir yana bırakıp, besinsizlikten avurtları çökmüş çocuğunuza yedirecek bir şey bulamamanın çaresizliği içinde, ot toplayıp bunu suda kaynatarak onu yaşatmaya çalıştığınızı düşünün. İşte açlıktan ölenlerin sayısının 144'e çıktığı Yermük'te Müslüman kardeşlerimiz çocuklarını besleyememenin çaresizliği içinde bunları yaşıyorlar...

Sıcak evinizde otururken, birdenbire kapınızın şiddetle vurulup açıldığını; kardeşiniz, babanız, eşiniz, oğlunuz veya kızınızın yerlerde sürüklenerek zorla evden çıkarıldığını, erkeklerin gözünüzün önünde idam edildiğini, kızınızın, eşinizin, kız kardeşinizin veya annenizin ise tecavüze uğradığı düşünün. İşte Doğu Türkistan'da yaşayan Uygur Türk'ü kardeşlerimiz 1965'ten bu yana böylesi büyük bir zulüm altında yaşamlarını sürdürüyor... Bu zulüm altında şehit olanların sayısı ise 35 milyon...

Bu sayı günümüzde Kanada'da yaşayan insanların nüfusuna eşit. Yani bizler sıcak evlerimizde otururken, bir ülkenin nüfusu kadar Müslüman kardeşimiz şehit olmuş...

Buraya kadar anlatılan birkaç örnek bile insanın kalbinin ürpermesi, vicdanında büyük bir acı hissetmesi için yeterli. Sizler bu yazıyı okurken, dünyanın farklı yerlerindeki Müslüman kardeşlerimiz her gün silah ve bomba sesleri altında, bir gün bombalardan bir tanesinin kendi çatılarına isabet edeceği endişesiyle, yaşamaya devam ediyor. Bazıları her an kapılarının çalınması tedirginliği içinde. Kapılarını çalanlar her an ev halkından birilerini alıp götürebilir. Üstelik o ailenin bir daha o kişiyi değil görmesi, haber alması bile mümkün olmaz. İşkence gören, tecavüz edilen, kurşuna dizilerek şehit edilen, ibadetlerini yapmalarına asla izin verilmeyen kadınlar, erkekler, yaşlılar, çocuklar, kundaktaki bebekler neden öldüklerini dahi bilmeden can veriyorlar. Çocuklar niçin herkes gibi okula gidemediklerini, neden evlerinin yıkıldığını anlayamıyor... Kısacası bu ülkelerde hayat bizim bildiğimiz normal akışında devam etmiyor.

Savaşın tam ortasındaki masum insanların yaşadıkları bu zorlukları, neler düşündüklerini, nasıl muhtaç durumda olduklarını anlamak hepimiz için çok önemli. Çünkü pek çok insan güvenlik endişesi yaşamadan evinde rahatlıkla hayatını sürdürebiliyor. Birçok kişi istediğinde bir markete gidip istediğini rahatça alıp yiyebiliyor, istediğinde rahatlıkla tatil planları yapabiliyor. Dünyanın bir başka ülkesinde adını bilmediği, tanımadığı anneler, çocuklar, dedeler ve ninelerin başlarına gelenleri önemsemeden, onların hayatları için endişelenmeden, sanki tüm bunlardan kendisi hiç sorumlu değilmiş gibi yaşamını sürdürebiliyor.

Ancak, eğer herkes böyle yaparsa –istemeden ve bilmeden de olsa- dünyanın pek çok yerinde yaşanan bu insanlık dışı uygulamalara ortak olmuş olur. Savaşın acı görüntüleri iyi bir insanı rahatsız edebilir ve bu kimse bu konuyu zaman zaman dile getirebilir. Böyle bir insan yeri geldiğinde savaşın kötülüğünü de anlatabilir. Ama vicdanlı ve imanlı bir insan bu rahatsızlığı kalben hisseder, kendini bire bir oradaki insanların yerine koyar. **"Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahip) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına mücadele etmiyorsunuz?"** (Nisa Suresi, 75) ayetini düşünür ve zulme uğrayan insanların sorumluluğunu birinci dereceden kendi üzerinde hisseder. Dünyada hakim olan zalimliği tamamen ortadan kaldırabilmek için var gücüyle gayret eder.

Zulme nasıl "Dur" diyeceğiz?

Unutmayalım, Suriye'de donarak can veren her bebekten, Doğu Türkistan'da evinden alınarak tecavüz edilen her genç kızdan, Mısır'da keskin nişancıların mermisiyle şehit olan her candan, Patani'de işkence gören her kardeşimizden, bakkala giderken düşen bir bomba ile canını kaybeden her genç kızdan, elinde oyuncağı ile uyurken yıkıntıların arasında kalan her bebekten, yiyecek almak istediği pazarda kolunu-bacağını kaybeden her anneden, Afganistan'da, Çad'da, Kırım'da, Kerkük'te acı çeken her mazlumdan bütün Müslümanlar sorumludur.

Bu zulme "Dur" demenin yolu ise çok kolaydır. Allah'ın gösterdiği çözümü uygulamak... Allah yeryüzünün huzura kavuşması için inananların kardeşler olmaları, birbirlerine yardım etmeleri ve birlik olmalarını emretmiştir. Müslümanların yapması gereken de kardeş olduğumuzu hatırlayıp mezhep çatışmalarını, anlaşmazlıkları bir kenara bırakıp ortak paydalarda birleşip İslam Birliği'ni acil olarak kurmaktır. Allah'ın Kuran'da gösterdiği, Peygamberimiz (s.a.v.)'in hadislerinde detaylarıyla anlattığı tek çözüm budur.

Birlik olmak Kuran'a göre farz, dağılıp ayrılmak ise haramdır. Müslümanların Allah'ın **"Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın…"** (Al-i İmran Suresi, 103) hükmü gereği bir an önce birleşip İslam Birliği'ni tesis etmesi, çekilen acıların son bulması, dünyanın huzura ve güvenliğe kavuşması için gereklidir. Müslümanların birlik olması, kan bağı olan kardeşler gibi, hatta daha da şiddetli şekilde kenetlenmesi farzdır.

İslam alemi güçlü bir birlik meydana getirdiğinde, bu birliğin çatısı altında hiç kimsenin zulme ve haksızlığa uğraması, hiç kimsenin vatandaşlarını ezmeye kalkışması mümkün olmayacaktır. Bunun için bu zamanda en büyük farz olan tüm Müslümanların birlik olması için Allah'a dua edip, bu uğurda büyük bir çaba gösterilmelidir. Myanmar'dan Atlas Okyanusu'na kadar İslam aleminde yaşanan zulümleri durdurmanın yegane yolu budur.

Sayın Adnan Oktar'ın mazlum Rohingya halkının yaşadıkları zorlukları anlatan makalelerinin yayınlandığı gazete ve haber sitelerine örnekler:

- Harakah Daily, 1845'ten beri yayınlanan Malezya'nın en köklü ve en büyük İngilizce gazetesidir.
- Burma Times, merkezi Almanya'da olan ve Burma ile ilgili gelişmelere yer veren haber sitesidir.
- MalaysiaKini, Malezya'nın en çok okunan haber sitesi olup ülkedeki ödüllü ve sayılı bağımsız yayın organlarından birisidir.
- Arab News, Suudi Arabistan'ın en çok okunan İngilizce gazetesi olup Orta Doğu'da da dağıtımı yapılmaktadır.
- Tehran Times, 1979 yılından beri yayın hayatında olan İran'ın ilk ve en büyük İngilizce gazetesi ve aynı zamanda ülkenin devlet gazetesidir.
- The Hans India, dünya gündeminde yer alan haberleri Hindistan'daki okuyucularıyla buluşturan gazete ve haber sitesidir.
- The Bosnia Times, İngilizce ve Boşnakça yayın yapan Bosna'nın çok takip edilen haber sitesidir.
- İran Daily, İran'ın en çok okunan İngilizce günlük gazetesidir.
- IRNA, İran'ın resmi devlet haber ajansıdır.
- New Strait Times, 1845'ten beri yayınlanan Malezya'nın en köklü İngilizce gazetelerinin başında gelmektedir.
- The Jakarta Post, Endonezya'nın en büyük İngilizce günlük gazetesidir.
- Morocco World News, Fas, Ortadoğu ve Kuzey Afrika bölgesi hakkında haberleri geniş bir kitleye sunan bağımsız haber sitesidir.
- The Gulf Today, Birleşik Arap Emirlikleri'nde yayınlanan ve ülkenin en büyük gazetelerinden biridir.

Ek Bölüm
Darwinizm'in Çöküşü

Darwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 350 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda, gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: **"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."** (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** (Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya

atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (amino asit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

> *Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)*

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrimcilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. **Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.**

2. **Tek bir proteinin sentezlenmesi için 100'e yakın proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.**

3. **Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.**

4. **Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.**

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın

kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> *Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78.)*

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184)

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. (B. G. Ranganathan, *Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust*, 1988)

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

> *Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179)*

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ayrıca bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni'*nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun, teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? *Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz?.. Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)*

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983, s. 197)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu

süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen *"Australopithecus"* ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Charles E. Oxnard, *"The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt",* Nature, c. 258, s. 389)

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, *"Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır"* diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", *Scientific American,* Aralık 1992)

Evrimciler "*Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (insanı ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (*Time*, Kasım 1996)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

> *Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30)*

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (tek bir tanesinin bile tesadüfen oluşması mümkün olmayan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur. Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka

kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

> *Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28)*

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin, inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

> **Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)**

> **… Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)**

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

> **Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)**

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla bir araya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak

dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'a, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa (as), büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

> **(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atınca, insanların gözlerini büyülediler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)**

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

> **Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatınca) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)**

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

> ***Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum.*** *Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)*

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacağını anlayacak ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: «Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın.» (Bakara Suresi, 32)

RESİM ALTI YAZILARI

s.16

Mektubun Gönderildiği Yerlerden Bazıları

◉ Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri: Ban Ki-moon

◉ Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği: António Guterres

◉ Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Yüksek Komiserliği (OHCHR) Ms Navanethem Pillay

◉ United Nations Barış İnşası Komisyonu Elçisi Vladimir Drobnjak

◉ Washington, New York, Afganistan, Avusturya, İsrail, Güney Avrupa, Kuveyt, Malezya, Fas, Myanmar, İsveç, Polonya, Suudi Arabistan, Rusya Federasyonu BM İnsan Hakları Temsilcilikleri

◉ Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Yüksek Komiseri Navi Pillay

◉ Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Başkanı Dean Spielmann

◉ Dönemin İngiltere Dış İşleri Bakanı William Hague

◉ T.C. Başbakanı Sn. Ahmet Davutoğlu

s.18

Andaman Adası açıklarında helikopterden atılan yiyecekleri toplamaya çalışan Rohingyalı mülteciler binbir zorluk içerisinde hayatta kalma savaşı veriyorlar.

s.20

İslam alemi Myanmar'da ve daha pek çok yerde acı çeken, sıkıntı içinde yaşayan Müslümanları kurtarmak için birlik olmak zorundadır.

s.21

Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. (İnsan Suresi, 8)

s.23

16.09.2012 YeniAkit

19.07.2012 Yeni Şafak

17.09.2012 Yeni Asya

11.08.2012 YeniAkit

16.08.212 Bugün

12.08.2012 Star

29.07.2012 YeniAsya

s.29

969 Hareketi adlı Budist ulusalcı örgüt Müslümanlara karşı şiddet ve ayrımcılığı teşvik eden, Müslümanların ev ve camilerini yakan, ülkeyi Müslümanlardan kendilerince 'arındırmak' amacıyla Hitler taktikleri kullanan bir gruptur.

s.32

Gerçek şu ki, göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; diriltir ve öldürür. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (Tevbe Suresi, 116)

s.35

Müslümanlara yönelik zulmün baş destekçisi olarak görülen Myanmar Devlet Başkanı Thein Shein.

s.37

Betondan ev yapma izinleri olmayan Rohingyaların yaşadıkları evler herhangi bir saldırıda ya da afette kolaylıkla tahrip olabilecek yapıda.

s.38

Korku içindeki Rohingya halkının kendilerini korumak adına ne sığınabilecekleri bir kurum ne vatandaşlık hakları ne de hukuki hakları var.

s.41

Uluslarası toplumun sessizliği, Rohingyalara yapılan zulümlerin devam etmesine sebep oluyor.

s.48

Hindistan

Bangladeş

BURMA

Sittwe

Kyaukpyu

Bangladeş Körfezi

(Yunnan Eyaleti)

ÇİN

Potansiyel Stratejik Petrol Rezervi Sitesi

Vietnam

Laos

Tayland

Güney Çin Denizi

Arakan'daki Müslüman karşıtlığının önemli sebeplerinden biri, Arakan bölgesinin enerji yolu üzerinde olmasıdır. Bu bölge, Çin'in petrol ve doğal gaz ithalatı için ideal bir liman konumundadır.

s.54

Yangon'da bulunan 19. yüzyıla ait sömürgeci İngiliz tüccar evi

s.55

Myanmar'daki şiddet olaylarının arkasında, *Time* dergisinin ifadesine göre, "Budist terörün yüzü" olarak tanımlanan Budist rahip Ashin Wirathu var.

s.56

Myanmar Müslümanlarının kasabı olarak bilinen, 969 Hareketi'nin lideri radikal keşiş Wirathu, tüm Budistleri Müslüman işletmeleri boykot etmeye çağırdı.

s.57

Rohingya halknın maruz kaldıkları zulmü, resimde görülen, "Soykırımı Durdurun" benzeri yazılarla pek çok ülkede protesto ediyor ancak bu protestolar da hiçbir sonuca ulaşmıyor.

s.62

Rohingya halkı, Arakan eyaletinin başkenti Sittwe yakınlarında çağ dışı koşullara sahip, derme çatma kamplarda hayatlarını sürdürme çabasındalar.

s.65

Sadakaları açıkta verirseniz ne iyi; fakat gizleyip fakirlere verirseniz bu, sizin için daha hayırlıdır... (Bakara Suresi, 271)

s.67

Binlerce Müslüman, can kaygısıyla teknelerle, Tayland, Malezya ve Avustralya'ya gitmek için insan tacirlerine büyük meblağlar ödüyorlar.

s.76

Binlerce Rohingyalı Müslüman, Kutupalang geçici kampında, yıllardır son derece sağlıksız koşullar altında yaşam mücadelesi veriyor.

s.79

En bilinen oyuncaklarla bile tanışmamış Rohingyalı çocuklar bir yandan çamurdan, poşetten, kutudan yaptıkları oyuncaklarıyla oynuyorlar bir yandan da kamplardaki korkunç koşullarda yaşam mücadelesi veriyorlar.

s.82

Myanmar Devlet Başkanı Thein Sein

s.85

... Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir. Ve onu hesaba katmadığı bir yönden rızıklandırır. Kim de Allah'a tevekkül ederse, O, ona yeter... (Talak Suresi, 2-3)

s.90

Arakan ve Chittagong'da Müslümanlar ve Budistler serbestçe karışık yaşıyorlar.

900-1700

İngiliz işgali. Rohingya Müslümanları Arakan'a geri dönüyorlar.

1824-1885

Burma bağımsızlığını ilan ediyor, vatandaşlık yasası çıkartılıyor. Ardından iç savaş başlıyor.

1948

Rohingya Müslümanlarının Burma'da yerleşmeleri kabul ediliyor ve kimlik sahibi oluyorlar.

1949

Arakan'ın Burma tarafından işgali. Rohingya Müslümanları kitleler halinde Chittagong'a göç ediyorlar.

1785

Burma milliyetçi hareketinin başlangıcı. Burma, Britanya Hindistan'ından ayrılıyor. Rohingya Müslümanları, tekrar Chittagong'a kaçıyorlar.

1935

İngiltere-Burma Savaşı

1824

Rohingya soykırımında 100.000 kişi katlediliyor.

1942

Panglong Konferansı'nda, General Aung Sung etnik gruplara özerklik veriyor. Aung Sung suikast sonucu öldürülüyor. Anlaşmalar sonuç vermiyor.

1947

Başkan U Nu, Rohingya Müslümanlarının vatandaşlığını ilan ediyor.

1954

s.91

Rohingya Müslümanları, Burma vatandaşı olarak tanınıyorlar.

1954-1960

250.000 Rohingya MüslümanıBangladeş'e mülteci olarak sığınıyor. Fakat 1992'den sonra Bangladeş onları mülteci değil, kaçak göçmen olarak görüyor.

1992

Yaklaşık 500.000 Rohingya Müslümanı, Bangladeş'te yaşıyor. Sınırda çok ciddi bir karışıklık söz konusu.

Günümüz

8 Haziran'da, Budistler ve Müslümanlar arasında ölümle sonuçlanan mezhep çatışmaları yaşanıyor. Rohingya Müslümanları kitleler halinde göç ediyor.

2012

General Ne Win bir askeri darbeyle hükümeti deviriyor. Rohingya Müslümanlarınakarşı zulüm başlıyor.

1962

207.172 Rohingya Müslümanı, Bangladeş'e kaçıyor.

1978

Hükümet, Rohingya Müslümanlarının oy verme hakkını reddediyor.

1974

Burma'daki askeri hükümet Rohingya Müslümanlarının vatandaşlığını iptal eden yeni vatandaşlık yasasını çıkartıyor.

1982

Arakan Milli Konseyi, Rohingya Müslümanlarının Bangladeş vatandaşı olduklarını ilan ediyor.

2006

Myanmar, Rohingya kelimesinin kullanılmasını yasaklıyor ve onları Bengalli olarak tanınmaları için zorluyor.

Mart 29 2014

s.99

Üye Ülkeler

Gözlemci Ülkeler

Reddedilen Ülkeler

Üyeliği Askıda Olan Ülkeler

İslam dünyasının hak ve çıkarlarını korumak amacıyla kurulmuş, 57 üye ülkeye sahip olan İslam İşbirliği Teşkilatının dünya ülkelerine göre dağılımı görülüyor.

Bu gibi teşkilatların İslam dünyasının birleştirici sesi olabilmesi için, Kuran'ı rehber alarak birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi çalışmaları gerekmektedir.

s.105

Tayland savaş helikopterlerinden atılan yardım ve gıda malzemelerine ulaşabilmek için soğuk suya atlamak zorunda kalan Rohingyalar.

s.106

Masum insanların susuz, yiyeceksiz, ilaçsız bırakılmalarını; yaşayacak bir karış toprak parçası dahi bulamamalarını hiçbir vicdan kabul edemez.

s.109

Şeytan, sizi fakirlikle korkutuyor ve size çirkin -hayasızlığı emrediyor. Allah ise, size Kendisinden bağışlama ve bol ihsan (fazl) vadediyor. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir. (Bakara Suresi, 268)

s.111

Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlara, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar... (Nur Suresi, 22)

s.123

Arakanlı müslümanlar mülteci kamplarında altyapı, hijyen, sağlık, eğitim, barınma, temiz su, gıda ve kıyafet gibi en temel insani ihtiyaçlardan bile mahrum şekilde yaşıyorlar.

s.125

Kamplarda yaşamlarını sürdürmeye çalışan, kaybedecek hiçbir şeyi olmayan binlerce Rohingyalı çocuktan biri.

s.131

1942-1996 Yılları Arasında

2 milyon Arakanlı evlerini terk etti,

15.000 yerleşim yeri talan edildi,

20.000 kadın tecavüze uğradı,

300.000 kişi şehit edildi,

5000 cami yıkıldı,

330 köy içindekilerle birlikte yakıldı.

s.139

Dünyanın uzak bir köşesinde yaşayan bu masum insanların karşı karşıya oldukları dehşet verici zulüm dünya tarafından görmezlikten geliniyor.

s.140

Arakanlı mazlumlara karşılıksız olarak yardımcı olan doktorların da görevlerine son verildi. Dünyanın önde gelen insani yardım örgütlerinden biri olan ve bir milyondan fazla insana sağlık hizmeti götüren Sınır Tanımayan Doktorlar Arakan'dan sınır dışı edildiler.

s.144

Nijerya'da kaçırılan 200'den fazla kız çocuğu için yapılan gösterilerde kullanılan "Kızlarımızı bekliyoruz", Kızlarımızı geri getirin" benzeri pankartlara örnekler.

s.145

Nefret nedeniyle işlenen suçlar dünya çapında artış gösteriyor. Sosyal medya doğru kullanılırsa belki bu soruna da çözüm olabilir.

s.146

Suriye'de, Orta Afrika Cumhuriyeti'nde, Irak, Arakan, Pakistan, Afganistan, Yemen ve daha pek çok ülkede Müslümanlar haklarından yoksun ve zulüm altında yaşıyorlar.

s.148

Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, çözülüp yılgınlaşırsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir. (Enfal Suresi, 46)

s.153

«Rabbim, beni, annemi, babamı, mü'min olarak evime gireni, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla. Zalimlere yıkımdan başkasını arttırma.» (Nuh Suresi, 28)

s.157

Macaristan parlamentosu sığınmacılara karşı öldürücü olmayan silahların kullanılmasına izin veren yasayı kabul ettikten sonra polis, sığınmacılara şiddet uygulamaktan çekinmiyor.

s.159

Avrupa'ya doğru Balkanlar'da ilerlemeye devam eden göçmen ve mülteciler, kötüleşen hava koşullarının da etkisiyle oldukça zor durumdalar. Pek çok Avrupa ülkesi ise bu yorgun ve bitap düşen, sefalet içindeki mazlumlara sınırlarını kapattı.

s.160

…«Rabbimiz, bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma. Rabbimiz, gerçekten Sen, çok şefkatlisin, çok esirgeyicisin.» (Haşr Suresi, 10)

s.164

NLD'nin lideri Aung San Suu Kyi

s.170

Rohingya Müslümanları ile Budistler arasında çıkan çatışmalarda pek çok kişi yaşamını yitiriyor. Aşırı milliyetçi Budist çeteler çocuklarına bile Müslüman aleyhtarlığını öğretiyorlar.

s.174

BM İnsan Hakları Konseyi,

Soykırımı (1994 Ruanda kararı),

Etnik temizliği (1991 Irak kararı),

Yüksek mal ve can kayıplarını (1992 Somali kararı),

Yüksek sivil kayıpları (1994 Ruanda kararı),

Yaygın insan hakları ihlallerini (1993 Haiti kararı),

Irk ayrımcılığını (1977 G. Afrika kararı) "uluslararası barışı tehdit" olarak kabul eder ve tüm bunların tamamı Myanmar'da yaşanmaktadır.

s.178

Mülteciler Allah'ın emanetidirler. Herhangi bir şart ve koşul gözetmeden, onlara rahatlık verecek bir üslup kullanmalı, sezdirmeden onlara güzellik sunulmalıdır.

s.180

10 Aralık 1948 tarihinde Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda kabul edilen İnsan Hakları Bildirisi. Eleanor Roosevelt bu bildiriyi "Bütün insanlığın Magna Carta'sı olarak" tanımladı.

s.184

«Ey kavmim, eğer siz Allah'a iman edip müslüman olmuşsanız artık yalnızca O'na tevekkül edin.» (Yunus Suresi, 84)

s.195

Aung San Suu Kyi

s.198

Hiro'un annesi, hayatı riski olmadığı halde sırf tıbbi destek alamadığı için Hepatit-A virüsü nedeniyle yaşamını yitirdi.

s.200

Monkların öncülük ettiği radikal Budist hareketler Müslümanlara karşı olduklarını sık sık ifade ediyorlar.

s.217

Fransız biyolog Louis Pasteur

s.218

Amerikalı kimyacı Stanley Miller

s.219

En son evrimci kaynakların da kabul ettiği gibi, hayatın kökeni, hala evrim teorisi için son derece büyük bir açmazdır.

s.221

Evrim teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

s.224

Evrimciler yüzyılın başından beri sinekleri mutasyona uğratarak, faydalı mutasyon örneği oluşturmaya çalıştılar. Ancak on yıllarca süren bu çabaların sonucunda elde edilen tek sonuç, sakat, hastalıklı ve kusurlu sinekler oldu. Üstte normal bir meyve sineği ve altta mutasyona uğramış diğer bir meyve sineği görülmektedir.

s.227

Kretase dönemine ait bu timsah fosili 65 milyon yıllıktır. Günümüzde yaşayan timsahlardan hiçbir farkı yoktur.

İtalya'da çıkarılmış bu Mene balığı fosili 54 - 37 milyon yıllıktır.

Bu 50 milyon yıllık çınar yaprağı fosili ABD’de çıkarılmıştır. 50 milyon yıldır çınar yaprakları hiç değişmemiş, evrim geçirmemiştir.

s.229

Canlıların aşama aşama oluştuğunu, yani evrim geçirdiğini gösteren ise tek bir fosil dahi yoktur. Yeryüzü tabakaları ve fosil kayıtları incelendiğinde, yeryüzündeki canlı hayatının birdenbire ortaya çıktığı görülür.

SAHTE

s.231

SAHTE

İnsanın evrimi masalını destekleyen hiçbir fosil kalıntısı yoktur. Aksine, fosil kayıtları insanlar ile maymunlar arasında aşılamaz bir sınır olduğunu göstermektedir. Bu gerçek karşısında evrimciler, gerçek dışı birtakım çizim ve maketlere umut bağlamışlardır. Fosil kalıntılarının üzerine diledikleri maskeleri geçirir ve hayali yarı maymun yarı insan yüzler oluştururlar.

s.232

Evrimciler, fosiller üzerinde yaptıkları yorumları genelde ideolojik beklentileri doğrultusunda yaparlar. Bu nedenle vardıkları sonuçlar çoğunlukla güvenilir değildir.

s.235

Evrimcilerin istedikleri tüm şartlar sağlansa bir canlı oluşabilir mi? Elbette ki hayır. Bunu daha iyi anlamak için şöyle bir deney yapalım. Üsttekine benzer bir varile canlıların oluşumu için gerekli olan bütün atomları, enzimleri, hormonları, proteinleri kısacası evrimcilerin istedikleri, gerekli gördükleri tüm elementleri koyalım. Olabilecek her türlü kimyasal ve fiziksel yöntemi kullanarak bu elementleri karıştıralım ve istedikleri kadar bekleyelim. Ne yapılırsa yapılsın, ne kadar beklenirse beklensin bu varilden canlı tek bir varlık bile çıkaramayacaklardır.

s.236

Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir, doğuların da Rabbidir. (Saffat Suresi, 5)

s.243

Bir cisimden gelen uyarılar elektrik sinyaline dönüşerek beyinde bir etki oluştururlar. Görüyorum derken, aslında zihnimizdeki elektrik sinyallerinin etkisini seyrederiz. Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyredersiniz.

s.245

Evrimcilerin en büyük yanılgılarından bir tanesi de yukarıda temsili resmi görülen ve ilkel dünya olarak nitelendirdikleri ortamda canlılığın kendiliğinden oluşabileceğini düşünmeleridir. Miller deneyi gibi çalışmalarla bu iddialarını kanıtlamaya çalışmışlardır. Ancak bilimsel bulgular karşısında yine yenilgiye uğramışlardır. Çünkü 1970'li yıllarda elde edilen sonuçlar, ilkel dünya olarak nitelendirilen dönemdeki atmosferin yaşamın oluşması için hiçbir şekilde uygun olmadığını kanıtlamıştır.

s.246

Göklerde İlah ve yerde İlah O'dur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (Zuhruf Suresi, 84)

ARKA KAPAK

Rohingya dünyadaki en fazla zulme uğrayan halka verilen bir isim, ancak bu mazlum insanların adından neredeyse hiç söz edilmemekte ve varlıkları tamamen reddedilmektedir. Rohingyaların varlıkları reddedildiği gibi seslerini duyurabilecekleri bütün imkanlar da ellerinden alınmaktadır. Örneğin insan hakları örgütlerinin ve basının Rohingyalarla iletişimi olabildiğince engellenmektedir.

Her şey gözler önünde gerçekleşmesine karşın yardıma muhtaç ve zayıf bırakılmış Rohingyalar adına hiçbir mücadele gerçekleştirilmemektedir. Ne barış ödüllerine layık görülen insanlar ne de insan hakları savunucusu gibi görünen Avrupa devletleri girişimde bulunmaktadır.

Cunta rejimi ve radikal çeteler Rohingyalara yalnızca Müslüman oldukları için eziyet etmektedir. Bu zulme karşı çok cılız sesler çıkmakta ancak topyekûn bir karşılık verilmemektedir. Açıkça görüldüğü üzere Rohingyalara karşı yapılan zulme bütün Müslüman devletleri bir araya gelerek, hep beraber karşı koymalıdırlar.

Müslümanlar arasında gerçekleştirilecek bir dayanışma ve ağızbirliği hiç şüphesiz Myanmar hükümeti üzerinde ve uluslararası arenada müthiş bir siyasi baskıya neden olacaktır.

Bu kitap bütün dünyanın dikkatini zulme uğrayan Arakan Müslümanlarının üzerine çekmek ve kalıcı çözümler üretmek için kaleme alınmıştır.

YAZAR HAKKINDA: Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 73 ayrı dile çevrilen 300'den fazla eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.